XXXIV. ÉVFOLYAM, 40. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. OKTÓBER 5.

Ludas Matyi

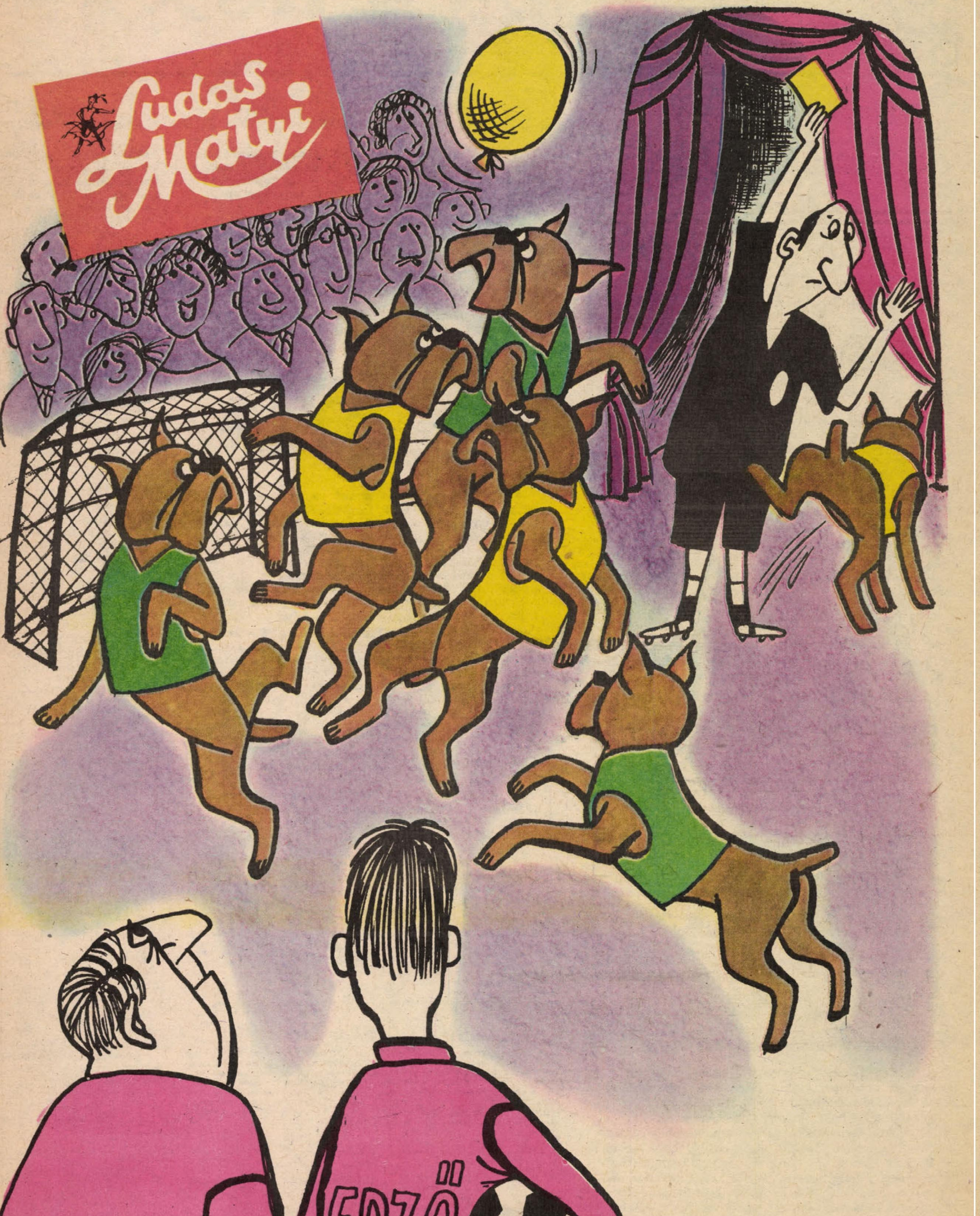

Várnai György rajza

MEGFELELŐ ELLENFELET KERES A VÁLOGATOTT

KEDVES LUDAS!

DE NEHÉZ AZ ISKOLATÁSKA

A tananyag csökkentésével fordított arányban növekszik az iskolatáskák súlya. Gyermekeink 6 éves koruktól naponta olyan terhet cipelnek az iskolába, hogy azt hosszabb távon felnőtt ember is csak nehezen bírná.

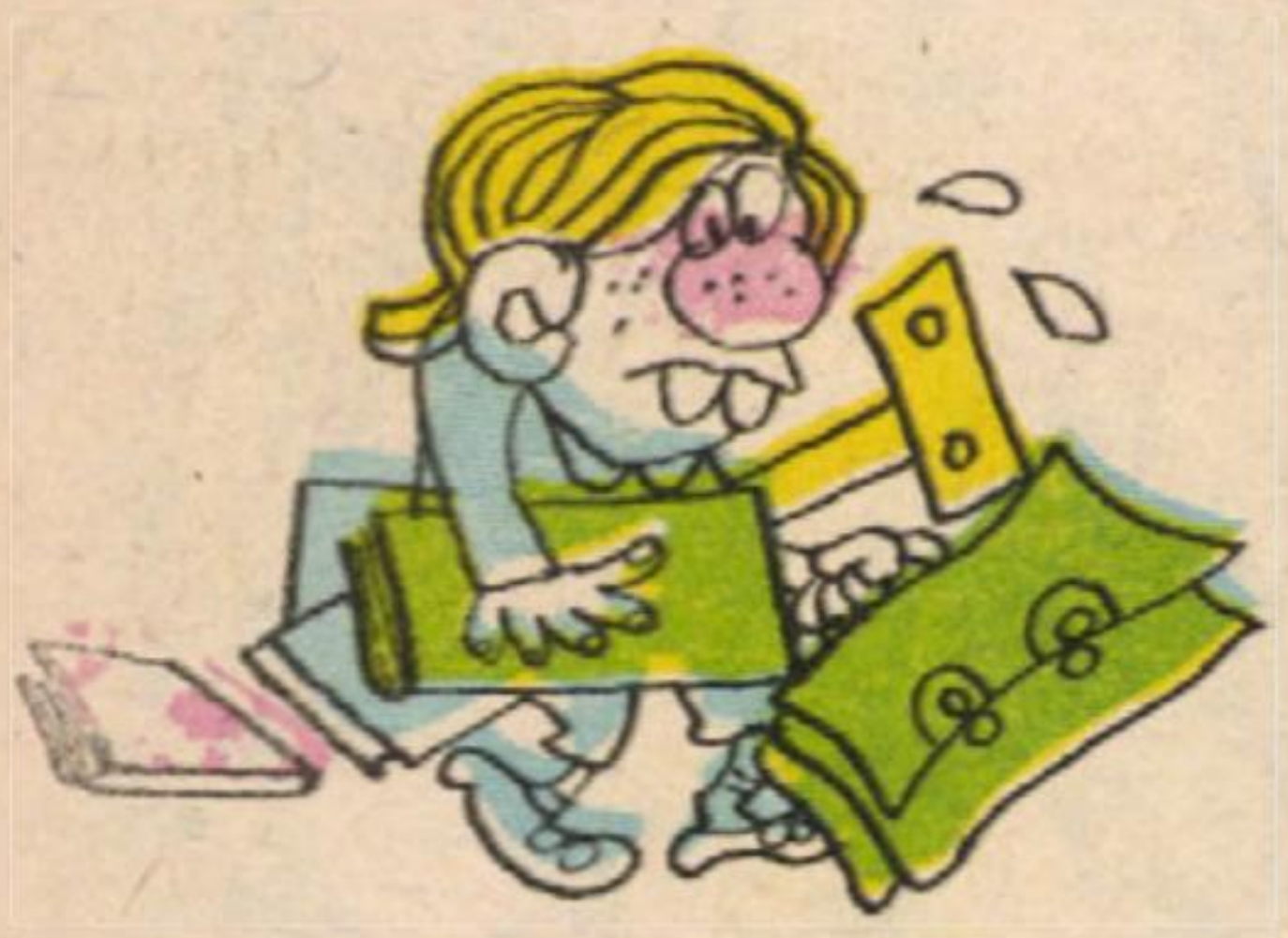

Nagyon szépen megkérem az oktatási miniszter urat, hogy egyszer, csak egyetlenegyszer menjen el a hivatalába gyalog vagy villamoson azzal a táskával, amit egy 6—14 éves gyermeknek cipelnie kell.

Ugyanazt kérem az egészségügyi miniszter úrtól is. Akkor választ kapna arra, miért van annyi gerincferdüléses gyermek. Miért rossz a tartásuk, miért kell közülük oly soknak gyógytornára járnia. A gyógytorna is hatását veszti azonban, ha táskával megerőltetjük a tornászó gyermekeket.

Nem a tananyagot kell tovább csökkenteni, mert abból már úgyis alig maradt valami. A táskák súlyát csökkentsék!

Keressenek megoldást arra, hogy a különböző munkafüzeteket ne kelljen naponta hazahordani. Tegyék kötelezővé ezeknek az iskolában tartását. S legyen helye az iskolában a torna-, biológia-, rajz- és egyéb felszereléseknek. Névvel ellátott szekrényeket kellene biztosítani erre a célra.

Asztalos Tiborné
Nyíregyháza,
Árpád u. 12/a. 4400.

ÜRES ÜVEGEK …

Új rendeletet hoztak a közelmúltban az üvegvisszaváltási kötelezettségről. Mégis, a múltkor 11 darab, 1 literes üres Kőbányai sörös üveget (pedig hogy örültem, hogy megérkezett a literes sör!) nem váltották vissza abban az üzletben, ahol vásároltam. Eddig kétszer annyi üveget vittek hozzá vissza, mint amennyi palackozva a boltba érkezett, mondta a boltvezető, ezért nem váltja vissza. És a rendelet?

Erős Mihályné
Bp., Epreserdő u. 2. 1098

… ÉS TÖRÖTT ÜVEGEK

Két eltörött ablaküvegem ügyében eddig az Állami Biztosító kerületi fiókjával, meg az üvegessel 7, azaz hét telefonbeszélgetést folytattam, az üvegeseket — megbeszélésünk szerint — várva egyszer a munkahelyemre sem mentem be, de mindeddig mégsem jöttek ki, holott közeledik már a hideg ősz. Nem a telefonköltséget sajnálom, de miért kell a biztosítottnak saját magának annyit utánajárnia, ügyintéznie (s eredménytelenül), miért nem intéz el mindent az inkasszáló Biztosító?

Zsoldos Endre
Bp., Pusztaszeri út 6. 1025

KÉSÉS, FELESLEGES JÁRKÁLÁSSAL

Az OFOTÉRT V. Károlyi M. u. 3. sz. alatti üzletében rendeltem egy szemüveget, amit azonnal ki is kellett fizetnem. Az átvételi elismervényen feltüntették, hogy mikor lesz készen, de aznap — amikor bementem érte — sajnálkozva közölték, hogy még nem készült el, fáradjak be másnap. További három nap ráhagyással „fáradtam be", de még mindig hiába. Jöjjek be egy pár nap múlva, mondták. Most már elfogyott a türelmem, de nem mehetek máshová, mert az OFOTÉRT birtokon belül van, a szemüveg teljes ára nála van.

Emlékszem még arra az időre, amikor a megrendelőnek egy lapot küldtek azzal a szöveggel, hogy „szemüvege elkészült, szíveskedjék érte befáradni". De ha már megszüntették ezt az udvarias gyakorlatot, nem lehetne legalább a késésről előre értesíteni a vevőt?

N. V.

SÉTÁLÓ PÉNZ

LÁTOTT-E MÁR VALAKI pénzt gyalogolni? Szabályosan, úgy, hogy szedi a késedelmi kamatlábát és siet — sétál inkább — a postáról az OTP-fiókba? Ez nem lázálom, hanem nagyon is valóság.

Törént pedig, hogy az egyik hónap 5-én nagyobb összeget fizettem be a Budapest 5. számú postán (Bajcsy-Zsilinszky út, a Bazilika mellett), azzal a céllal, hogy a Budapest V. kerületi Széchenyi utcában levő OTP-fiókba juttassák el átutalási takarékbetétkönyvemre. Mint köztudomású, ez utóbbi azt a célt szolgálja, hogy a havi rezsiköltségeket ily módon fizesse a különböző pénzbeszedők érkezését várni nem tudó fővárosi lakos.

Ám a következő hónapnak ugyancsak ötödik napján megjött az OTP elszámolása, amely jelentékeny minuszt mutatott. Valamivel kisebbet, mint az egy hónappal korábban befizetett összeg volt. Telefonon (pedig az sem csekélység szép fővárosunkban!) sikerült felhívni az illetékest, aki közölte: a postán befizetett összeg csak a „tárgyhónap" utolsó napján érkezik meg a takarékpénztárhoz. Így természetesen a minusz már tárgytalan, időközben mégis megjött a pénz.

AZ 5. SZÁMÚ POSTAHIVATAL a Széchenyi utcai OTP-fióktól körülbelül 5—600 méter távolságra van. Ekkora utat egy gyalogos, sőt sétáló ember legrosszabb esetben tíz perc alatt tesz meg. Teknősbékának egy nap, csigának sem telik két nap, két éjszakánál több idejébe. Nincs tehát más lehetőség: egészen biztos, hogy a befizetett összeget a Bajcsy-Zsilinszky úton letették a járdára és megmondták neki, hová menjen. Útközben talán el is tévedt a tájékozatlan pénzköteg, lehet, hogy lelkiismeretlen emberek becsalták sötét kapualjakba is.

DE LEGYÜNK OPTIMISTÁK, minden jó, ha a vége jó: csaknem egy teljes hónap után mégis odaért. És ez a lényeg! Vagy mégsem?

(v. e.)

VASÚTKERT ÉS SZEMÉTTENGER

Már akkor aggódtam. Akkor, augusztus elején, amikor szinte soha nem tapasztalt tisztogatási-szépítési akcióban égtek az illetékesek. Mármint azok, akik szorgosan készülődtek a Kecskeméten hagyományosan sorra kerülő Hírös Napokra. A látványban igen gazdag négy nap augusztus 27-én, vasárnap ért véget. A sikeres mezőgazdasági termékbemutatóra — a megszólalóan szép zöldségfélékre, gyümölcsökre, sütő- és húsipari termékekre stb. — már csak emlékezhetünk. A helyszín azonban ma is megtekinthető …

A fás, virágos, bokros — ám a sétára, pihenésre jelenleg kevésbé alkalmas — Vasútkertről van szó, a százezer lakosú város legnagyobb parki területéről, ahol még mindig léptennyomon találhatók üvegkupakok, üres palackok, papírgalacsinok, gyufásdobozok, cigarettacsikkek, kiflidarabok, dinnyehéjak, szőlőcsutkák stb. Néhol kupacokban, másutt még szerteszét dobálva. Közelükben pedig itt-ott a pavilonmaradványok díszelegnek. De alig különb a helyzet a szomszédos MÁVAUT-pályaudvar menti füves téren, a volt mezőgazdasági gépkiállítás helyszínén is, ahol még a sorsára hagyott hatalmas mennyiségű fehér kavics is lehetetlenné teszi a környékbeli fiatalok megszokott testedzését, a focizást.

Azt írtam bevezetőben, hogy aggódtam a kezdeti sürgés-forgás miatt. Sajnos, okom volt rá. Hiszen a látványból csak arra lehet következtetni, túlságosan elfáradhattak, kimerülhettek mindazok, akiknek munkaköri kötelessége lenne a rendezvényt követő nagytakarítás.

Velkei Árpád

A CÍMZETT VÁLASZOL

GYERMEKCUKRÁSZDA
(Ludas, 35. sz.)

A szóbanforgó üzlet műszaki állapota valóban kifogásolható. Szeptember 10-én üzemelt utoljára, most renoválják, 1979. május 1-én újra megnyitjuk, áruválasztékát a gyermekek igényeinek megfelelően bővítjük cukrászati termékekkel, turmixitalokkal, Roll fagylalttal.

Polacsek György ig. h.,
Észak-Pesti Vendéglátó V.

A CÍMZETT — HÁZHOZ MEGY

31. számunkban Szilasi Ferencné olvasónk a dobozos tej minőségét panaszolta. A Budapesti Tejipari Vállalat levélben válaszolt szerkesztőségünknek, egyebek közt ezt írva: „Vállalatunk termékfelügyeletének munkatársa a panaszos levél íróját személyesen felkereste és tájékoztatta a dobozos tartós tej gyártástechnológiájáról, az igen ritkán előforduló egyedi hiba lehetőségéről, a fogyaszthatóságot jelző számokról." Újszerű, példát mutató eljárás.

LESPÓROLTÁK A RAGASZTÓT

Nagyobb alakú, 50 filléres borítékomhoz 2,30 Ft-ért vettem egy tubus ragasztót, amely nélkül a boríték alig lezárható. Amióta a 10 filléres boríték árát 20 fillérre emelték, a ragasztót lespórolták róla. A japán elosztógép „keze alá" dolgozó háromféle, most megjelent boríték közül kettő szintén nehezen ragasztható le. Mikor és mennyiért tud majd a magyar papíripar olyan borítékot gyártani, amely megbízhatóan leragasztható?

Wölfel Lajos
Győr, Zrínyi u. 53/a. 9024

VILMA NÉNI

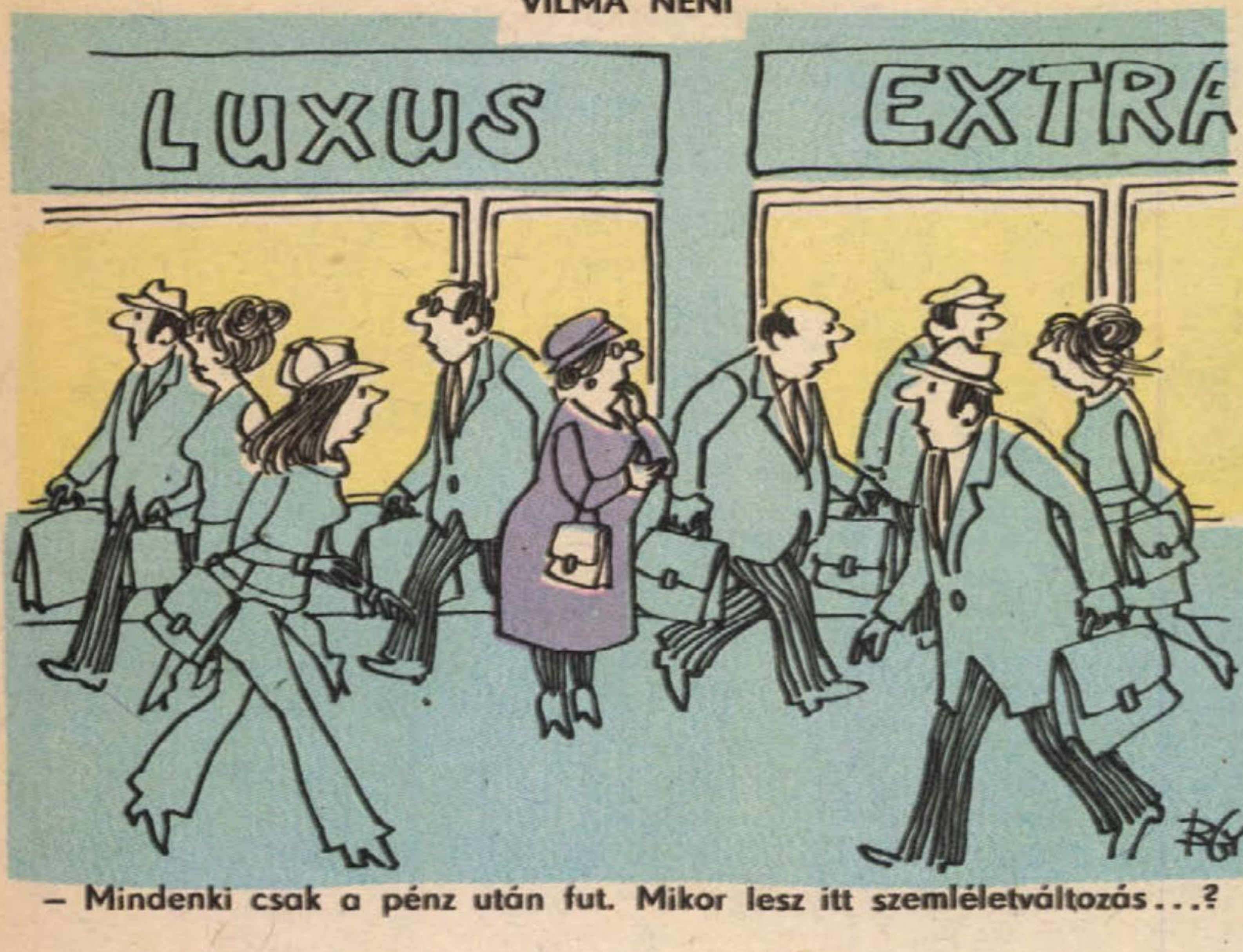

– Mindenki csak a pénz után fut. Mikor lesz itt szemléletváltozás...?

GONOSZ KÜLFÖLDI ROKON

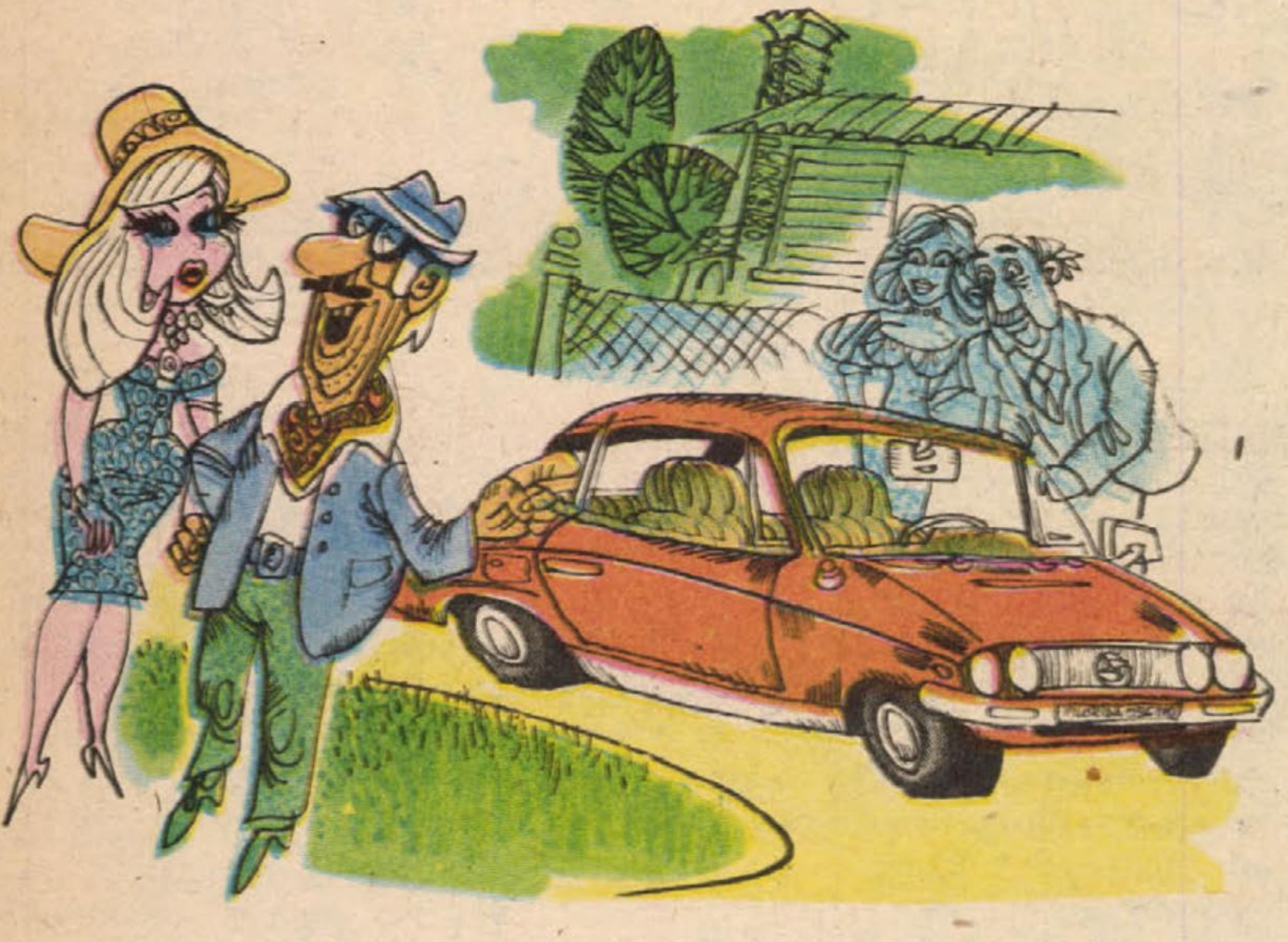

– Anyagi romlásba döntöm őket, nekik ajándékozom a kocsimat!

DIADALSZEKÉR

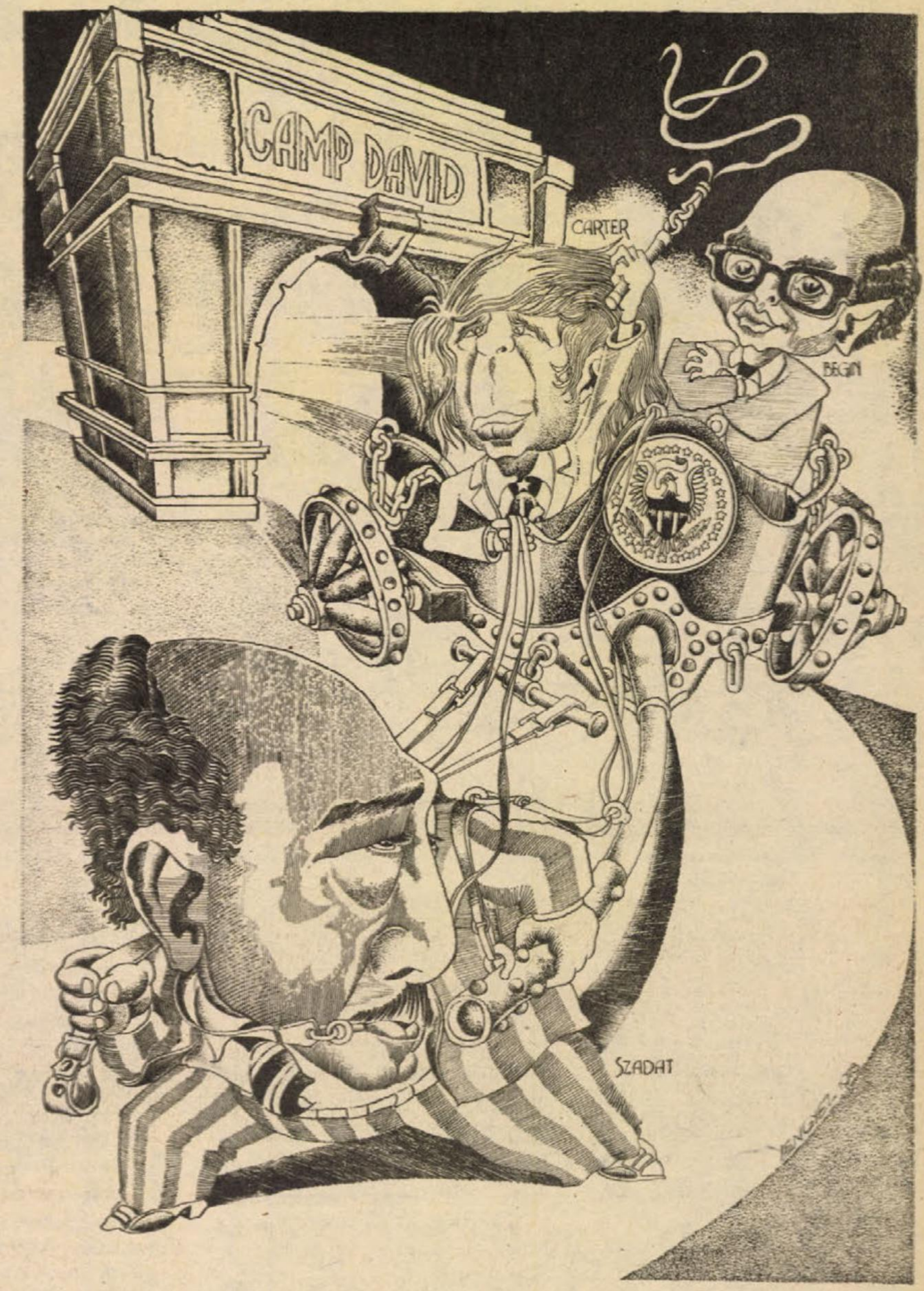

Harc a Janus-arccal

Nemrég csatazajra ébredtem. Gyorsan belenéztem az újságokba, hogy mi történt, s láttam, hogy fotókkal illusztrált öles cikkek ostromolják a Budai Várpalota tabáni oldalát. Na, erre én se voltam lusta, és felkapva újságírói fegyvereimet, rohantam le a Tabánon át az évtizedes harc centrumába.

A régen kezdődött csata ekkor már kíméletlenül folyt. A Várpalota Janus-arcának szebbik fele mosolyogva, kikozmetikázva csalogatta a Duna-part felől a turisták ezreit, míg az arc csúnyábbik, foghíjas fele harmincéves pókhálók mögül figyelte az építkezési huzavona ellen támadásba lendülő újságírókat.

— Próbáljunk meg békés úton megegyezni! — ordítottam éles, szatirikus hangon a Várpalota elhanyagolt oldalát megrohamozó újságcikkeknek. Az éles hangra azonban a romos részek védői is felkapták a fejüket, és védekezésül aktaesőt zúdítottak alá a bástyákról.

Engem pont az a vaskos aktacsomó talált fejbe, amely a Beruházó Vállalat és az Épületépítő Vállalat olvasmányos levélváltását tartalmazta, így nem csoda, hogy rögtön elaléltam, s megjelent előttem Széchenyi István.

— Mi történik itt? — kérdezte a gróf.

— Támadunk gróf úr! — feleltem elnyűtten.

— Csak nem akarják lerombolni a Várpalotát?! — csodálkozott. Mire én:

— Dehogyis! Épp ellenkezőleg. Szeretnénk teljesen újjáépítve látni hátulról is!

— Na és, mi az akadálya?

— Hát ez az! — nyögtem artikulálatlanul. — Már annyi mindent megpróbáltunk, hogy elmondani is több évig tart.

— Írjanak talán egy levelet őfelségének, a királynak!

— Nem jellemző! — krákogtam felhős arccal. — Félek, hogy az új levélfeldolgozó automata véletlenül egy kiskirálynak kézbesítené a levelet...

— Akkor keressék fel Wesselényi Miklóst, az árvízi hajóst! Ő régen is sok mindenben tudott segíteni.

— Ezen az évtizedes levélözönön ő se tudna áthajózni! — brekegtem fásultan.

— Hát Vásárhelyi Pál? Ő a Vaskapun is keresztültört!

— Most, az hiszem, ólomkapukat kell döngetni, amíg ide rajzanak az építőmunkások!

— Na és a Clark testvérek? Ők igazán mindent fel tudtak építeni, ha kaptak rá pénzt!

— De hát most fontosabb dolgokra kell a pénz az illetékesek szerint! — nyávogtam reménytelenül elváltozott hangon.

— Akkor tényleg elég nehéz a helyzet. Olvassa el a Hitel című könyvemet, hátha eszébe jut valami!

— Nem tudom elolvasni, mert nem lehet megkapni.

— De a könyvtárban biztosan megvan?!

— A könyvtár nincs meg! — sipítottam most már tényleg ijesztően. — Az a helyzet ugyanis, hogy a századforduló óta szűkös helyen leledző Országos Széchényi Könyvtár költözne be ide a Várpalotába az ország legnagyobb könyvtáraként, csakhogy már több mint húsz éve van beadva a lakáskérvénye.

— És mi az a szép nagy épület, ott a távolban? Miért nem költözik oda?

— Az a Hilton. Az egészen más tészta! — suttogtam végelgyengülve. — A dolog úgy áll, hogy bizonyos célok, bizonyos esetekben bizonyos más célok elé kerülhetnek, így az ország legnagyobb könyvtára, mint a közművelődés szolgálója, lassan kronologikusan feldolgozhatja azt a rengeteg hivatalos levelet és újságcikket, amelyet érdekében írtak, és akkor még kevesebb helye lesz, de ez nem jelenti azt, hogy...

Széchenyi eltűnt, mert én felaléltam. Az éles akták továbbra is zuhogtak fentről, eltemetve újságcikkeket és újságírókat. Rájöttem, hogy a fent védekező vállalatok aktáival szemben nincs mit tennem, és a szatíra éles fegyverét magam ellen fordítottam.

Tormai László

CSÚCSFORGALOM

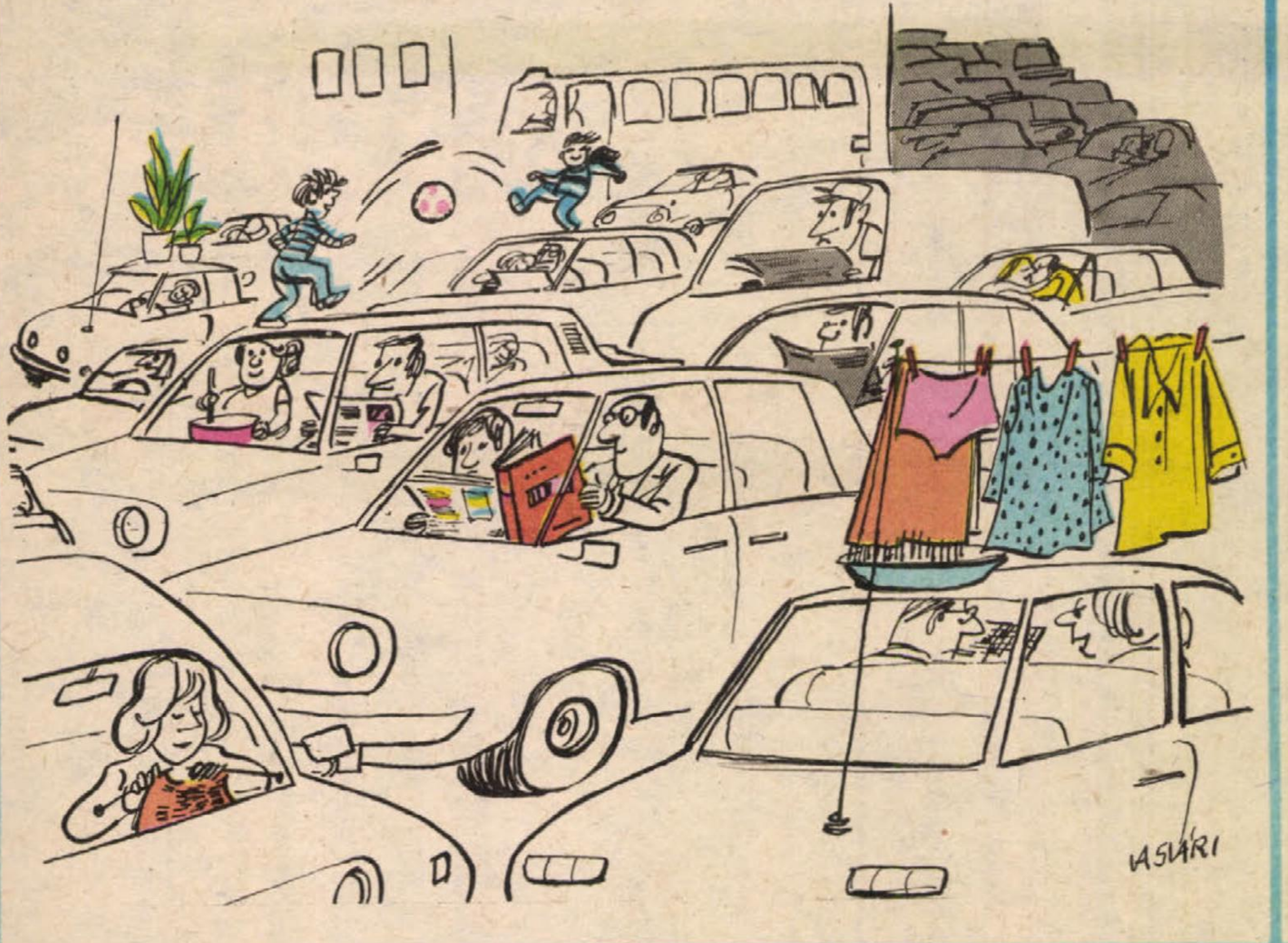

KOLLÉGÁK

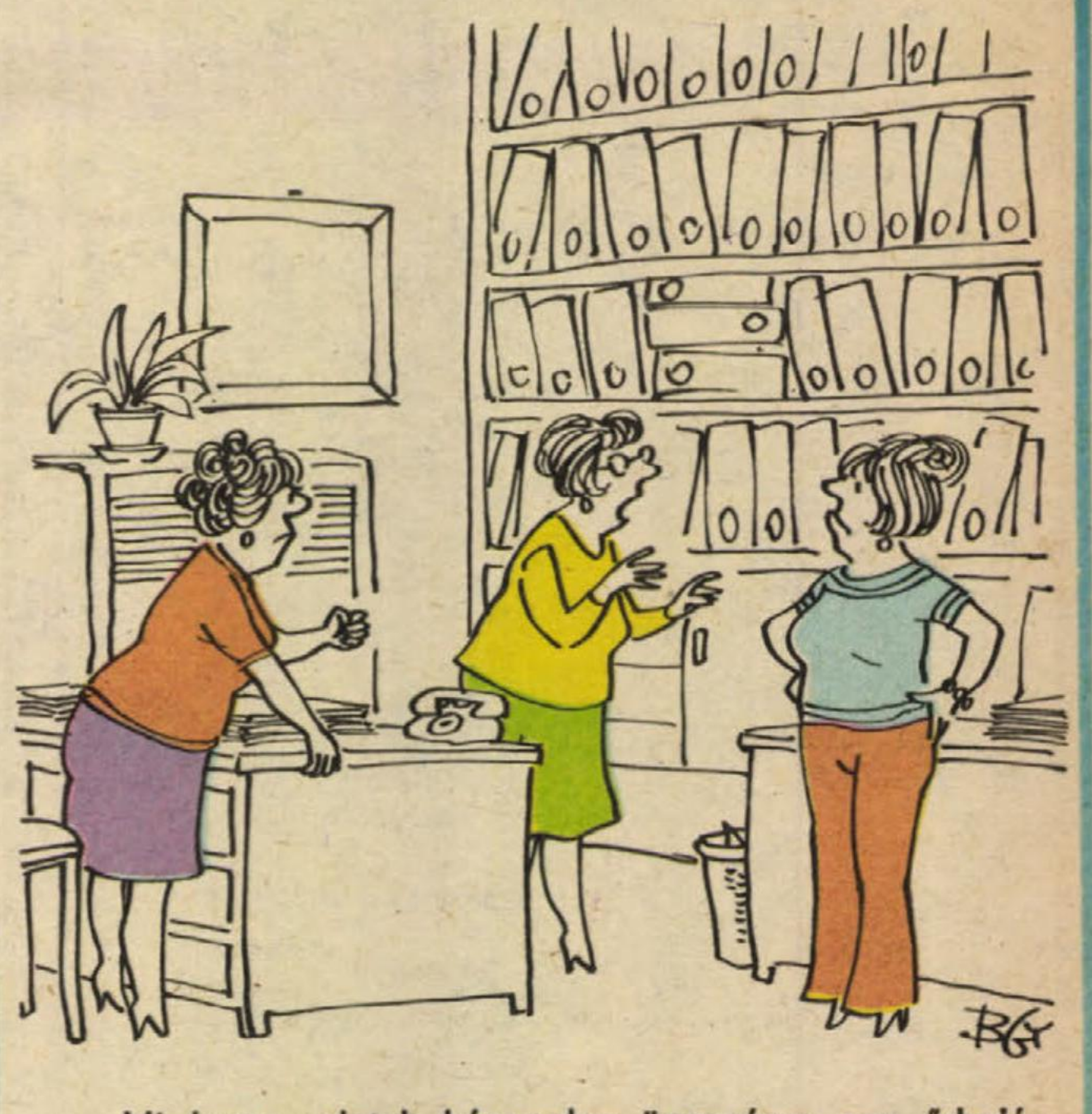

– Mi lenne veletek hónapokra összezárva egy űrhajóban?...

IRIGYSÉG

Gyapjú Gyuri, a nagy magyar gondolkodó, a Szent István körút örökös tagja, az Általános Dohányzók klubjának elnöke, megpödörte nemlétező bajuszát, majd végigsimított idegesen valódi svéd drótból készült haján, amibe eddig minden jobb érzésű fésű beletört, rágyújtott, enyhe lelkiismeretfurdalással, száztizenegyedik cigarettájára, amelyet külön füstszűrős szipkából szívott, mert vigyázott az egészségére, kivételesen csak bokáig szívta le a füstöt, nem talpig, ahogy szokta, és imígyen szóla:

— Örülök, hogy múltkor megírtad a közhelyekről és közmondásokról a véleményedet, a cikkel majdnem meg voltam elégedve. De ha már neked megadatott a kifejezés gyönyörűsége, bizonyítsd be és írj a babonákról is, különös tekintettel egy bizonyos babonára, amitől mindig megvadulok és a hajamat tépem, ha csak hallom.

Na. Először is leszögezem, hogy nem vagyok babonás, csak éppen annyira, amennyire illik. Nem mondom, vallásosan vigyázok arra, hogy jobb lábbal keljek fel és a világért sem húznám fel a cipőmet reggel először a bal lábamra. Azt sem tagadom, hogy a tizenhármas szám szerencseszámom, amire sok bizonyíték van. Hirtelen azonban egy sem jut eszembe. Természetesen hiszek abban, hogy ha tarka lovat látok, szerencsét találok, de már a kéményseprőben nem vagyok olyan biztos, mert gépesítve vannak, mint a csirkék.

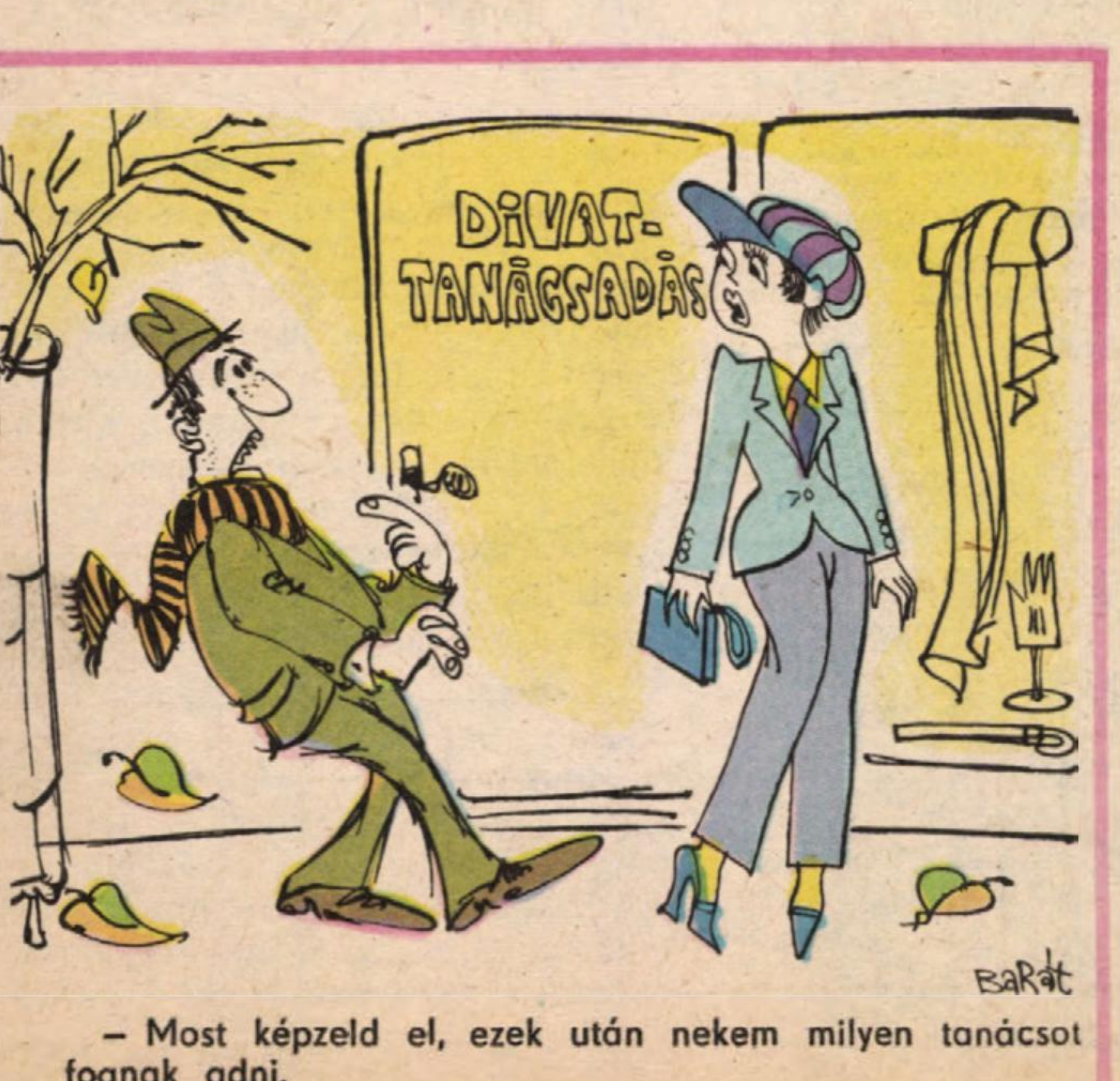

– Most képzeld el, ezek után nekem milyen tanácsot fognak adni.

Hiszek abban is, hogy végrenajtóval találkozni a lakásomban reggel: pechet jelent. Vannak magánbabonáim is, mint minden rendes embernek. Teszem azt, elhatározom, hogy ha az utcán az első járókelő, akivel találkozom, szemüveget visel, akkor aznap minden sikerülni fog nekem. De ez nem tartozik másra.

Ellenben: velőtrázó hülyeségnek tartom a fekete macskával való találkozás babonáját. Először is és mindenekelőtt szeretem az állatokat, az emberek kistestvéreit, különösen a macskát és a kutyát. A fekete macskával való találkozás katasztrófáját az egerek terjesztik, akiknek persze pechet hoz az ilyen összejövetel akkor is, ha a macska hófehér.

No de térjünk a tárgyra. Van egy ostoba babona, ami ellen harcolni kell keményen, megalkuvás nélkül és amelyről le kell rántani a leplet. Ez a marhaság az, hogy szükségben ismerni meg a barátot. Másszóval: ha bajban vagy, akkor derül ki az igazi barát.

Nem igaz.

Nem igaz azért, mert a közlési vágy és a szaporodási vágy után mindjárt a legelső emberi tulajdonság az irigység. Igazán nem magamrol beszélek, hiszen ismersz, de nem tudod, hogy életemben egyetlenegyszer éreztem irigységet mégpedig Hitler uralkodása alatt. A Führert soha nem tudtam megkedvelni, hiába rikácsolta tele a világot, a nagyhasú Göringet sem, hiába volt több egyenruhája, mint csillag az égen, nem adok a flancra. De volt egy Adolf Göring nevű unokaöccse, aki huszonegy éves, talpig árja főhadnagy volt. Őt irigyeltem. Miért? Mert én sohasem voltam katona, a vallásom is inkább pech volt, mint vallás és irigyeltem ezt a fiatalembert, akit ilyen hasznos rokonsággal áldott meg a sors keze.

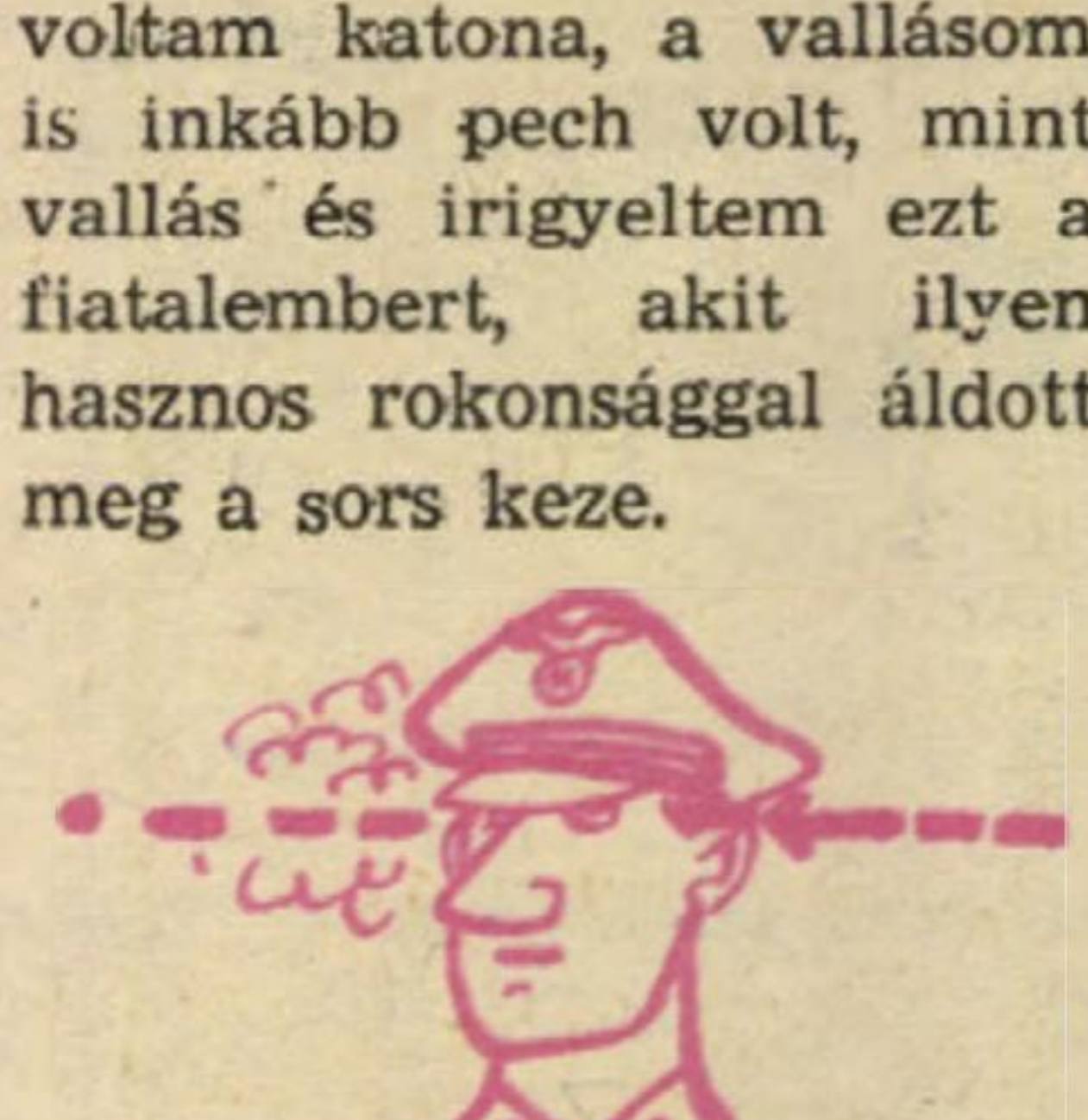

Egy gyönyörűszép napon aztán olvastam az újságban, hogy az én kis Adolfom, a lengyel hadjáratban egy „KOPFSCHUSS" (fejlövés) nevű betegségben elhunyt. Ez nem ragályos nyavalya, de aki megkapja, annak a napja feltétlenül elromlik. Hiába mondja az arab, hogyha fejlövést kapsz, ne mutasd ki rosszkedvedet, tégy úgy, mintha oda sem figyelnél.

Ekkor szoktam le végleg az irigységről. Már elment a kedvem attól is, hogy cseréljek vele.

No de térjünk a tárgyra. Ha bajban vagy — ez a tapasztalatom —, minden barát, sőt ismerős is hajlandó rajtad segíteni. Sajnálnak is, ami persze nem ér egy fillért sem. Ismerek egy visszataszító, gonosz öregasszonyt, aki boldogan jár kórházba beteget látogatni, még ajándékot is visz a betegnek, lehetőleg olyasmit, aminek nem veheti hasznát.

De figyeld meg, mi történik, ha valami jó ér! Ki az, aki veled tud örülni, ha öt találatot érsz el a lottón, a totóról nem is beszélve, ahol az öt találat nem ér semmit.

Példa: volt egy barátom, a Péter, hiszen te is ismered. Egész életét példátlan szegénységben töltötte, ötvenéves koráig nem volt egy forintja egy tagban, és hirtelen több százezer forintot örökölt. Barátai, akik mindig segítették nyomorában, nyomban elfordultak tőle és pukkadással töltötték szabad idejüket:

— Ilyen szerencséje legyen egy ekkora ökörnek! — mondogatták és nem tudtak ránézni sem többet.

Vagy: itt van Lajos. Hosszú szenvedés, sok tanulás után végre karriert csinált, pénz, autó, villa a Balaton partján meg minden.

Erre azt mondták: — Csak egy ilyen hülyének lehet ilyen szerencséje, megutálták, ránézni sem akartak. Nehéz a más örömében, szerencséjében részt venni, de aki mégis örülni tud annak, ha a barátja boldog és gazdag, az igazi barát. Persze ilyesmi ritka, mint a rum a rumosmeggyben. Vagy a téliszalámi nyáron, amikor sok a külföldi turista.

Egy kivételt ismertem, a Petressy Frigyest, aki könnyes szemmel gratulált barátjának, amikor értesült arról, hogy emeletes villát vett Siófokon. — Igazán, én boldogabb vagyok, mint te — mondta és amikor a barát eltűnt a láthatáron, hozzám fordult: — Dögöljön meg.

Királyhegyi Pál

FÜLÖP GYÖRGY:

3 jó hír

Burgonyáskenyér

Meglepetéssel szolgál a héten a budapestieknek a Fővárosi Sütőipari Vállalat: megjelenik az üzletekben az *egykilós burgonyáskenyér*. Ára *6 forint*, s egy vagonnal sütnek belőle naponta. Árusítására száz nagyforgalmú boltot jelöltek ki. Ugyancsak újdonság lesz a héttől kez-

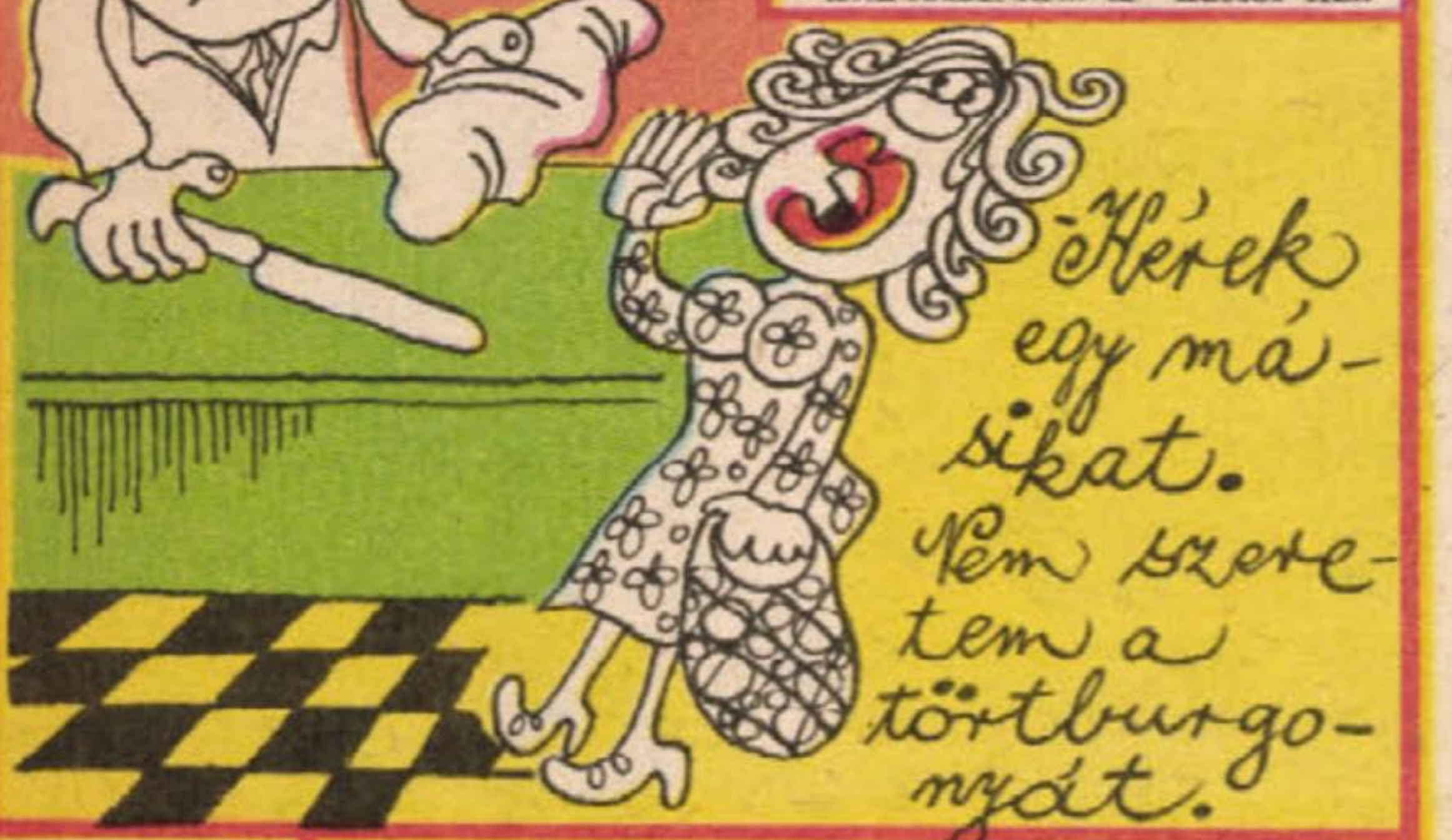
Kérek egy másikat. Nem szeretem a törtburgonyát.

AZ M7-ES MENTÉN

Bevásárlóközpont autósoknak

MOTEL, VENDÉGLŐ, SZERVIZ

A nemzetközi autópályák elmaradhatatlan kísérői világszerte a nagy áruvá-

leg kihasználatlan, mert kalmatlan a mezőgazdas termelésre művelésre.

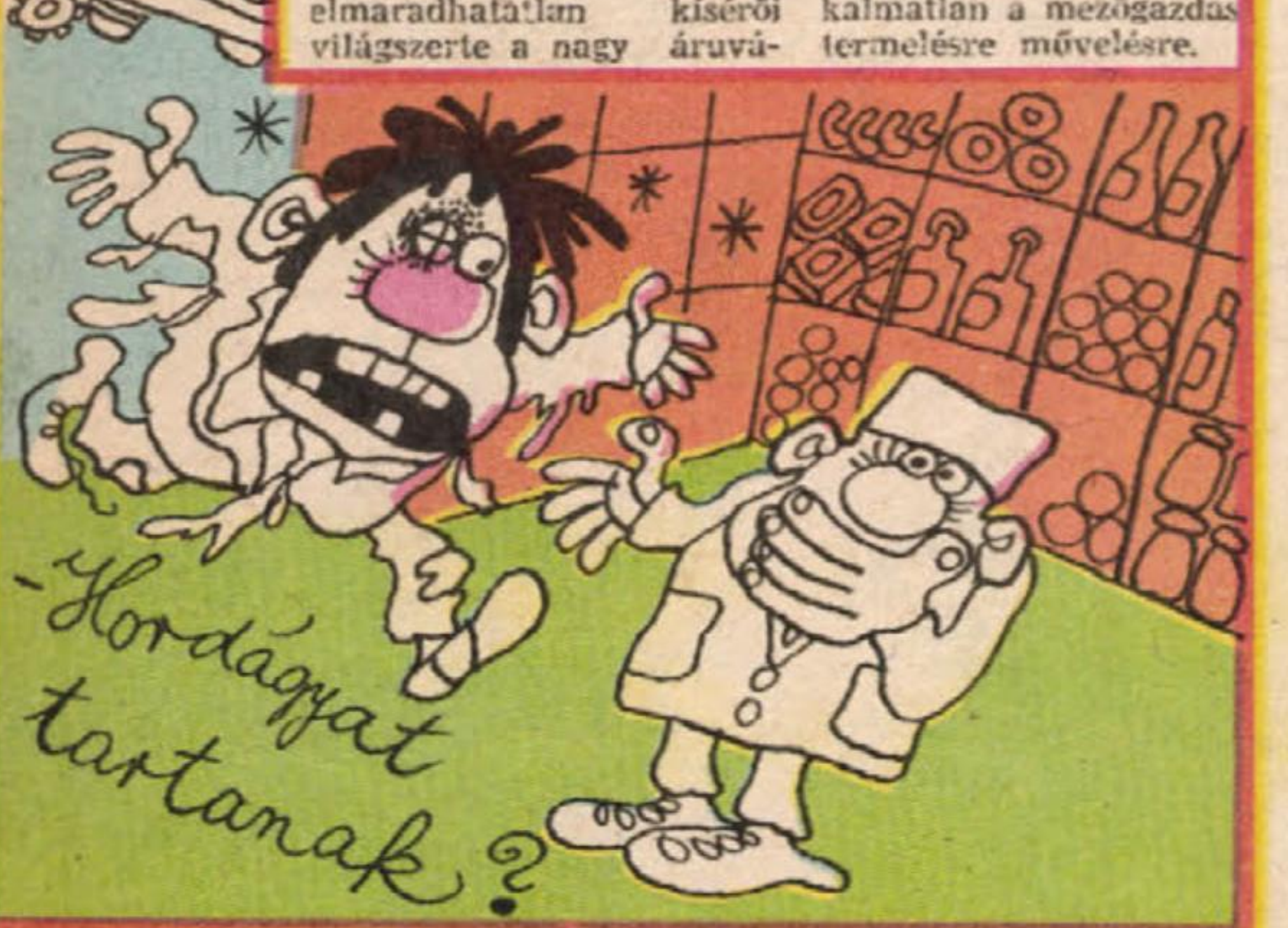
Hordágyat tartanak?

Újra nyomtatják a telefonkönyvet

Másfél hét alatt:

százezer elfogyott

Másfél hét alatt százezer példány kelt el a budapesti

hogy az értesítés ellenére sem kapták meg a te-

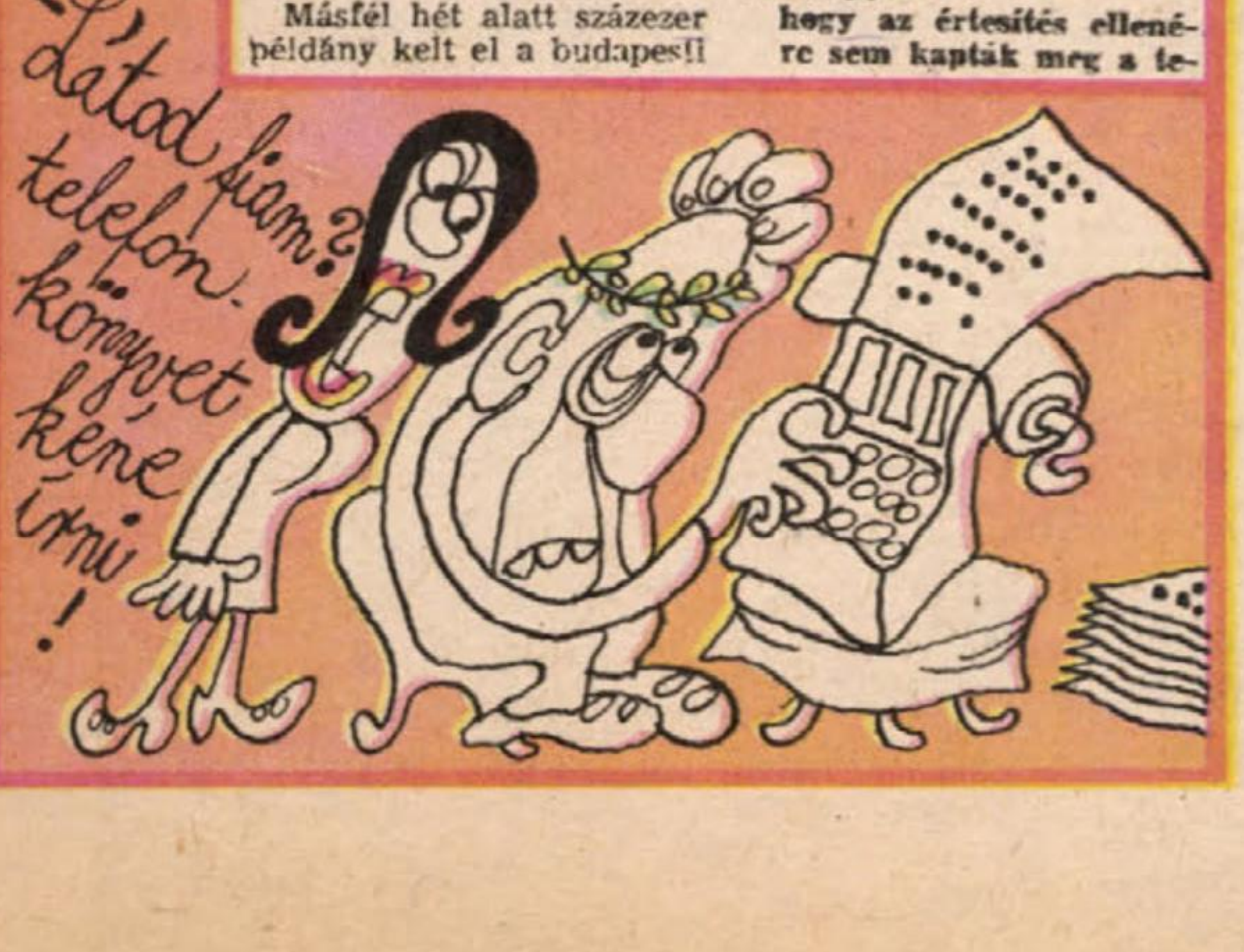
Látod fiam? telefonkönyvet kéne írni!

LATIN-AMERIKA

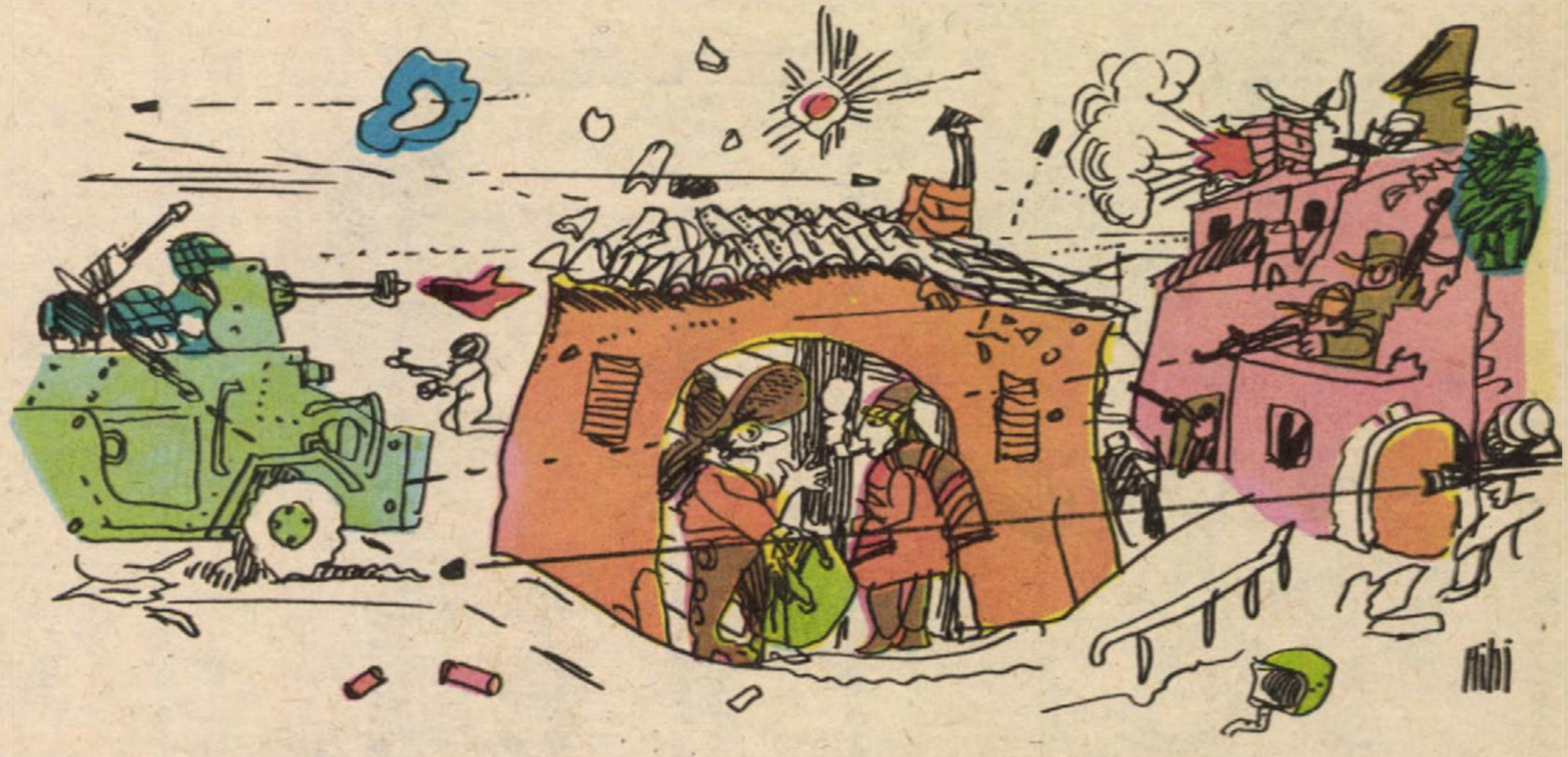

– Gondolod, Pedró, hogy csak ránk vonatkozna a kijárási tilalom?

KÖRNYEZETVÉDELEM

①

A folyó mellett álló vegyiüzem egyik takarítónője, Lidi néni, elképedve nézett végig a folyosón. „Hát ezt a locspocsot ki csinálta? Minden csupa víz! És ez mi? Halpikkely! S mennyi!"

— Mi a baj, Lidi néni? — kérdezte az igazgató. — Olyan rémült arcot vág...

— Tessék körülnézni! Hogyan kerülnek ide halpikkelyek?

— Fogalmam sincs. Lehet, hogy halászlé lesz ebédre...

②

Valaki nagyot sikoltott, majd kicsapódott egy ajtó és reszketve, falfehéren kifutott a folyosóra Bözsike, az üzem legcsinosabb gépírónője.

— Segítség! Ott benn!

— Mi van benn?

— Halak. A fiókomban. A szekrény tetején. A virágvázában.

— No, ezt megnézzük — mondta bátorító hangon az igazgató. — Jöjjön maga is!

— Eszembe sincs!

Az igazgató egyedül ment be a szobába. S tátva maradt a szája, mint annak a halnak, aki az írógép tetején feküdt és miközben hideg szemét az igazgatóra szögezte, ide-oda csapdosott a farkával...

③

Másfél mázsa halat gyűjtöttek össze az üzemben, és miután — csodálatosképpen — egy hal sem pusztult el, pedig több órát töltöttek a gyárban, visszadobták őket a folyóba.

De a halak másnap visszajöttek. Talán még többen is, mint az előző napon.

A vízügyi szakemberek nem tudtak magyarázatot adni erre a különös jelenségre. Csak Lidi, a takarítónő suttogta fűnek-fának:

— A halak nem akarnak szennyezett vízben élni. Inkább kijönnek a szárazföldre.

④

Az igazgató szigorúan figyelmeztette Lidi nénit, ne csináljon pánikot, de gondolatban egyetértett vele. „Valami lehet a dologban. Az utóbbi pár évben nagy összegeket fizettem vízszennyezésért. Lehet, hogy ezek a halak most bosszúból látogatnak meg minket. De az is lehet, hogy csak élni akarnak..."

Amikor a halak harmadszor is kijöttek a vízből és bementek az üzembe, megalakult a sportkör szárazföldihorgász-szakosztálya.

⑤

— Beszéljen! Mit akarnak? — kérdezte az igazgató az íróasztalán fekvő potykától. — Ha ez így megy tovább, a vegyiüzemünk átalakul halászszövetkezetté. Értse meg, népgazdaságunknak szüksége van erre a vegyiüzemre.

A hal nem felelt.

— Tudom, hogy a folyó már nem olyan, mint régen. Mit csináljak? Ilyen az élet. Vagy ahogy a francia mondja: szelavi...

A hal nem szólt egy szót sem.

— Önök fejlődőképesek. Látom, hogyan jönnek ki a vízből és hogyan csúszkálnak a folyosókon. Ez óriási előrelépés. Gratulálok. Lenne egy javaslatom. Tanuljanak meg repülni. Vagy növesszenek sok kis lábat és akkor felmehetnének a hegyekbe.

A hal kidülledt szemmel figyelte az igazgatót, aki úgy látta, hogy a potyka érti, amit mond.

⑥

— Én mindent megtettem azért, hogy többé ne legyen halpusztulás — mondta az igazgató a Hírharsona munkatársának. — Már csak néhány millió évre van szükség ahhoz, hogy...

— Hány évet tetszett mondani? — kapta fel a fejét az újságíró.

— Mindegy. A lényeg az, hogy nem megy egyik napról a másikra, de ők biztosan megoldják.

— Kik?

— Pardon. Azt akartam mondani, hogy mi... Nyelvbotlás..

⑦

A halak nem jöttek többé Ennek legjobban Lidi néni örült. Nem kellett utánuk takarítani...

Mikes György

IRÁNYÍTÓSZÁM

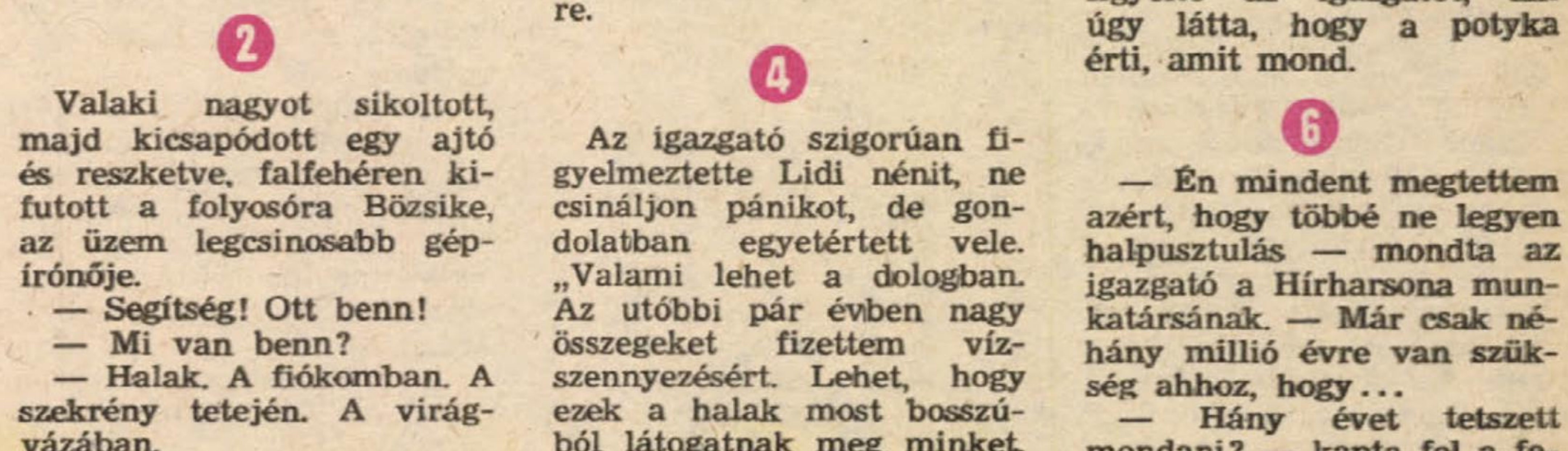

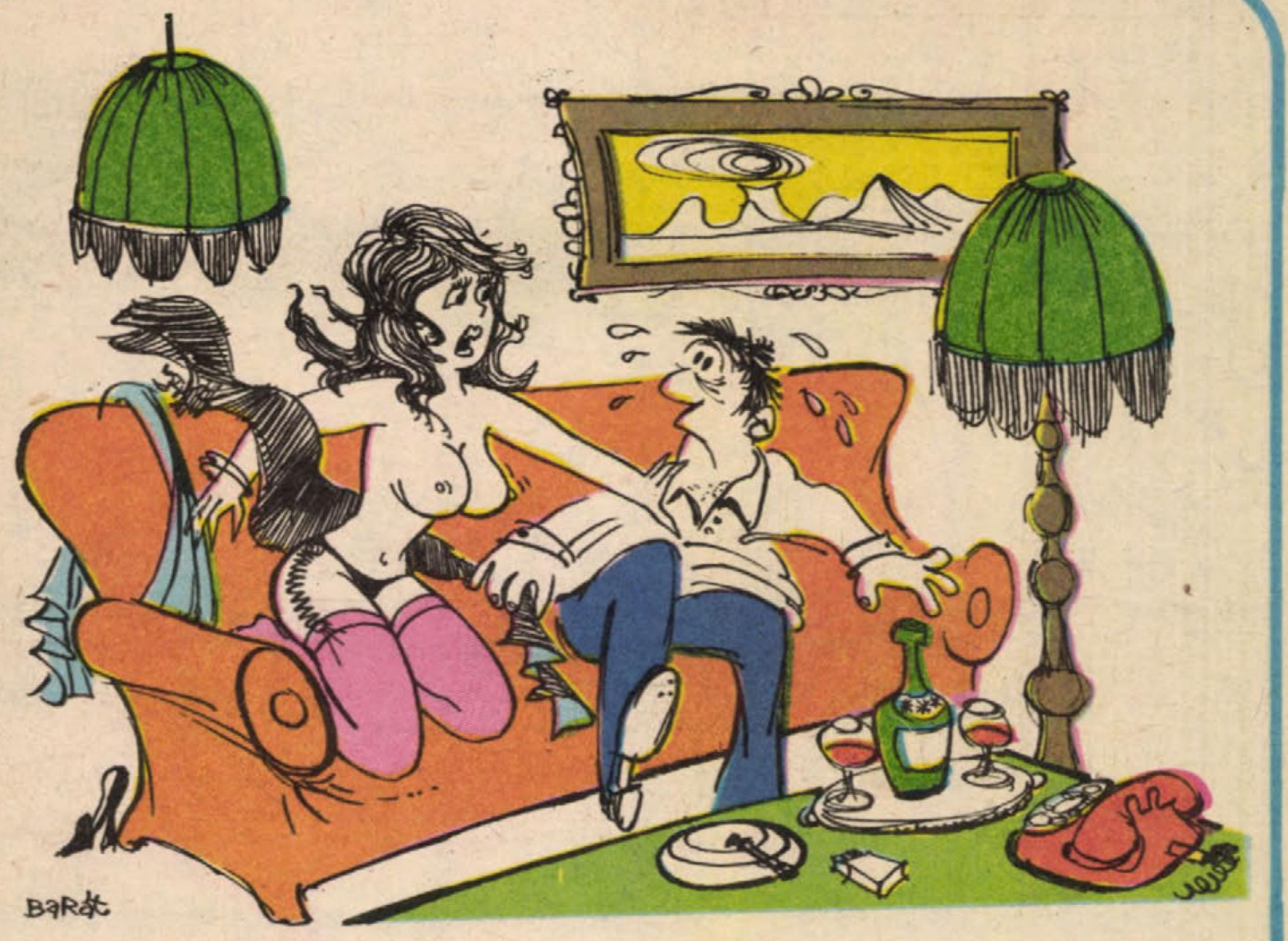

– Szemérmetlen alak! Azzal az ürüggyel csalt fel, hogy megmutatja az új telefonkönyvét...

ILYEN NAGY SZERELEM

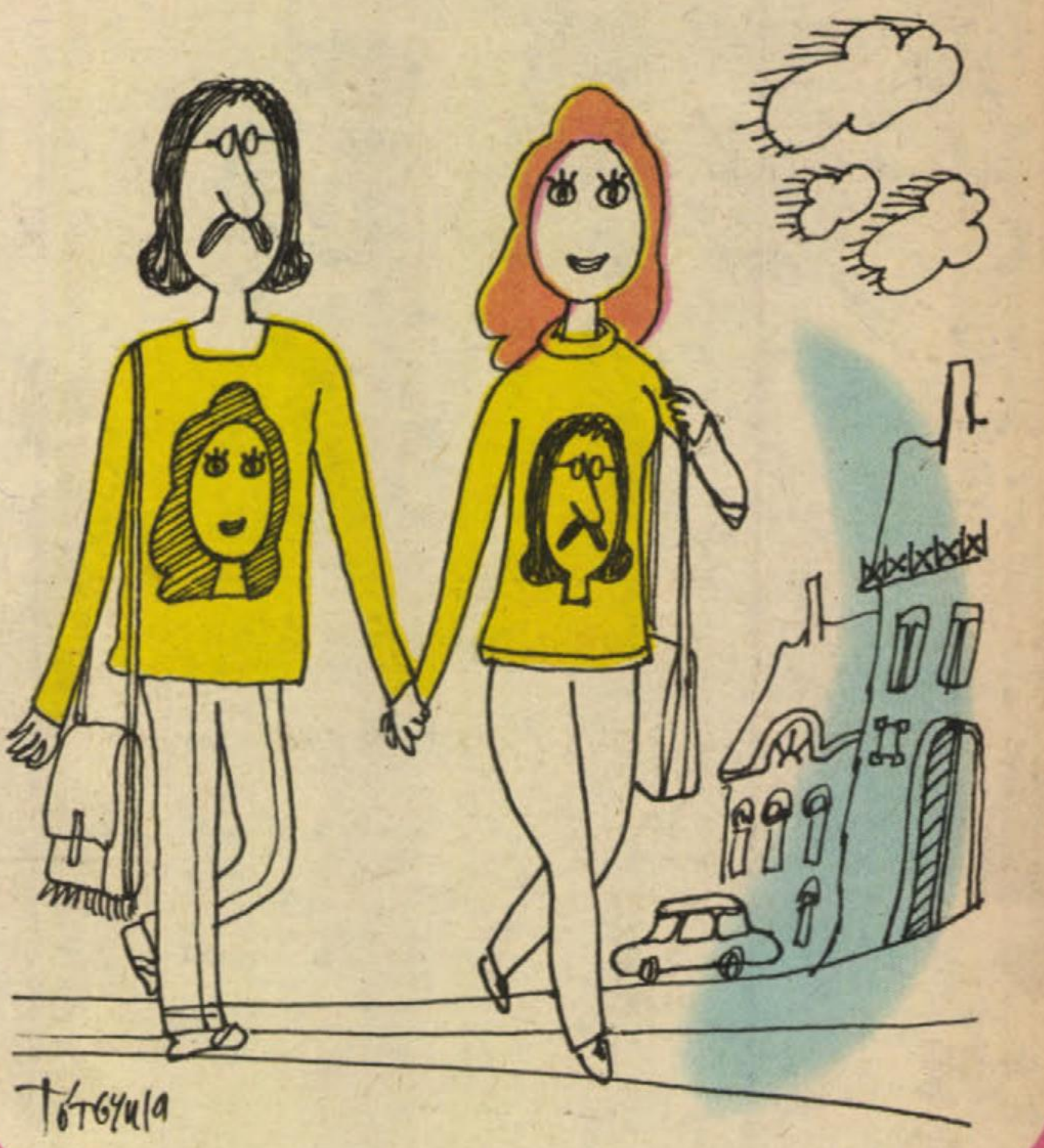

CSAK JÁTÉK

A téren üldögéltem, közvetlenül mellettem, a homokozóban két kisgyermek játszadozott.

Tündéri apróságok, négy és öt év közötti kislányok, abban a korban, amikor a gyermek már mindenről fogalmat alkot, de nem vesztette még el az ártatlan, őszinte báját.

Boltosat játszottak, leánykák kedves szórakozása ez, mintha csak készülnének jövendő háziasszonyi szerepükre. Nóra volt az eladó, (ahogy ő mondta: boltos néni) és Orsi a vevő néni.

Eleinte szórakozottan figyeltem őket, inkább azt néztem mit csinálnak, meg sem hallottam mit beszélnek. Egyszer csak elhatolt az agyamig a szó. Attól fogva megkövülten figyeltem a beszédre.

— Tessék parancsolni... Kitűnő árum érkezett... — így Nóra.

— Kaphatnék kávét? — kérdezte Orsi.

— Igen, asszonyom, hogyne. Melyiket parancsolja? Omniát? Riót? Vagy vegyesen?

— Mindegy... — szólt egykedvűen a kis vevő. — De friss pörkölés legyen.

— Természetesen. Megdaráljam?

— Legyen szíves! — kérte a vevő öntudatosan.

Nóra áteresztette a homokot a szitán és átnyújtotta Orsinak.

— Rögtön becsomagolom.

— Köszönöm.

— Más egyébbel szolgálhatok? — kérdezte Nóra-boltos.

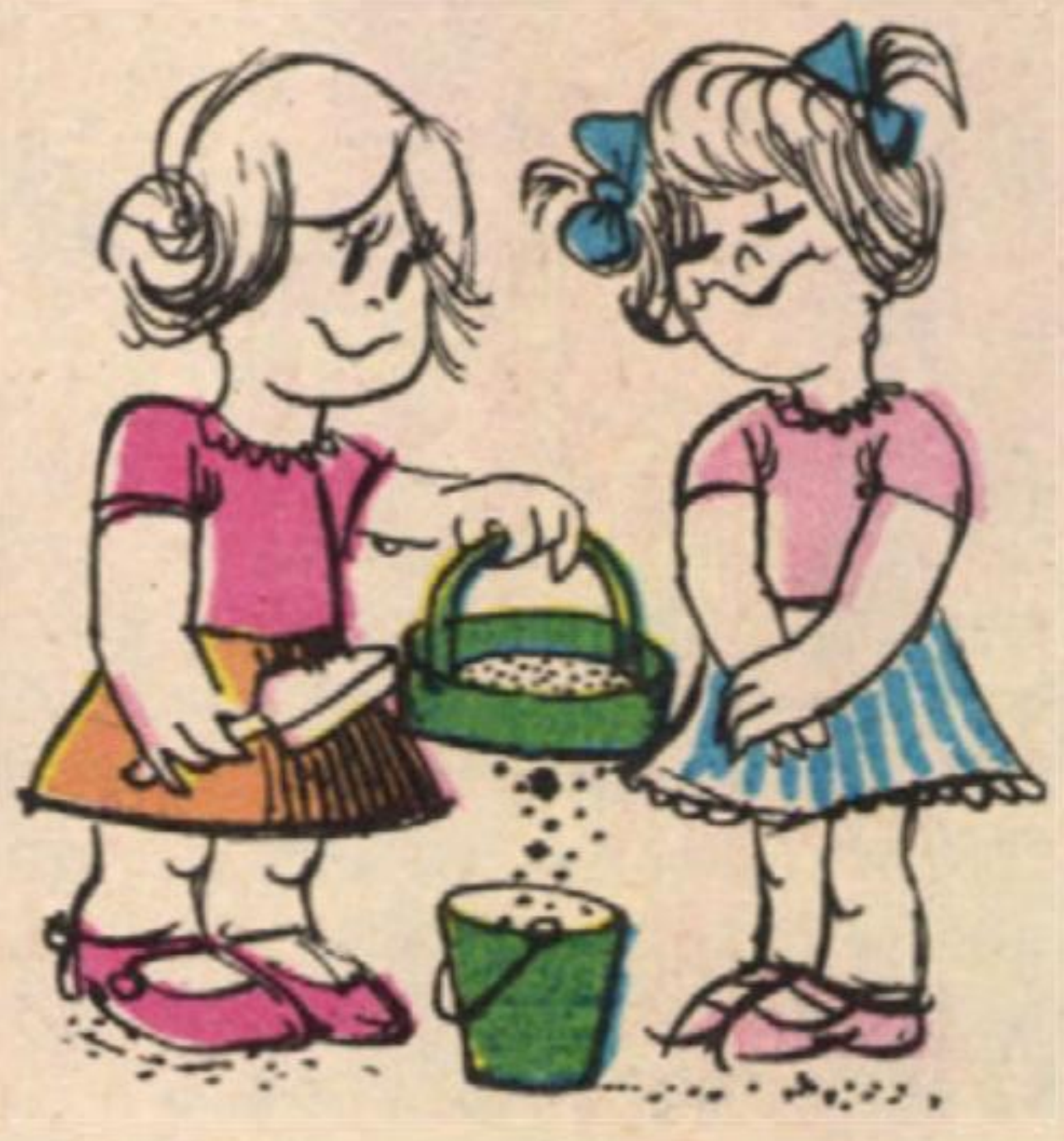

— Téliszalámit szeretnék, meg gyulai kolbászt.

— Sajnos asszonyom, még nem érkezett meg. De ha megjön, azonnal felhívom telefonon. Szabad a számot?

Orsi bemondott egy telefonszámot. Nóra ismételte és közben vonalakat húzott a homokba. Nyilván a számokat írta volna fel, ha tudott volna írni. Aztán megint a vevőhöz fordult:

— Friss mirelitárum érkezett. Parancsol belőle?

— Nem kérek — kényeskedett Orsi. — Mostanában túl sok csirkét fogyasztottunk, a férjem már unja.

Ez, hogy a „férjem unja", nyomós érvnek bizonyult.

— Akkor egy kis felvágottat? Párizsit? Kenőmájast? — érdeklődött a másik.

— Jó, legyen húsz deka párizsi, de a végeket nem kérem.

— Ahogy parancsolja... — hagyta helyben Nóra, és a nedves homokból szeleteket metélt a kis lapátjával.

— Akkor hát köszönöm, és ha megjön a szalámi, kérem értesítsen... — búcsúzott a vevő.

— Feltétlenül, asszonyom... — készségeskedett amaz, felállt és az ajtóig — a homokozó széléig — kísérte Orsit.

Most már nem állhattam meg szó nélkül, odaléptem hozzájuk. Hangom alighanem remegett az izgalomtól.

— Gyerekek... Amit most elmondtatok, igaz? Melyik boltban hallottátok?

A két kislány csodálkozva rám nézett és majdnem egyszerre mondta:

— Á, dehogy... Ez csak játék...

(novo)

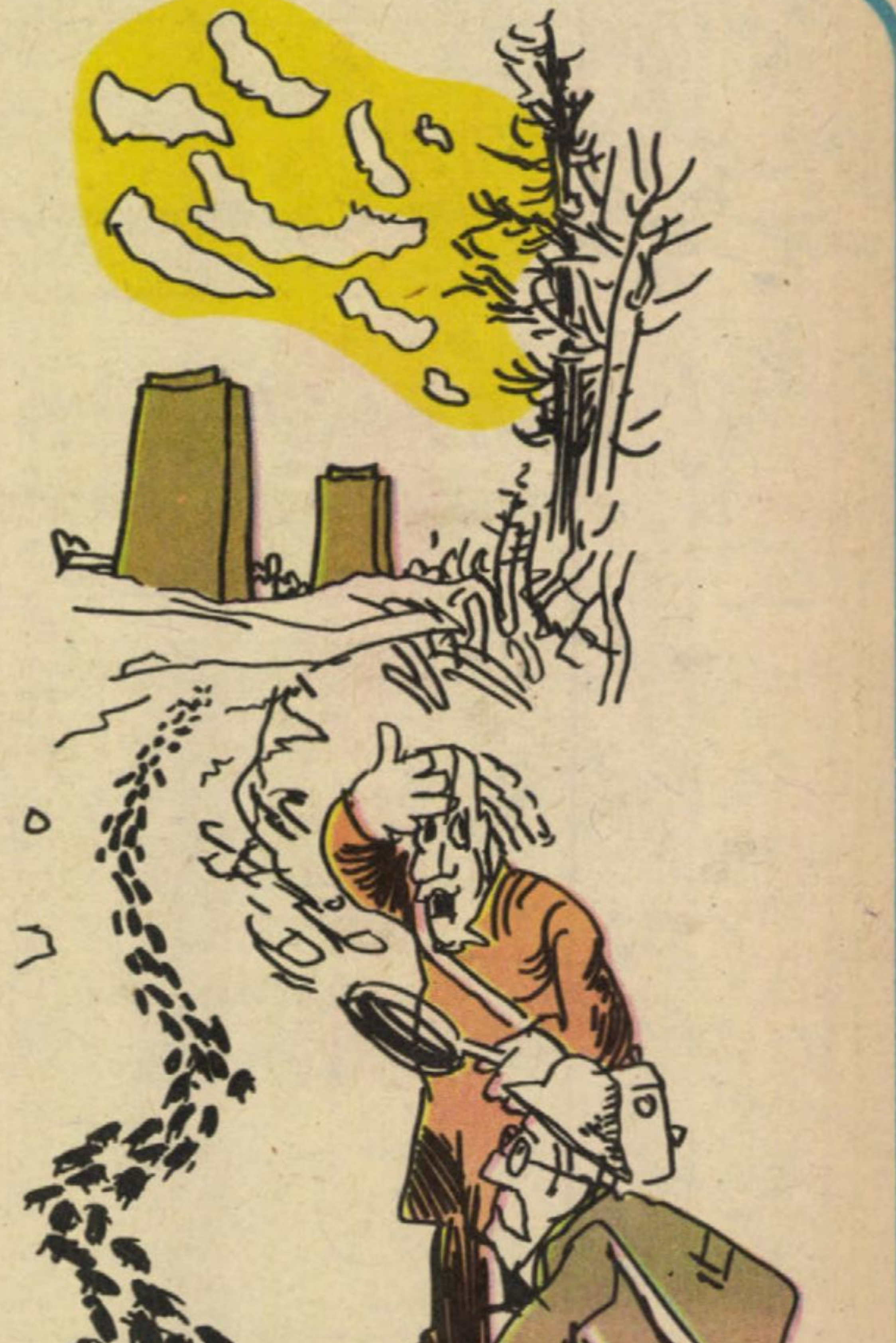

– Megvan! Ezek az új lakótelep felé tartanak!

TUZÉREK

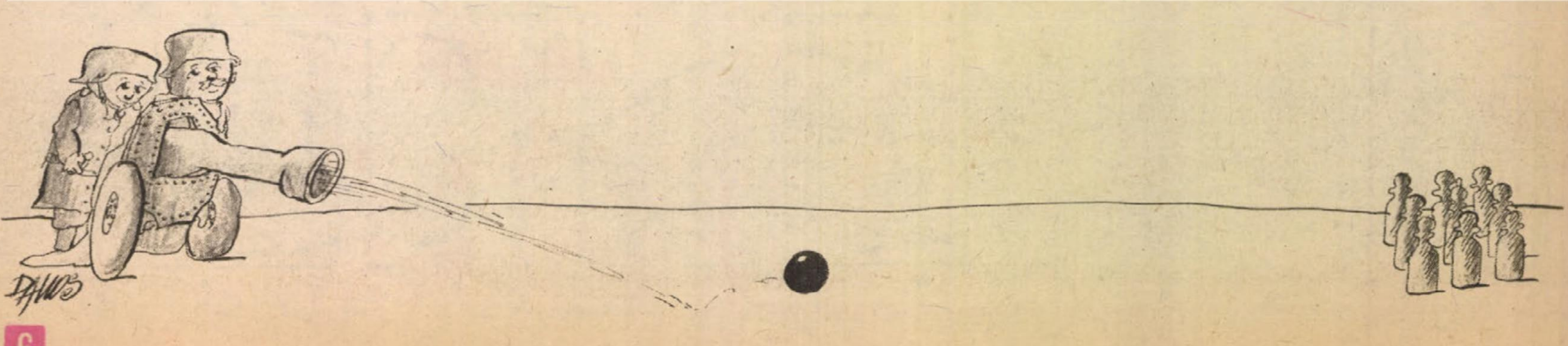

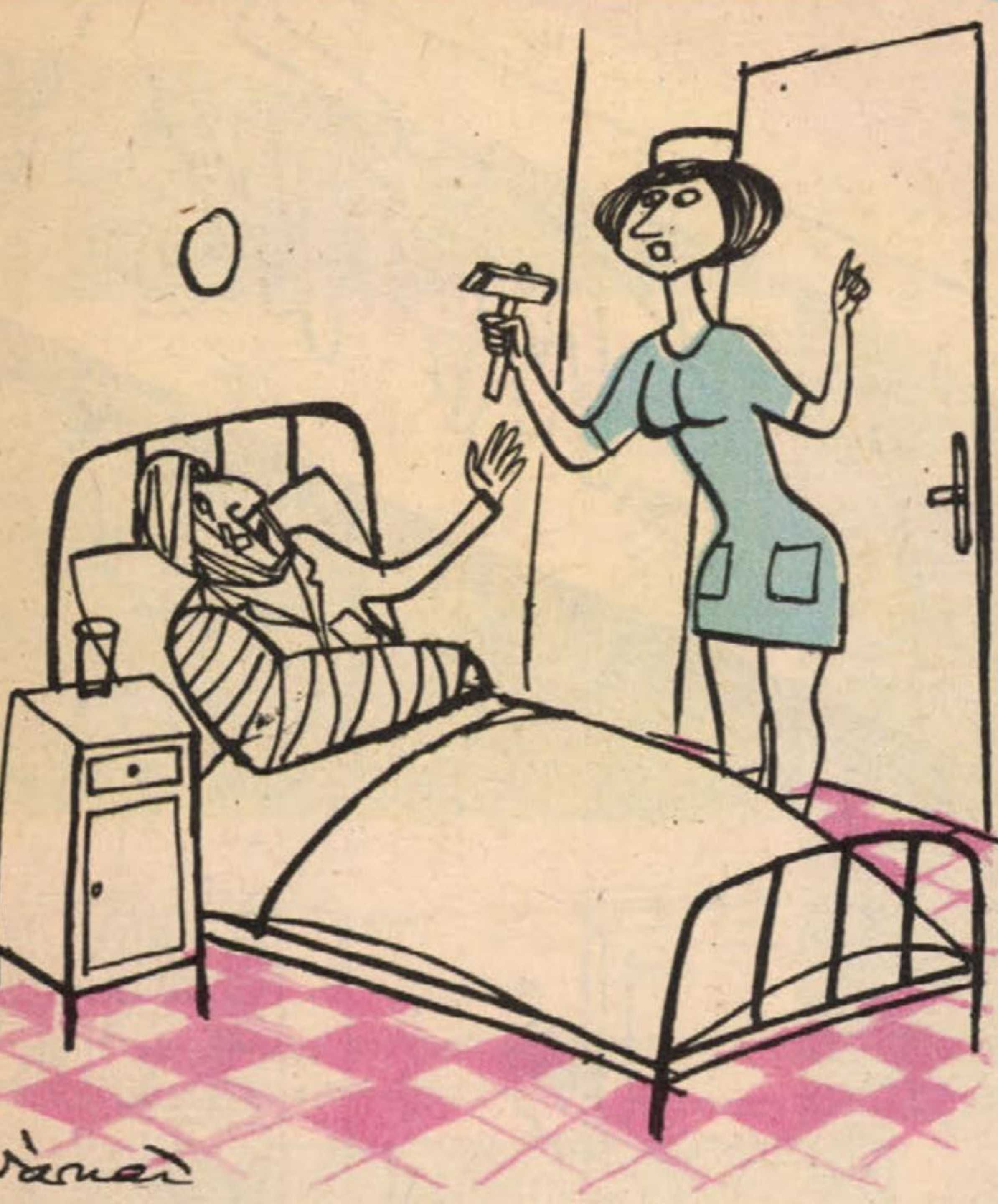

– Ha kell valami, csak ütögesse erősen a gipszkötést, mert a csengő nem működik.

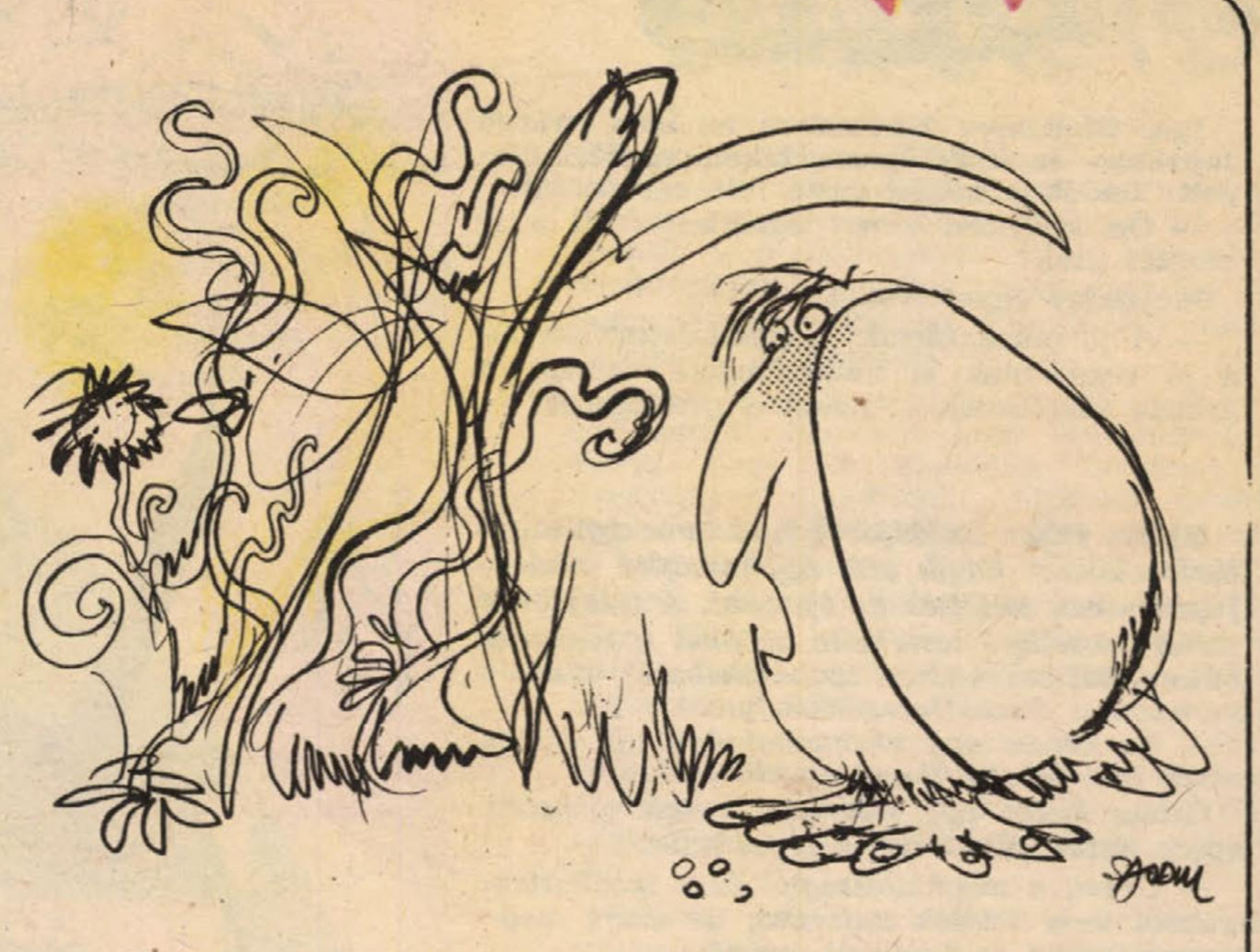

– A világ tele van szebbnél szebb nőkkel, és én marha, túzoknak születtem!

AMATŐRÖK

Na, Finnországban se lennék ám szövetségi kapitány. Nincs az a pénz, amiért elvállalnám Jirzsi Pesek munkakörét. Pontos adatokkal persze nem rendelkezet, de lehetséges, hogy szeptember 20-án, fél órával a meccs előtt még csak három játékos ücsörgött a helsinki stadion öltözőjében. Alaja, a kapus, aki vírusos influenzát mímelve betegszabadságot vett ki, és a táppénzes állományra ugyan ráfizetett, de szerette a hazáját. Aztán Tolsa, a söprögető, akinek ilyen gondjai nem voltak, mert a stadionban dolgozott, mint patkolókovács a vízhordó szamár személye körül. És ott volt Vihtila, a jobbhátvéd is, de neki már problémája akadt.

— Jirzsi bácsi — mondta —, azt tudja, hogy a második félidő 25. percében le kell lépnem? Ugyanis éjjeliőr vagyok egy szömörceültetvényen, és ha megdézsmálják a termést, nekem lőttek.

— Nyugi, Vihtila — mondta a kapitány. — Vannak barátaim, a kerületi őrszobán, majd kiküldenek egy motoros járőrt, hogy a meccs végéig vigyázzon a szömörcédre.

Salonen, a jobb oldali beállós eladó volt egy cipőüzletben, éppen a tulajjal alkudozott.

— Nézze, Lempilampi úr, szeretnék ma pár perccel előbb elmenni. Futballoznom kéne a válogatottban.

— Ej, Salonen, Salonen — mondta a tulaj. — Magának is mindig a bolondságon jár az esze. Hát vegye tudomásul, hogy levonom a béréből.

Kezdés előtt negyedórával csengeni kezdett az öltöző telefonja. Először Souvolainen, a bal oldali beállós jelentkezett.

— Jirzsi bácsi? — kiáltotta. — Úgy gondoltam, mégsem megyek le. Tudniillik, nagy pénzeket tettem Solvejgre és...

— Állj! — hörgött a kapitány. — Ki az a Solvejg?

— Tehén. A körzeti rénszarvasderbi favoritja. Szóval nagy pénzeket tettem rá, és maga bizonyára megérti, hogy a jövőmmel törődnöm kell.

Aztán Ranta, a balhátvéd telefonált.

— Jirzsi bácsi — csipogta —, nem tudok lemenni a meccsre. Segítenem kell a nagymamának. Tudja, kell a szirup télire, most csapoljuk a juharfácskákat.

Pesek megígérte, hogy telefonügyeletet létesít a tehén mellett, és vasárnap maga is elmegy juharfácskákat csapolni, de már kék volt a feje.

Most esett be Jantonen, a vidor jobb oldali középpályás.

— Szia srácok — kiáltotta. — Már mindenütt kerestem a bandát. Na, zsugázunk?

Akkor vette észre, hogy mindenki vetkőzik. A homlokára csapott.

— Jesszusmária, hiszen ma meccs van. Úgy éljek, tisztára kiment a fejemből.

Pykkö a moziból jött, sírva panaszolta, hogy a nyamvadt meccs miatt elpasszolta a krimi végét, most nem tudja, ki a gyilkos és ennyit az egész nem ér meg neki.

Toivola már teljesen átöltözött, fuszekliban toporgott a pad tetején.

— Ma mezítláb játszom — mondta. — A mutter nagymosást csinál és ilyenkor mindig ő húzza fel a focicsukámat, mert az nem ázik át.

A kapitány szemében már az északi fény őrült kéksége lobogott.

— Ismail — rebegte a jobb oldali ék felé —, remélem, veled nincsen semmi zűr?

— Az égvilágon semmi — mondta a csatár. — Legfeljebb, hogy holnap felelek történelemből. Csak akkor vállalhatom a játékot, ha valaki fel-alá rohangál mellettem a partvonalon és a viking uralkodókat sorolja.

A folyosón felharsant a svéd bíró sípja, pályára szólította a csapatokat.

— Rémes — hörögte a kapitány. — És Nieminen még sehol.

Odafordult a hadirokkant pályaőrhöz.

— Kapaszkodjék, Vuorisalo bácsi, kitolom a pályára. Maga játszik balszélsőt a magyarok ellen.

Ebben a pillanatban robbant be Nieminen.

— Mit néztek? — kiáltotta. — Nem jöhettem előbb. A menyasszonyom hátát kellett simingatnom. Másképp nem tud elaludni a kis golyhó.

Hát csoda, hogy a nagyon szerény, 2:1-es győzelmet is csak véres verítékkel tudták kicsikarni?

Peterdi Pál

ÁLMATLAN ÉJSZAKA

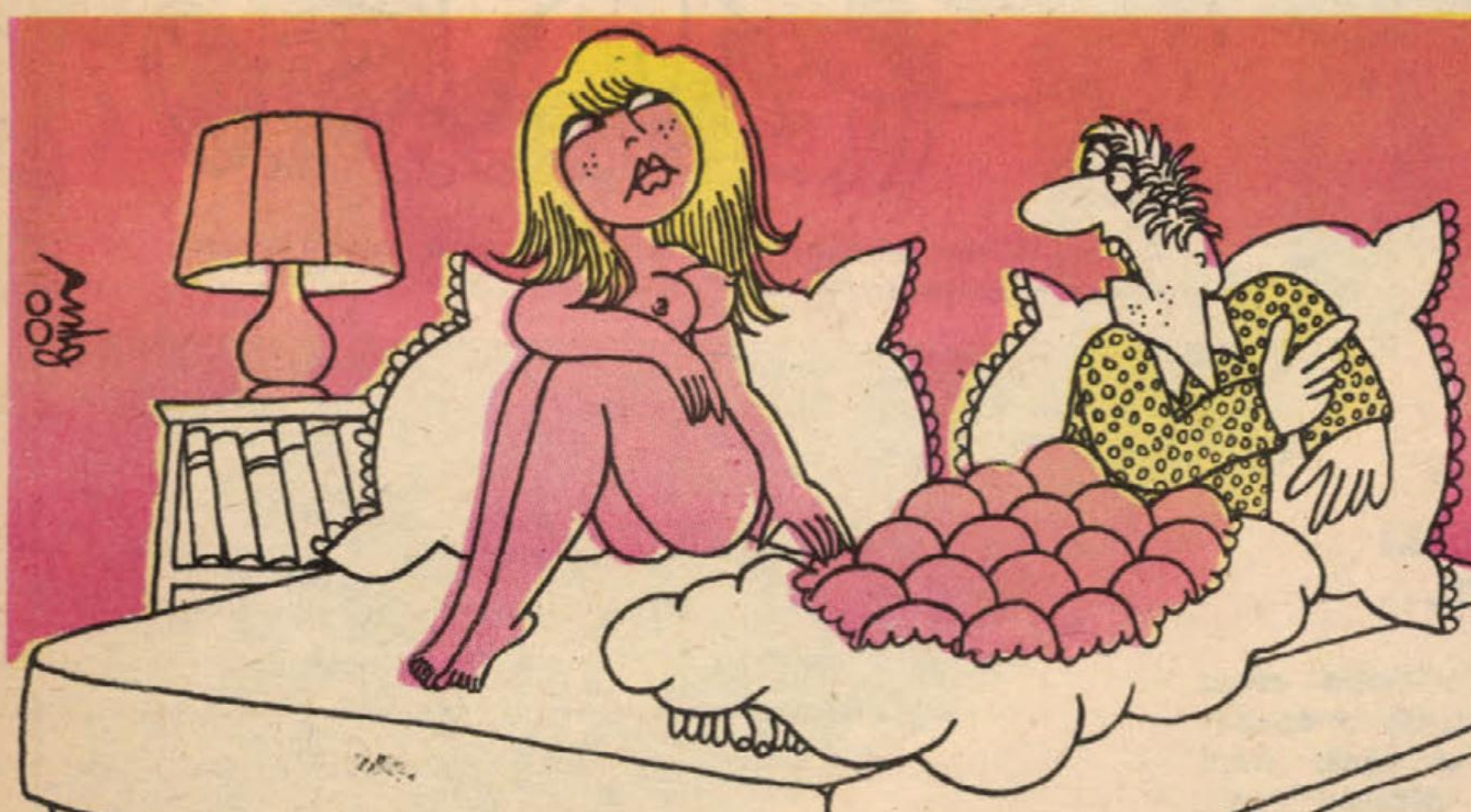

– Most jöttél rá, hogy csak a saját ágyadban vagy képes elaludni?!

ÁTLÉPHETETLEN ZÁRÓVONAL

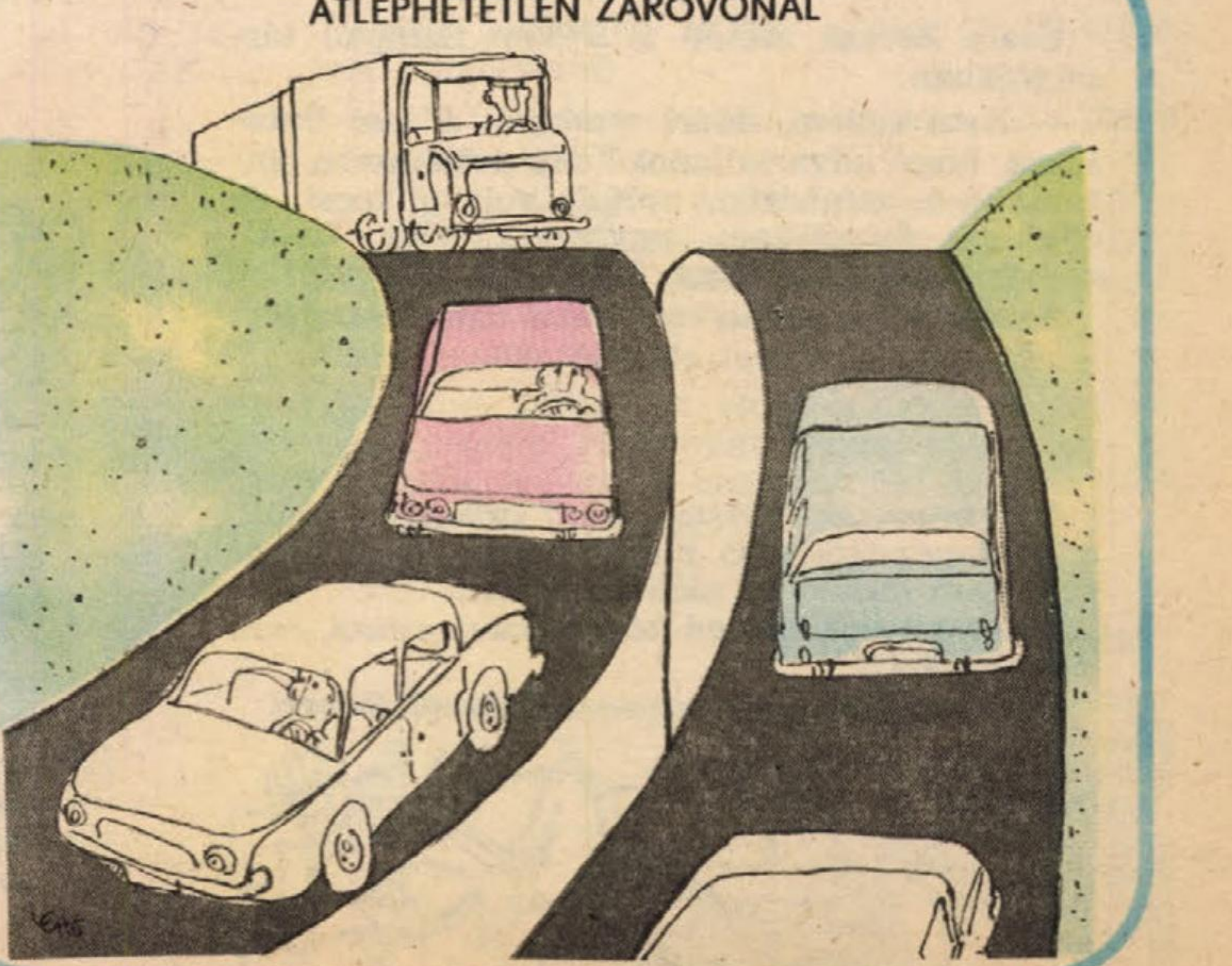

ZSÖLLYE

Igor Mojszejev táncosaival az idén nyáron Japánban és a Fülöp-szigeteken vendégszerepelt. Tokióban megkérdezte tőle egy újságíró:

— Ön kitűnően vezeti együttesét. Mi a jó vezetés titka?

Mojszejev elmosolyodott.

— A jó munkatársak! Tapasztalatom szerint a jó vezetőknek jó munkatársaik vannak, a gyenge vezetőknek... náluk is gyengébbek!

* * *

Balázs Péter családjával franciaországi autótúrára indult. Egyik este egy falucska vendégfogadójában töltötték az éjszakát. A tulajdonos széles mosollyal tessékelte be őket a régimódi bútorokkal berendezett szobácskába és büszkén mutatott a díszes faragású ágyra.

— Ez kérem egy történelmi ágy!... Ebben aludt két éjszaka Napóleon császár!...

Balázs Péter egy pillantást vetett a vetett ágyra, aztán odafordult a fogadóshoz.

— Uram, a meghatottságtól és a megtiszteltetéstől nem találok szavakat, de azért megkérem: tegyen az ágyra új lepedőt!...

* * *

Omar Shariffal, a világhírű filmszínésszel háromoldalas képes riportot készített az egyik amerikai magazin, Aki minden partnerébe szerelmes lesz címmel. A női szívek bálványa többek között ezeket mondta:

— Ha szerelmes szerepet játszom — márpedig mindig ilyen jut nekem —, a legtermészetesebbnek tartom, hogy beleszeretek a női főszereplőbe. Az átélés híve vagyok! A színésznő, ha igazán jó partner és lelkiismeretes művész, akkor ezt nemcsak megérti és viszonozza, hanem mindent megtesz annak érdekében, hogy a forgatás alatt eltöltött közös óráink kellemesek legyenek... Sőt... mindezt folytatja a forgatási szünetekben is! Persze ezt én egyáltalán nem tekintem holmi könnyű kalandnak! Sőt! Kimondottan zavar, ha a színésznő csak a szépségével akar meghódítani! Őszinte örömömre szolgált, hogy amikor Barbra Streisanddal dolgoztam, az ő részéről ilyen veszély nem fenyegetett!

* * *

Szemes Mari a József Attila Színház „Nagytakarítás" című darabjának egyik főszereplője, betért a belvárosi eszpresszóba, ahol találkozott egyik barátnőjével. Elmesélték egymásnak nyári élményeiket, aztán a barátnő megkérdezte:

— És most a szabadság után mi a programod? A színházban mivel kezdesz?

Szemes elővette a noteszát.

— Az első a Nagytakarítás...

Mire a szomszéd asztalnál egy hölgy jó hangosan odaszólt a szomszédjának.

— Látod Mariskám, sehova nem lehet személyzetet kapni! Még a színházakat is a színésznők takarítják!

* * *

Csala Zsuzsa meséli a Vidám Színpad társalgójában:

— Nem tudom, miért mondják a mai fiatalokra, hogy udvariatlanok? Ma autóbuszon jöttem be a színházba, zsúfolt volt a kocsi, de alighogy felszálltam, egyszerre négy fiatalember ugrott fel, hogy felajánlja a helyét!

Az egyik sarokban megszólal Szuhay Balázs:

— És mind a négyet elfogadtad?

* * *

Egy televíziós gyártásvezető íróasztala fölött, a mennyezetről lógó zsinór végén függő fehér rajzlapon láttam az alábbi feliratot:

„Semmit sem szabad készpénznek venni, csak a készpénzt!"

Rátonyi Róbert

ŐSZI TÉMÁK

DERŰRE BORÚ

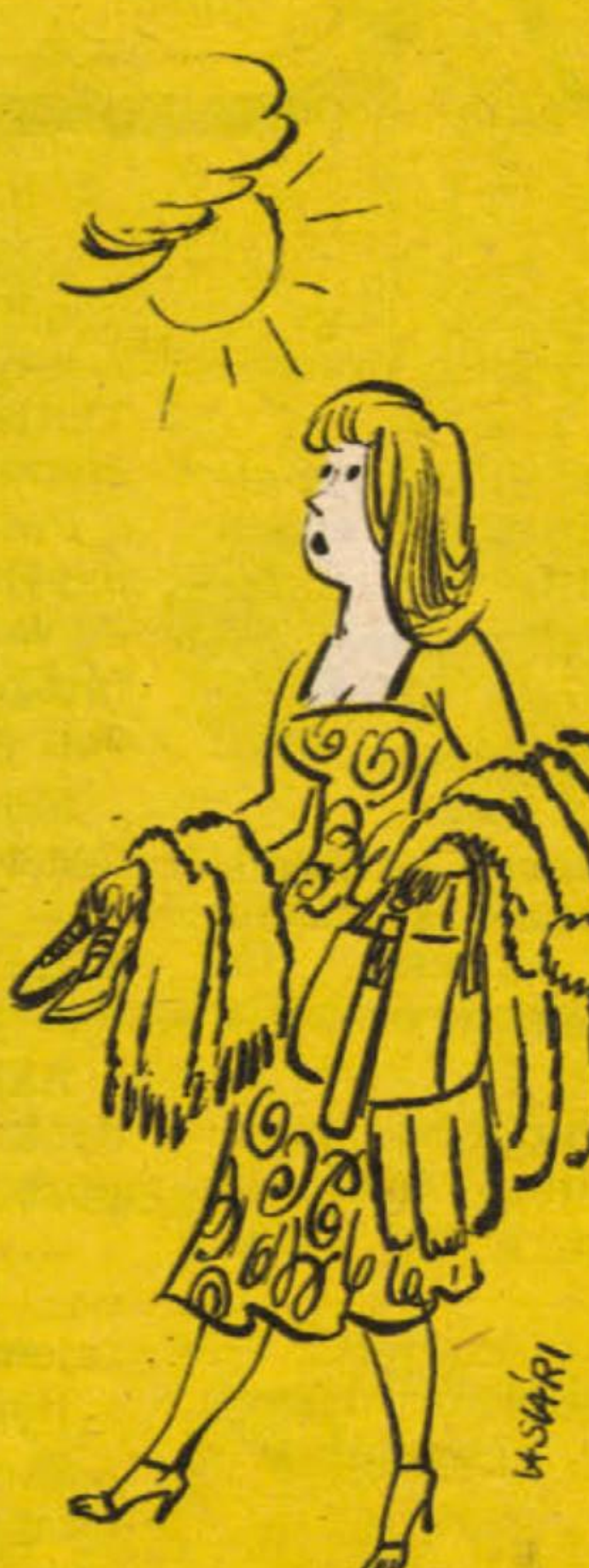

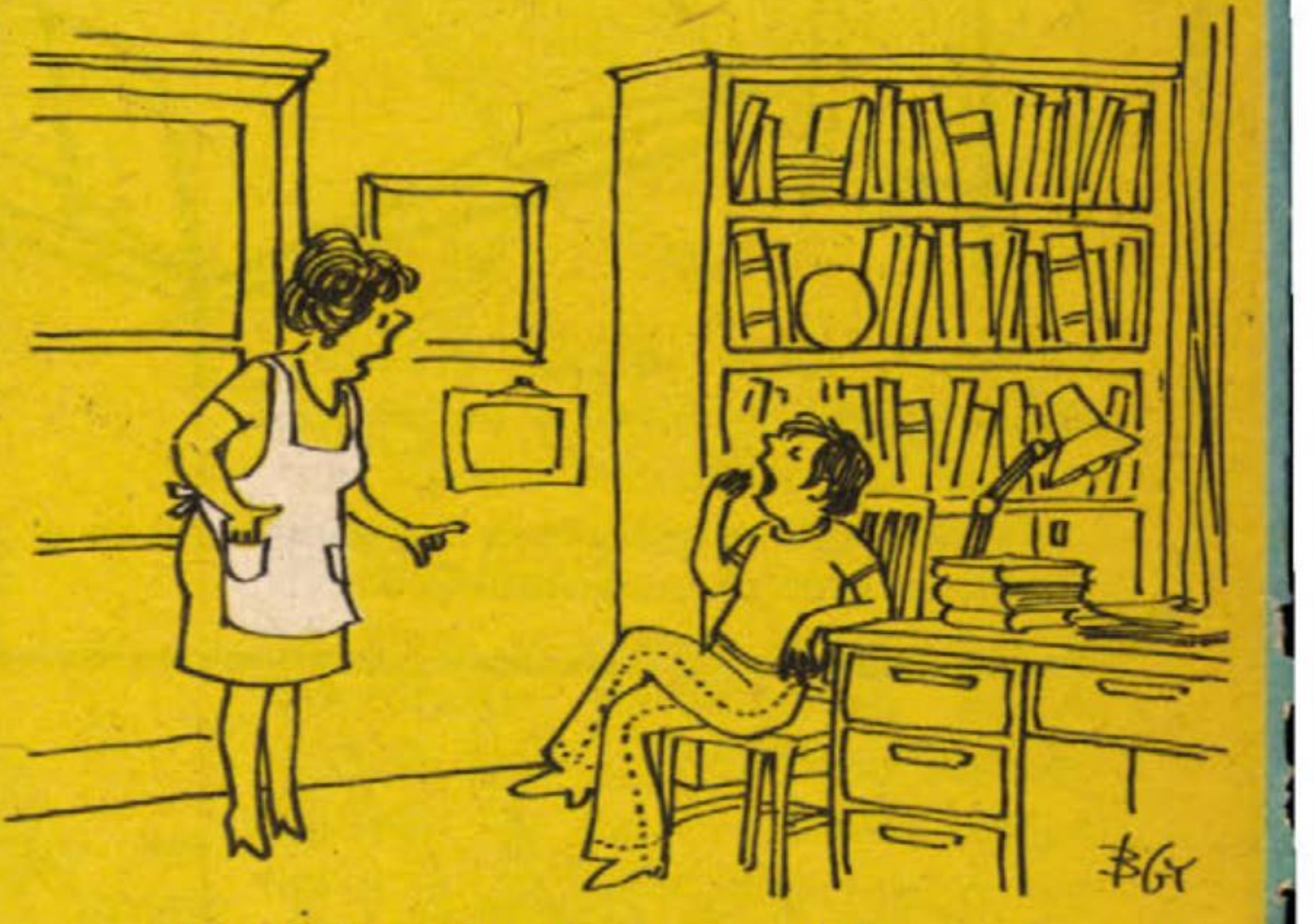

– Neked, úgy látszik, minden évben szerencséd van a hiányzó tankönyvekkel!

EGÉSZEN SZIGORÚ KÖZÚTI ELLENŐRZÉS

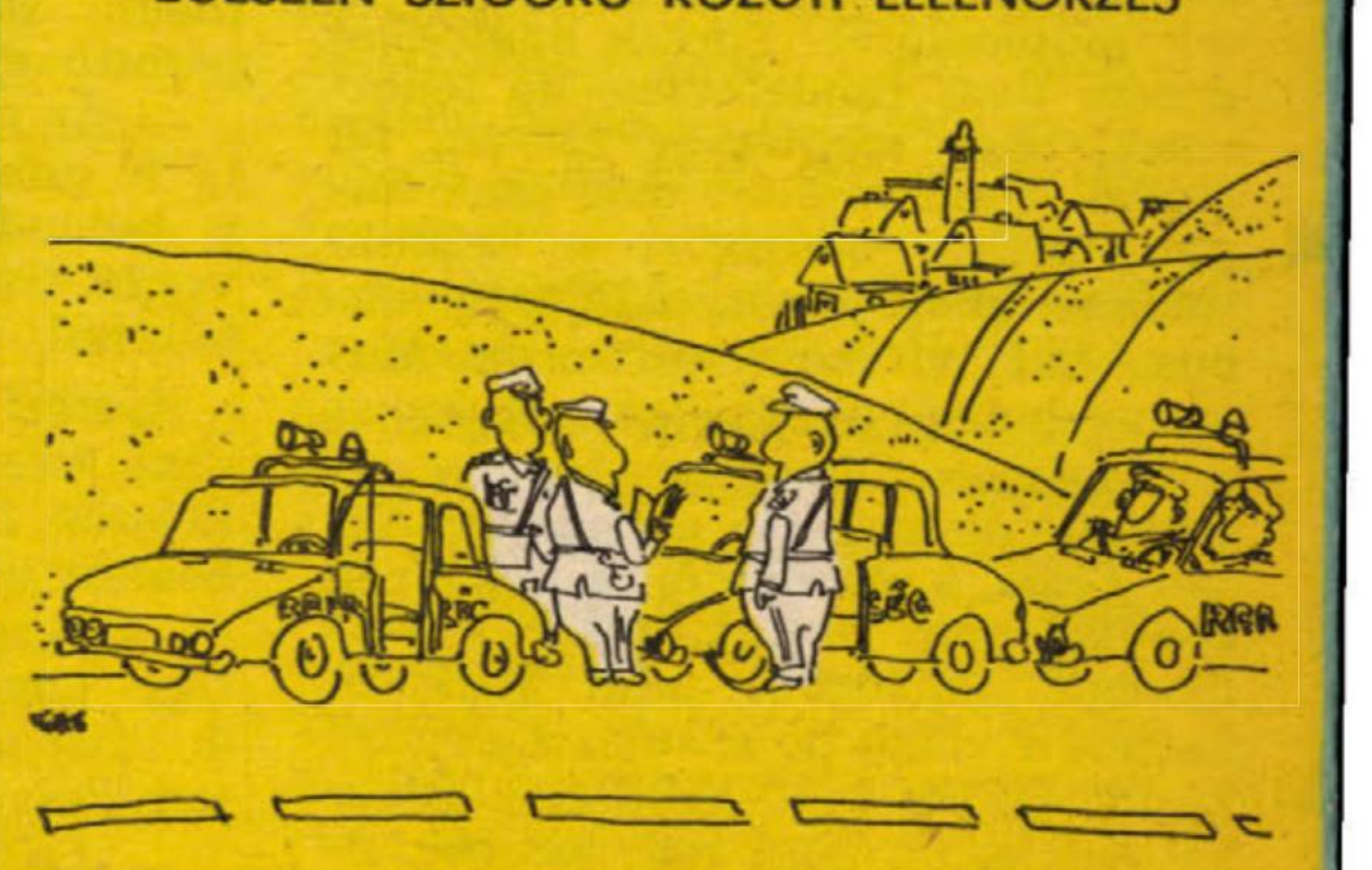

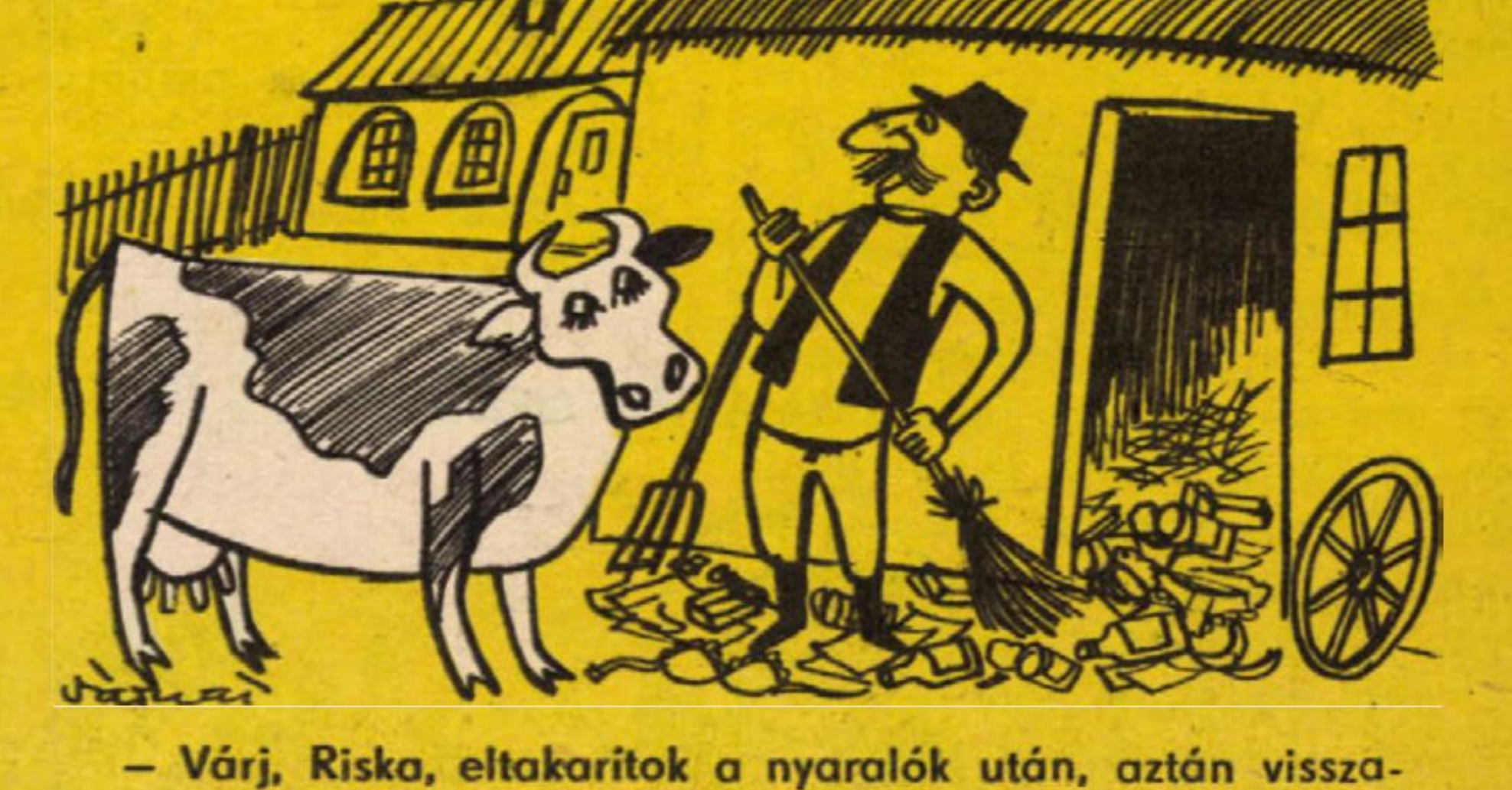

– Várj, Riska, eltakarítok a nyaralók után, aztán visszamehetsz a helyedre.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Egyetlen hiba sincs benne — mondja a tanárnő átnézve a diák házi feladatát. — Mondd csak, Tibi, de becsszóra, senki sem segített a papádnak?

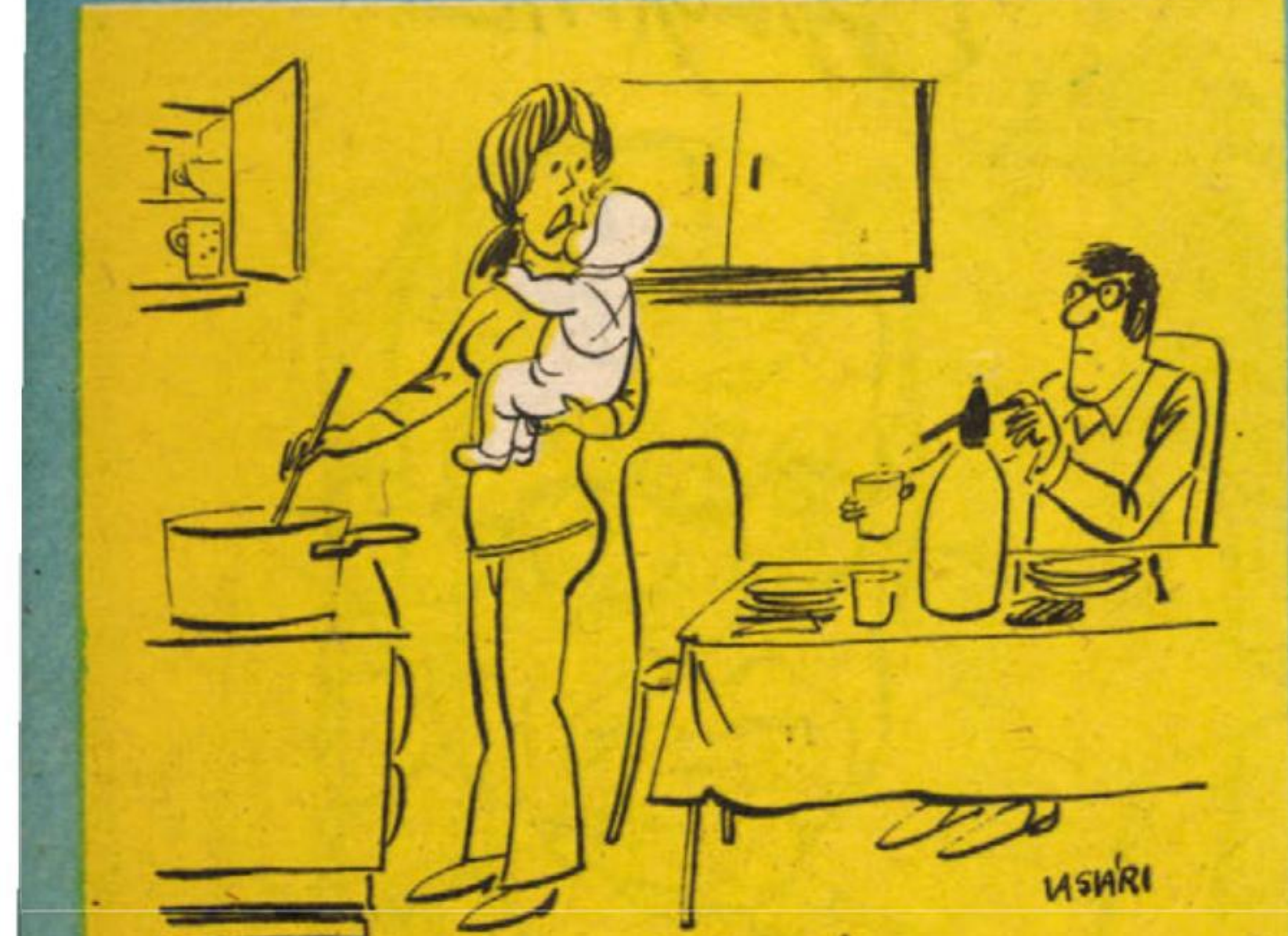

– Miért nem vagy alkoholista, akkor felvennék a gyereket az óvodába!

ŐSZI TERMÉSZETJÁRÁS

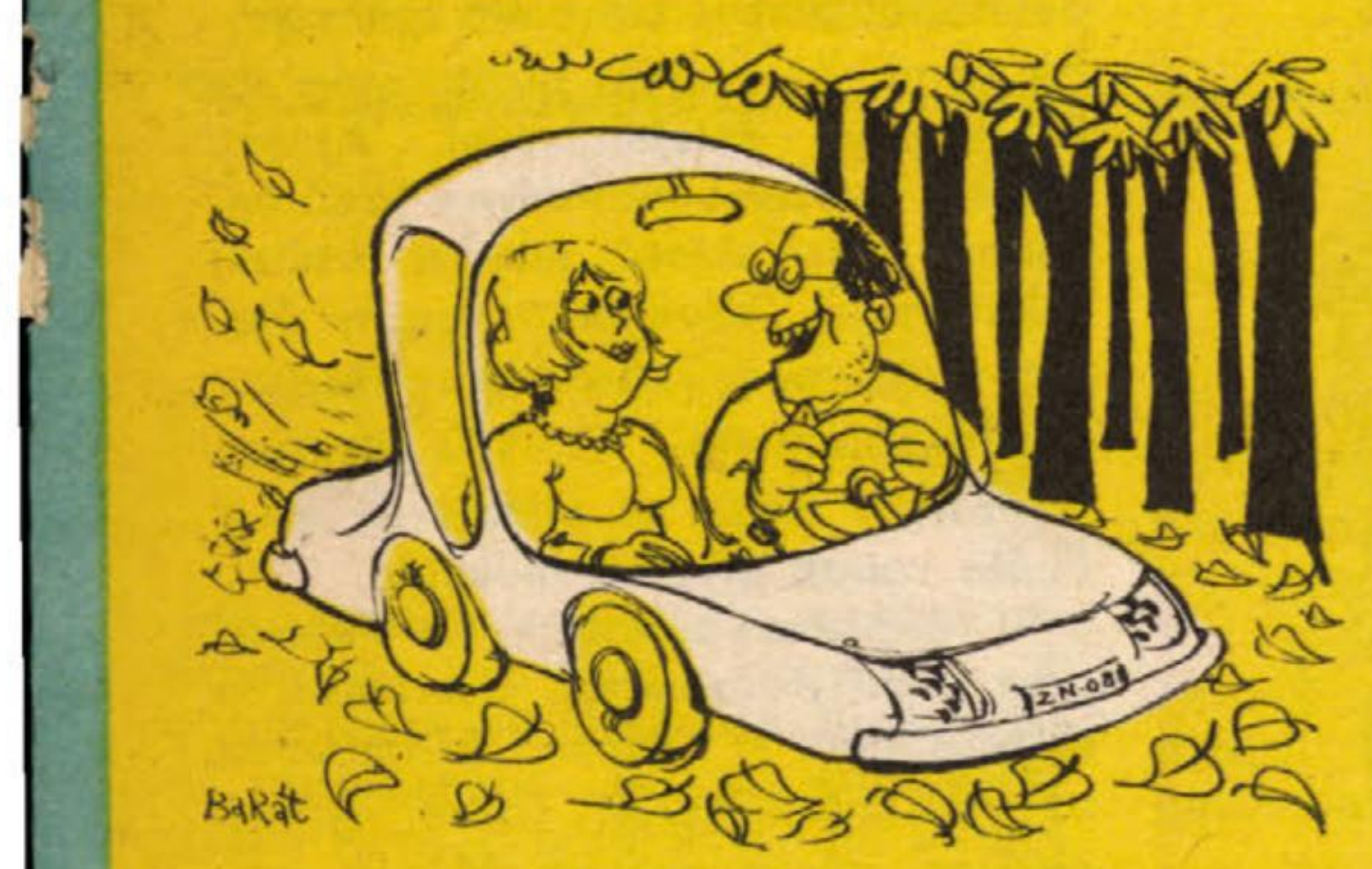

– Hallod, hogy zizeg az avar a kerekeink alatt?

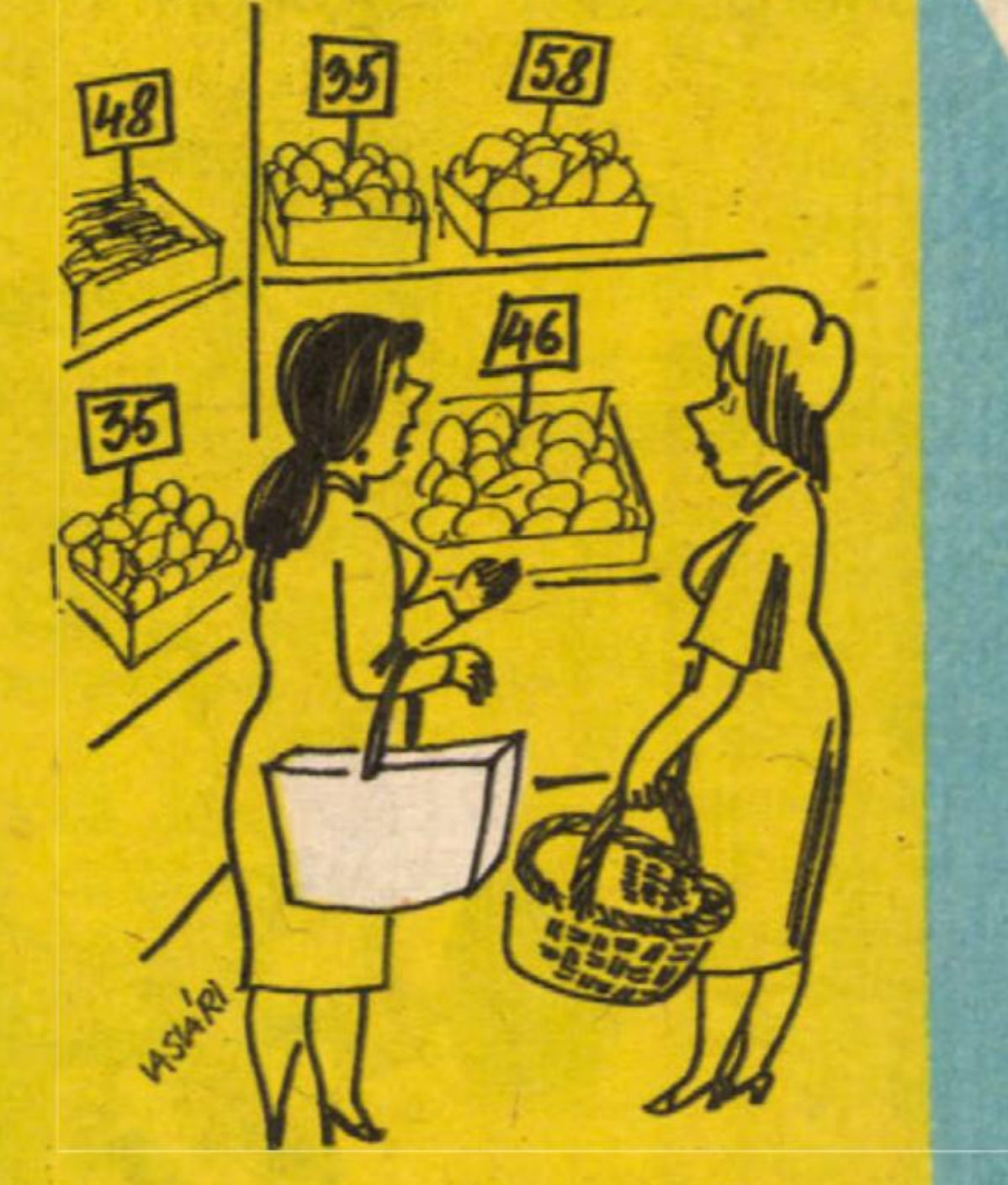

– Idén legalább nem estem kísértésbe, hogy eltegyek...

MEGÉLENKÜLŐ SZÉL

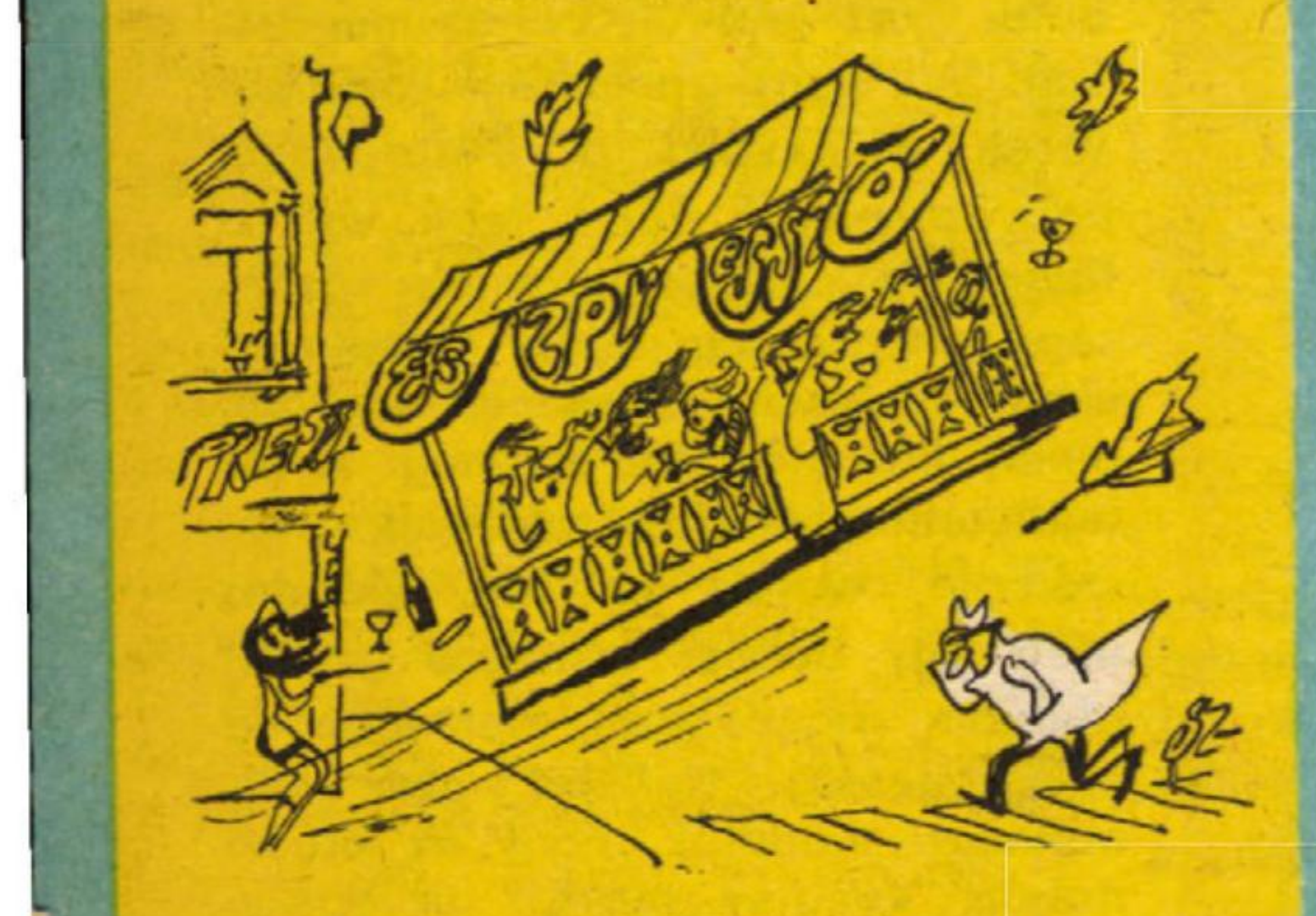

BALATON-PARTI TÉESZ

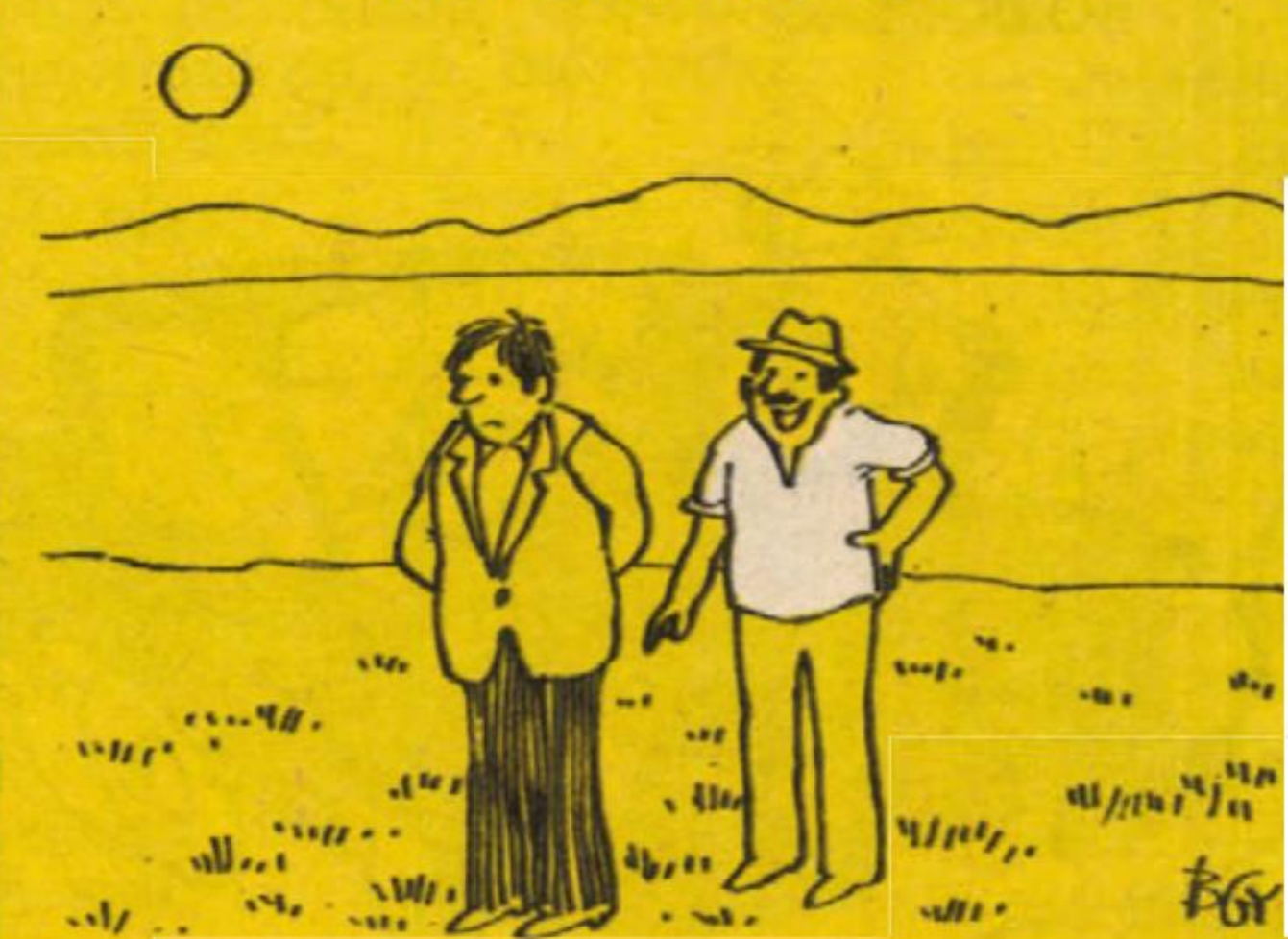

– Hálisten, nem kell trágyáznunk, annyi volt a vadkempingező!

BEFŐZÉSI SZEZON

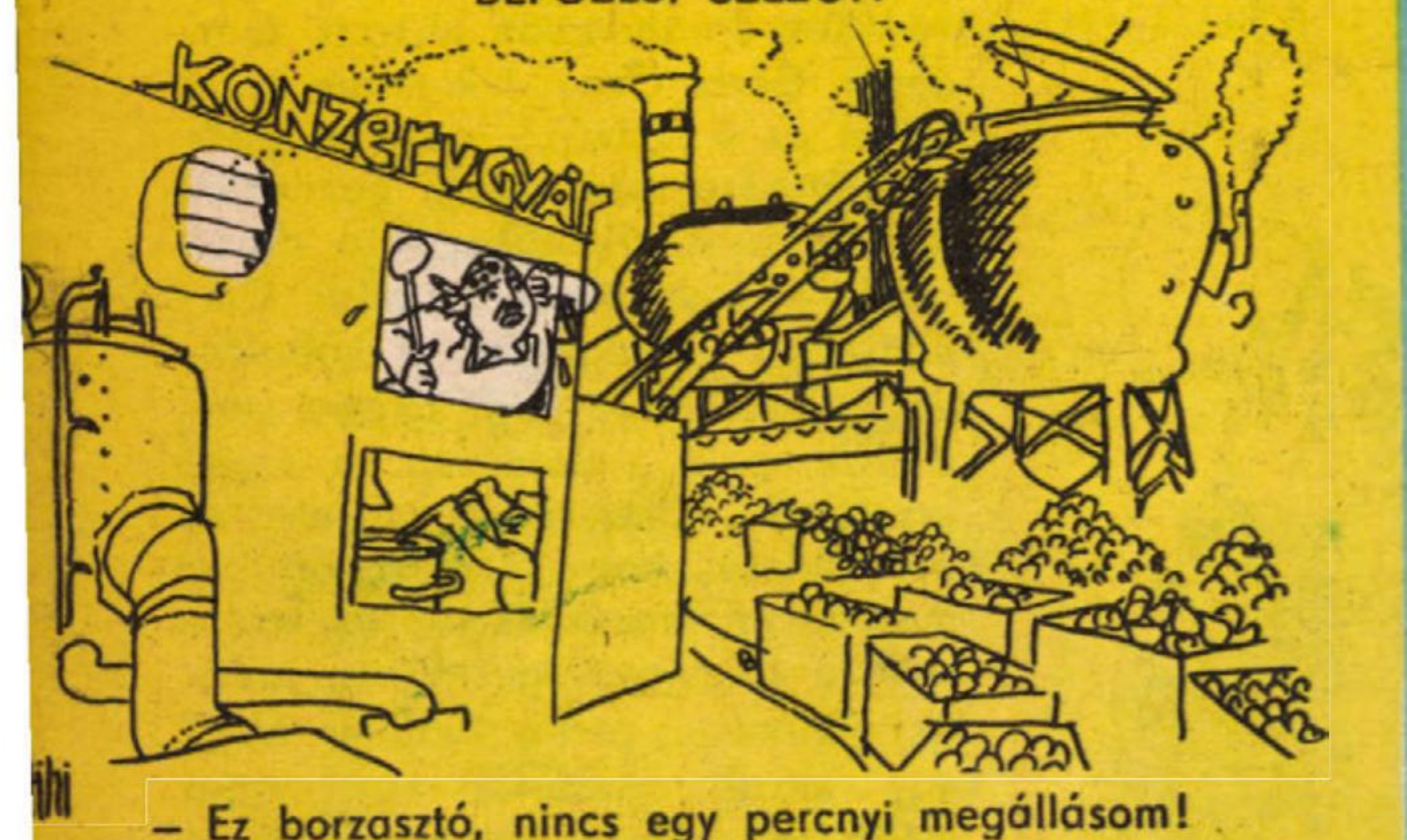

– Ez borzasztó, nincs egy percnyi megállásom!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Felháborítóan dolgozik nálunk a posta!

— Miért?

— Képzelje, tíz napja írtam egy ajánlott levelet, és ma a felöltőm zsebében találtam meg!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az isztambuli bíróságon a vádlott így védekezik:

— Mindig csak nappal támadtam áldozataimra. Éjjel féltem lopott pénzzel járkálni...

KÓDOLÁS

Tegnap délután becsönget hozzám egy hölgy, közli, hogy ő Bizonyos Szervezet munkatársa, és szeretne engem fölmérni, ha szíveskednék a rendelkezésére állni. Biztosított a diszkréciójáról, és arról, hogy nem fog fájni. Beengedtem, leültettem. Elővett egy soklapos kérdőívet, és elkezdte.

„Hány évesenek tetszik lenni?" — ez volt az első kérdés. Mondom, hogy ötvenkilenc. Erre beírja, hogy 19. Mondom: Bocsánat, nem tizenkilencet mondtam... Elnézően mosolyog: „Ez a kódja." Második kérdése: Hány szobás a lakás? Mondom: kettő. Beírja, hogy 13. Mennyi a lakbér? Válaszolom, hogy háromszázötven. Beírja, hogy 29. Napi háromszori étkezés 78, nem dohányzás 28, kedvenc ételem a káposztás cvekedli — 69.

Így ment ez hatszázhatvanhárom kérdésen keresztül. Türelmesen válaszoltam, mert megértettem, hogy Bizonyos Szervezet vásárolt egy nagy komputert, az falánk jószág, azt etetni kell.

Másnap megjön az átutalási betétem elszámolása. Nézem, hogy mire költötték a pénzemet. Számokat találok, kódszámokat. Benne a telefonszámla. Mit számláztak? Kódszámokat. Az Ibusznál szobát foglalok. A számlán rejtélyes kódszámok. Hivatalba igénylést nyújtok be, szépen megfogalmazott érveimet számokká alakítják.

Érdeklődöm a szakembertől. Megmagyarázza, hogy ez így egyszerű, ez a jövő. Részletezi.

Megértem. Tehát a jövőben — például a közértben — nem tizenöt deka parízert fogunk kérni, hanem csak egyszerűen azt mondjuk az eladónak, hogy 93! Ebben a kilences az árufajtát jelöli, a hármas a 15—20 deka kódszáma, és ez a nagyszerű, mert feleslegessé teszi egyszersmind a kérdést, hogy „Nem baj, ha kicsit több?"

Továbbá kód fogja helyettesíteni — hogy másik példát mondjak — az autós szakkifejezéseket is. Így konfliktusok esetén megszűnnek majd a gorombáskodások, a pilóták ehelyett jól odakódolnak egymásnak. Az ezt követő becsületsértési perekben sem kell aztán hosszú idézetekkel bajlódni, csak néhány kódszám, és végül a bíró kihirdeti, hogy a 178-as kimeríti a durva becsületsértést...

A kódolás tehát lassan, de biztosan meghódítja életünk minden területét, remélhetjük, hogy még a szerelmi kapcsolatok nehézségein is átsegít. A bonyolult, dadogó vallomások, kérlelések, tiltakozások, manőverezések, tárgyratérések helyett néhány kódszámot vált egymással a szerelmespár, és máris ott tartanak...

— 47 mondja például a fiú. (Jelentése: Nagyon szeretlek.)

— 11 — suttogja a lány. (Jelentése: Én is.)

— 75? — kérdezi a fiú. (J.: Hát akkor?)

— 44 — süti le a szemét a lány. (J.: Anyuék moziban vannak.)

Még néhány szám röpköd köztük, néhány emelet marad alattuk, néhány ajtó nyílikcsukódik, néhány óra elmúlik, és a neveletlen szülők váratlanul hazatérnek.

— 99! — sóhajtja a lány anyja. (J.: Ezt kellett megérnem!)

— 111?! — támad a fiúra az apa. (J.: Uram, mi a szándéka?)

— 85 — hebegi a fiú, és a nyaka közé húzza a fejét, várja a bősz atya pofonjait. Ehelyett azonban keblükre ölelik a lány szülei, és egyre csak azt hajtogatják, hogy 33, 33, 33! (J.: Édes fiunk!)

— 13! — jajdul fel az édes fiú. (J.: Jaj nekem!), mert rádöbbent, hogy zavarában 58 (J.: Csak egy kicsit magnóztunk) helyett 85-öt mondott. (J.: Feleségül szeretném venni.)

Úgy bizony! Kódul is tudni kell!

Sólyom László

69
85
11
20
13
44
7
75

TRIBÜN

Billie-Jean Kinget, a tenisz csodálatos „matrónáját” megkérdezték, mi a különbség a fiatal és az idősebb játékos között.

— Semmi a világon — mondta. — Tizenöt éves koromban órákat mesterkedtem a tükör előtt, hogy huszonegy évesnek maszkírozzam magam. Most, harminchat éves koromban, ugyanezt teszem.

Mint tudjuk, Muhammad Ali legyőzte Leon Spinkset, harmadszor is a nehézsúly profi világbajnoka lett. Az ütközetet ádáz nyilatkozatcsata előzte meg, néhány mélyütéssel. Csak egy-két példát.

Ali: Az utolsó gongot Spinks már nem fogja hallani. Gyorsabban zuhan alá, mint az amerikai dollár.

Spinks: Az utóbbi időben több szeretetotthont látogattam meg, az aggastyánok viselkedését tanulmányoztam, hiszen a ringben is egy aggastyánnal lesz dolgom.

Ali: Én minden idők legnagyobb bokszolója vagyok.

Spinks: Én is.

A tömegverekedéseket elkerülendő új szabályt hozott a kanadai korongszövetség. Ha két játékos összeakaszkodik a jégen, az összes többinek le kell mennie a pályáról és helyet kell foglalnia a cserepadon.

— Nagyon okos — mondta Bobbie Hull. — Onnét jobban is látni.

A Millwall—Brighton meccsen történt, hogy Mike Taylor elegánsan, mellel továbbított egy félmagas labdát Malcolm Poskett elé, aki aztán be is lőtte a Brighton győztes gólját.

A technikai bravúrnak csak egyetlen bökkenője van.

Mike Taylor a mérkőzés játékvezetője volt.

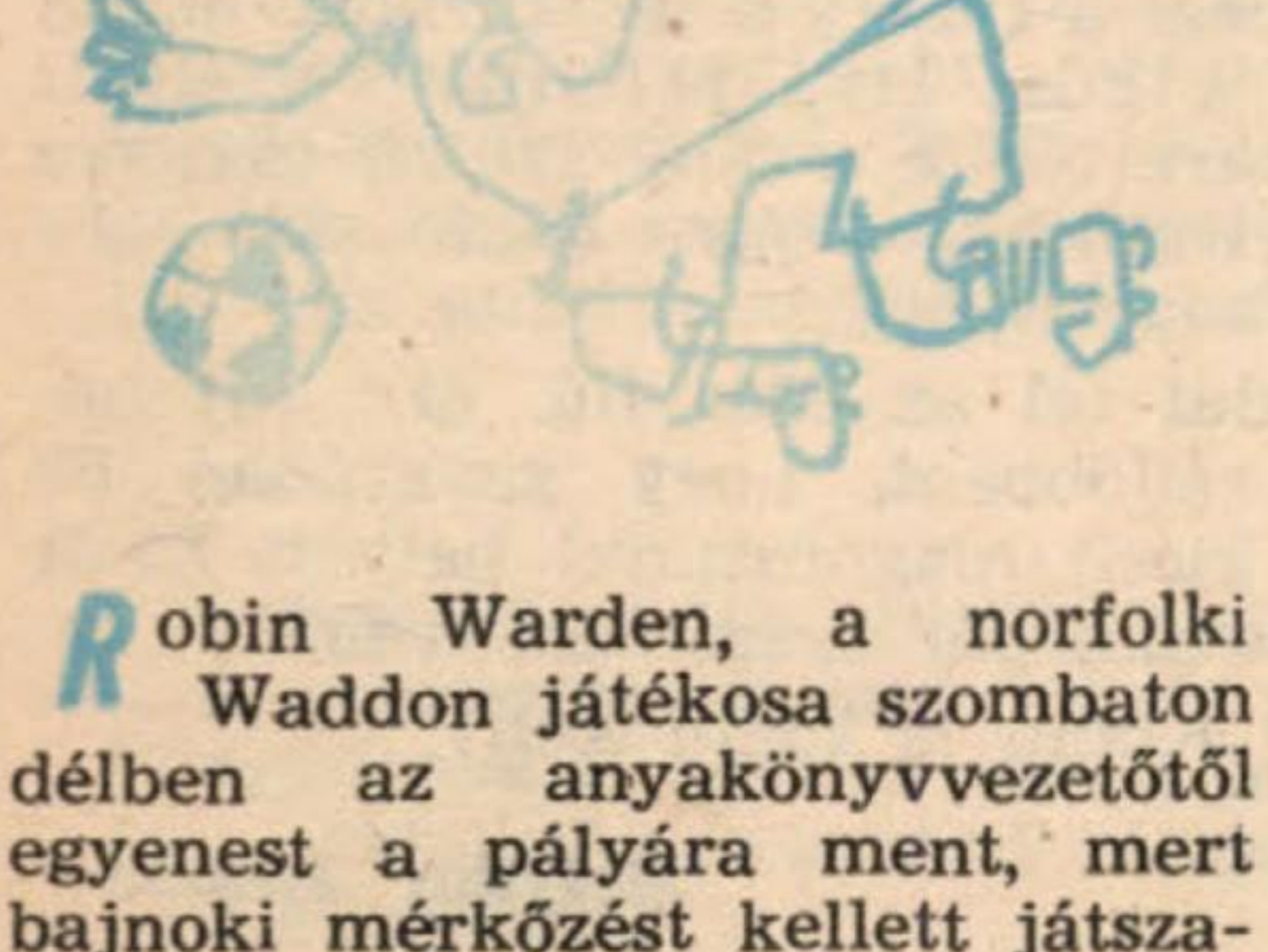

Robin Warden, a norfolki Waddon játékosa szombaton délben az anyakönyvvezetőtől egyenest a pályára ment, mert bajnoki mérkőzést kellett játszania.

— Nincs ebben semmi különös — mondta a csodálkozó megjegyzésekre. — Megbeszéltük a dolgot, s a feleségem beleegyezett, hogy este tartsuk a nászéjszakát.

(p. p.)

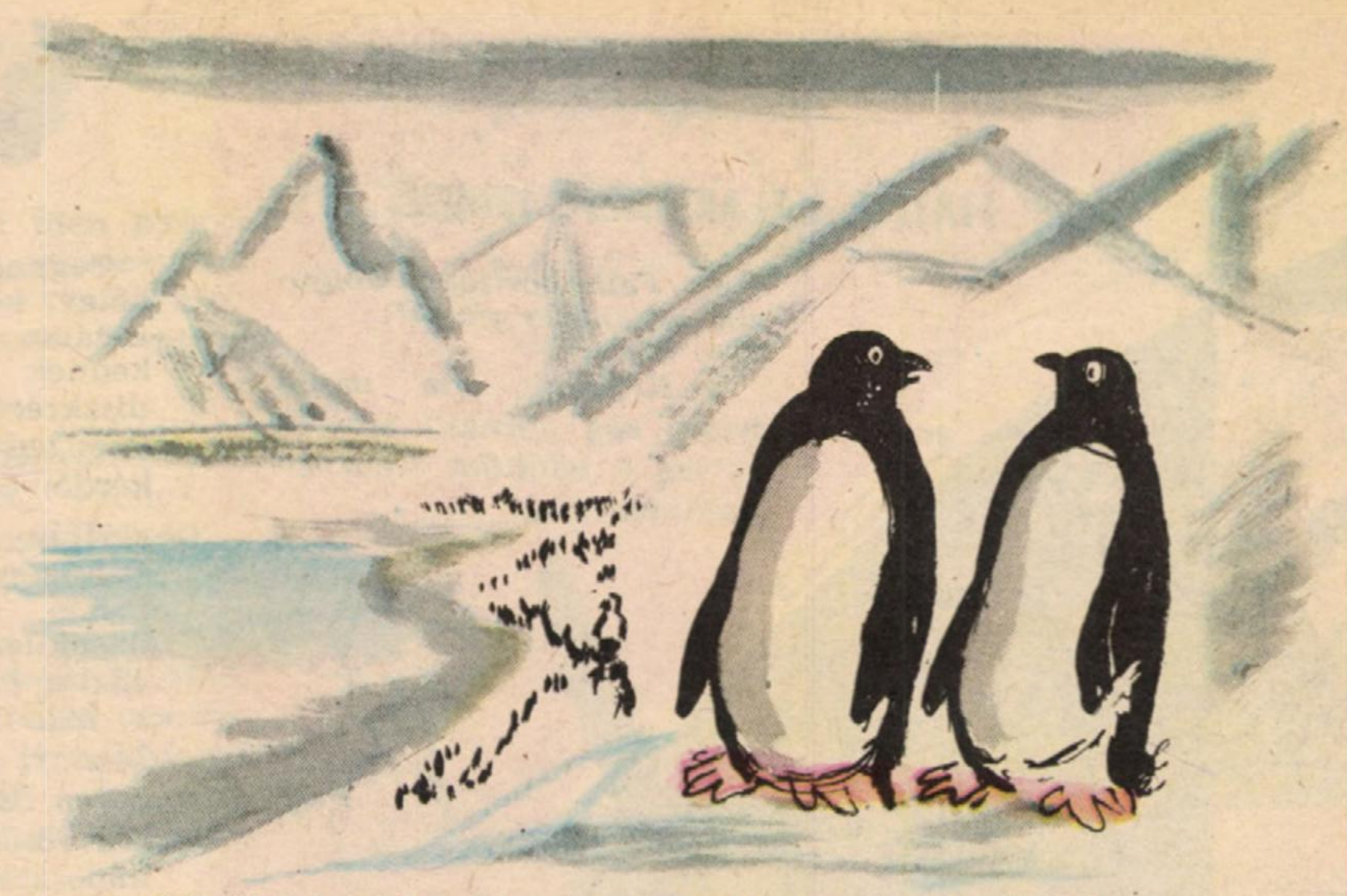

– Meglátod, jövőre ide járnak majd nyaralni Európából...

„EDZETT ALKOHOLISTÁKÉRT!" MOZGALOM

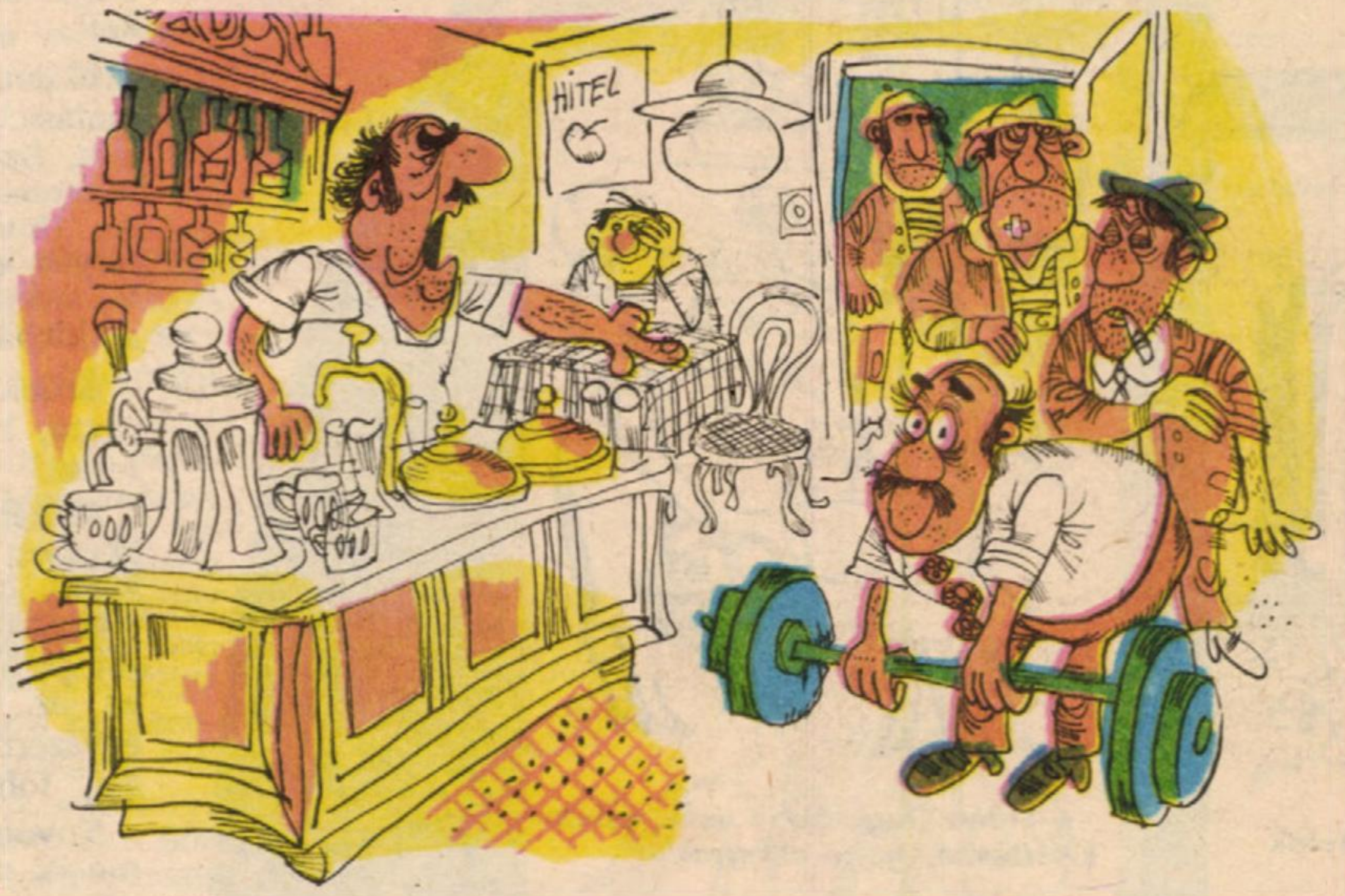

– Csak az kaphat fröccsöt vagy sört, aki legalább egyszer felemeli!

BOSSZÚSÁG

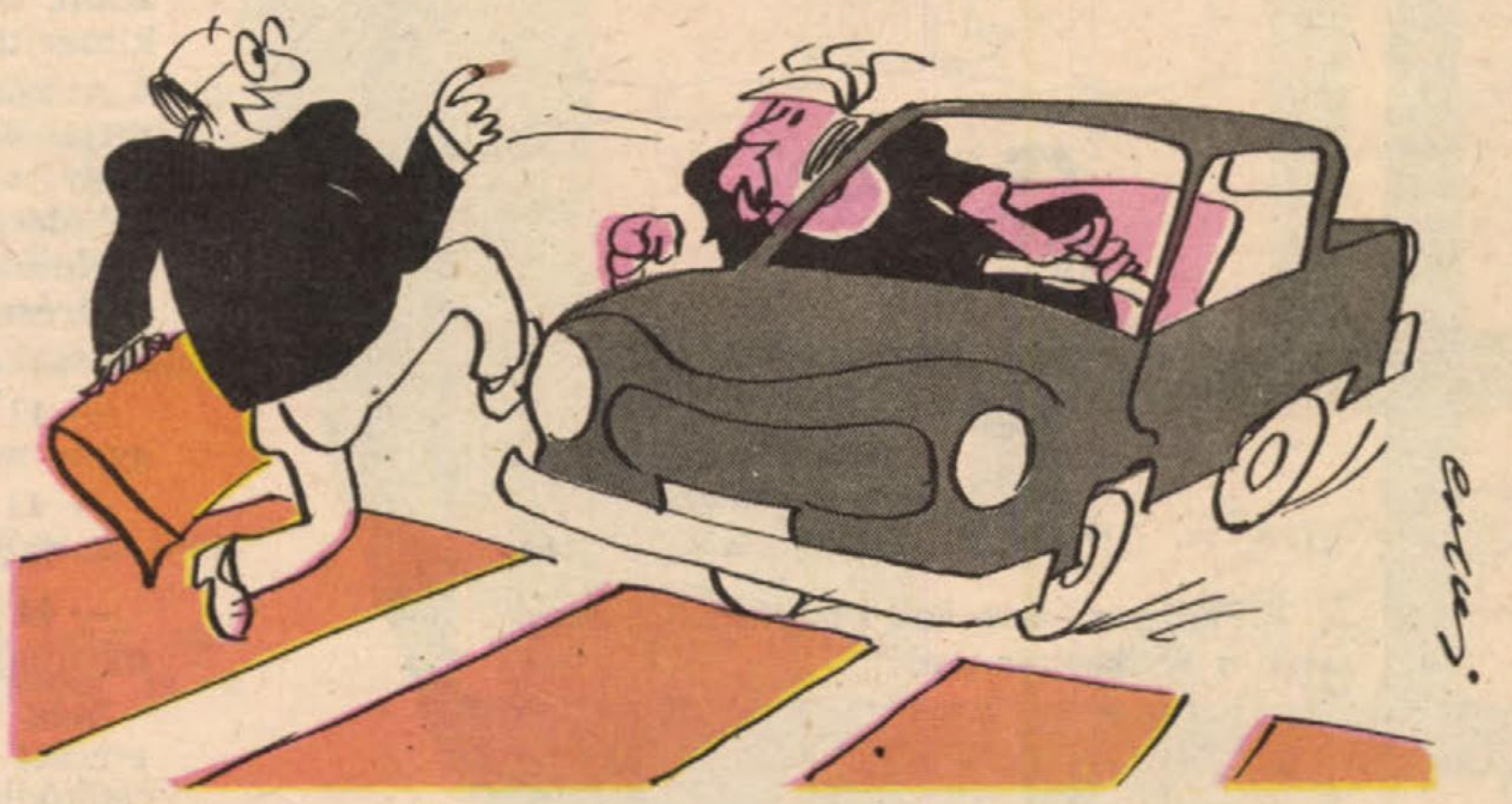

– Ha ennyire ugrál, nem tudom elütni!

VADÁSZLES

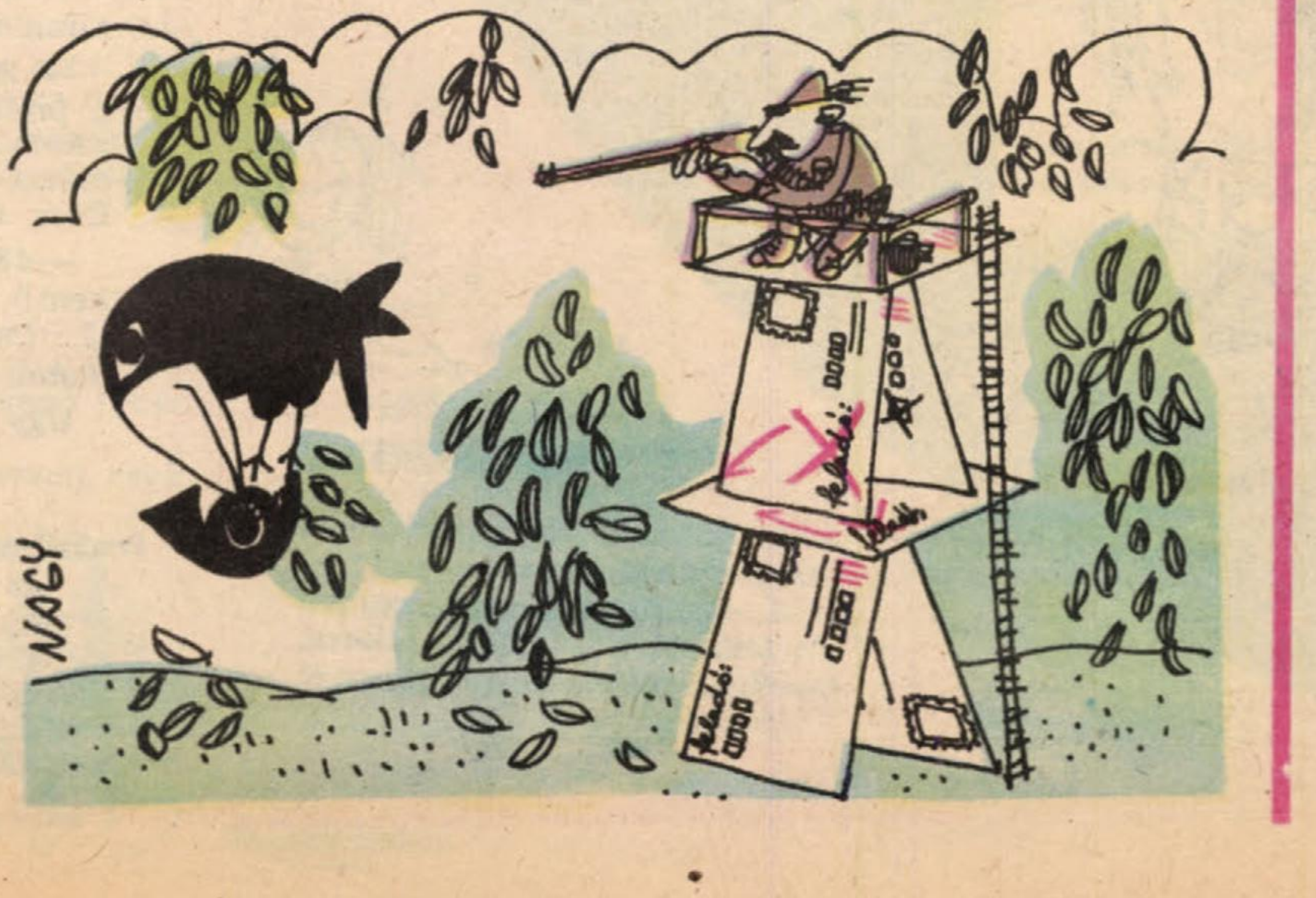

5 PERC

BALÁZS SÁNDORRAL

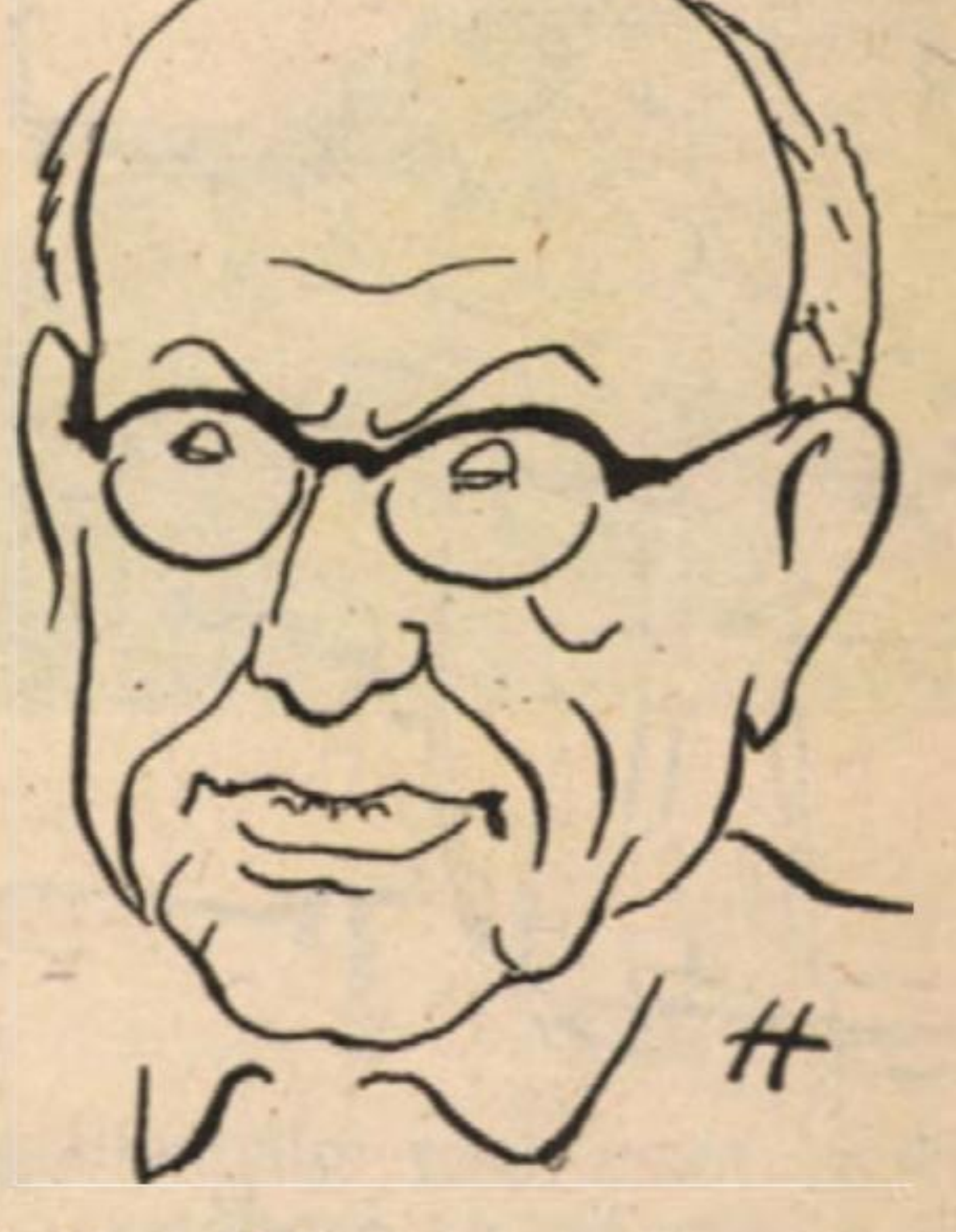

Balázs Sándor tanár, színműíró, számtalan novella szerzője 95 éves.

– Tízéves koromban már volt katedrám – meséli –, mert tanítónk délelőttönként is szeretett vendéglőbe járni, és engem bízott meg iskolatársaim feleltetésével. Azután később Székelyudvarhelyen tanároskodtam. Az oktató munka mellett sokat írtam, csakhamar arany életem volt, mert háromszor nyertem színdarabjaimmal 100–100 aranyat. A *Mátyás után*, az *Ellenfelek* és a *Poéta* voltak díjazott műveim.

– 1913-ban mutatták be *Feleségem* című darabomat, Csortossal a főszerepben. A Nemzeti Színházban az *Álarcosok* került színre. Aznap csuklási roham gyötört. Még a premieren, a függöny előtt Bajor Gizi mellett állva is csuklottam, és remek játékát így köszöntem meg: „Csuklom a kezeit." A szójátékért felejthetelen honoráriumot kaptam, Bajor Gizi jobbról, balról megcsókolt. Sok nagy premierem közül szívesen emlékszem a *Bikfic tanár úrra*, amelynek Törzs Jenő volt a főszereplője. A legnagyobb közönségsikert azonban a *Biri megmarad* című egyfelvonásosommal arattam, amely 886 előadást ért meg. A felejthetetlen Vendrey tata volt a főszereplő, akinek az 500. előadás után egy doboz Trabucco szivart akartam ajándékozni. Bementem a különlegességi trafikba, ahol sajnálkozva mondták, hogy az utolsó dobozt Vendrey művész úr éppen az előbb vette meg és elküldette Balázs Sándor úrnak.

Rózsahegyi Kálmán dedikált fényképére mutat:

– Sok darabomban játszott, Gárdonyi Géza *Öreg tekintetes* című művét az ő kedvéért írtam színpadra. Kérésére meg kellett hamisítani a befejezést, Rózsahegyi a darab végén életben akart maradni. Gárdonyi fia beleegyezett a változtatásba. Rózsahegyi nagy sikerrel vendégszerepelt a darabbal az egész országban. Dicsekedett is vele, és azt állította, hogy a kolozsvári bemutatón a fergeteges tapstól leszakadt a függöny. Úgy tettem, minthа elhinném, pedig tudtam, hogy egy másik darabnál egy héttel előbb lazult meg, és zuhant le a függöny.

– Mi a 95 éves Balázs Sándor vágya?

– Szeretném, ha Zrínyiről, a költőről szóló százaranyos *Poéta* című darabomat ismét bemutatnák...

Palásti László

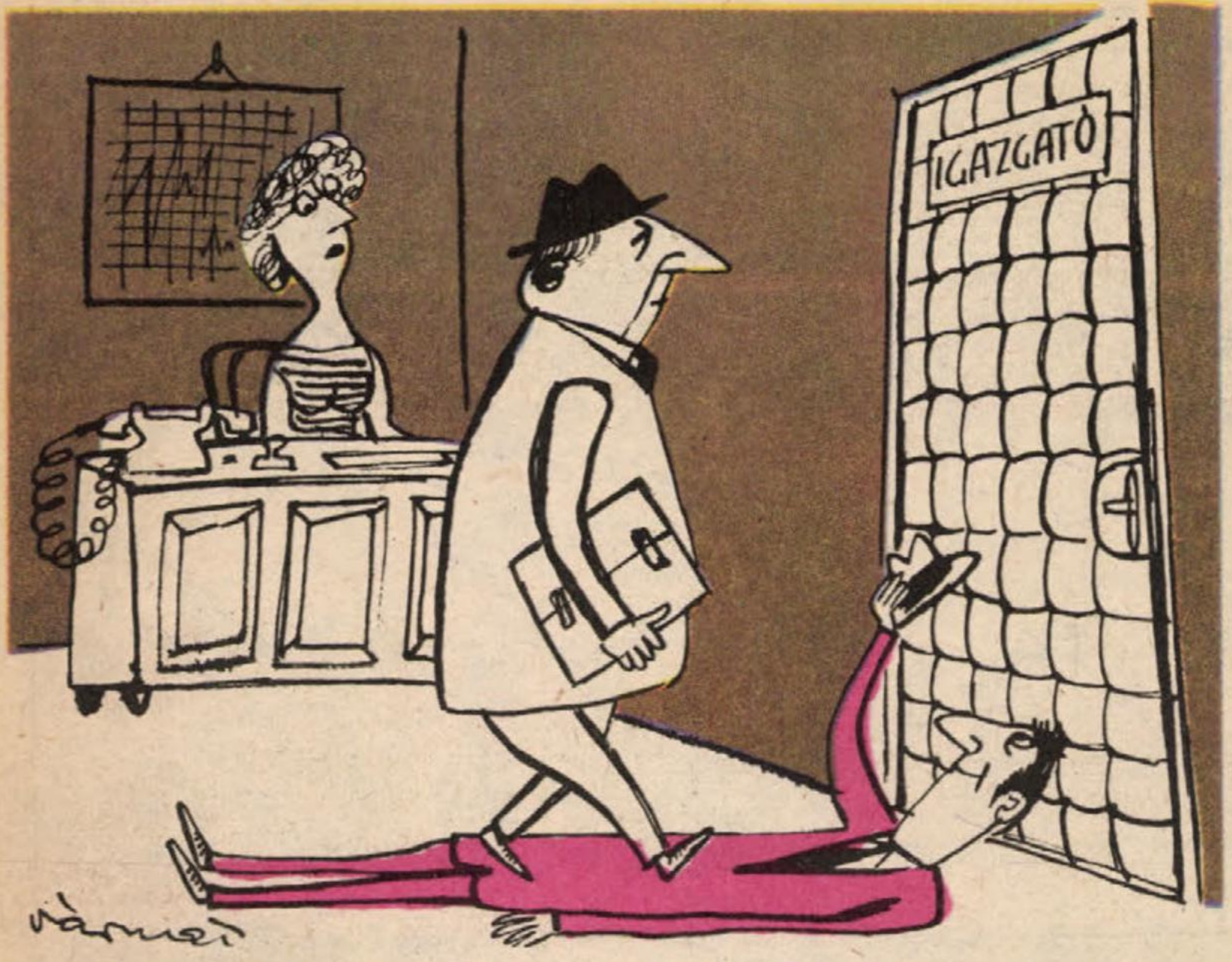
IGAZGATÓ
várnai

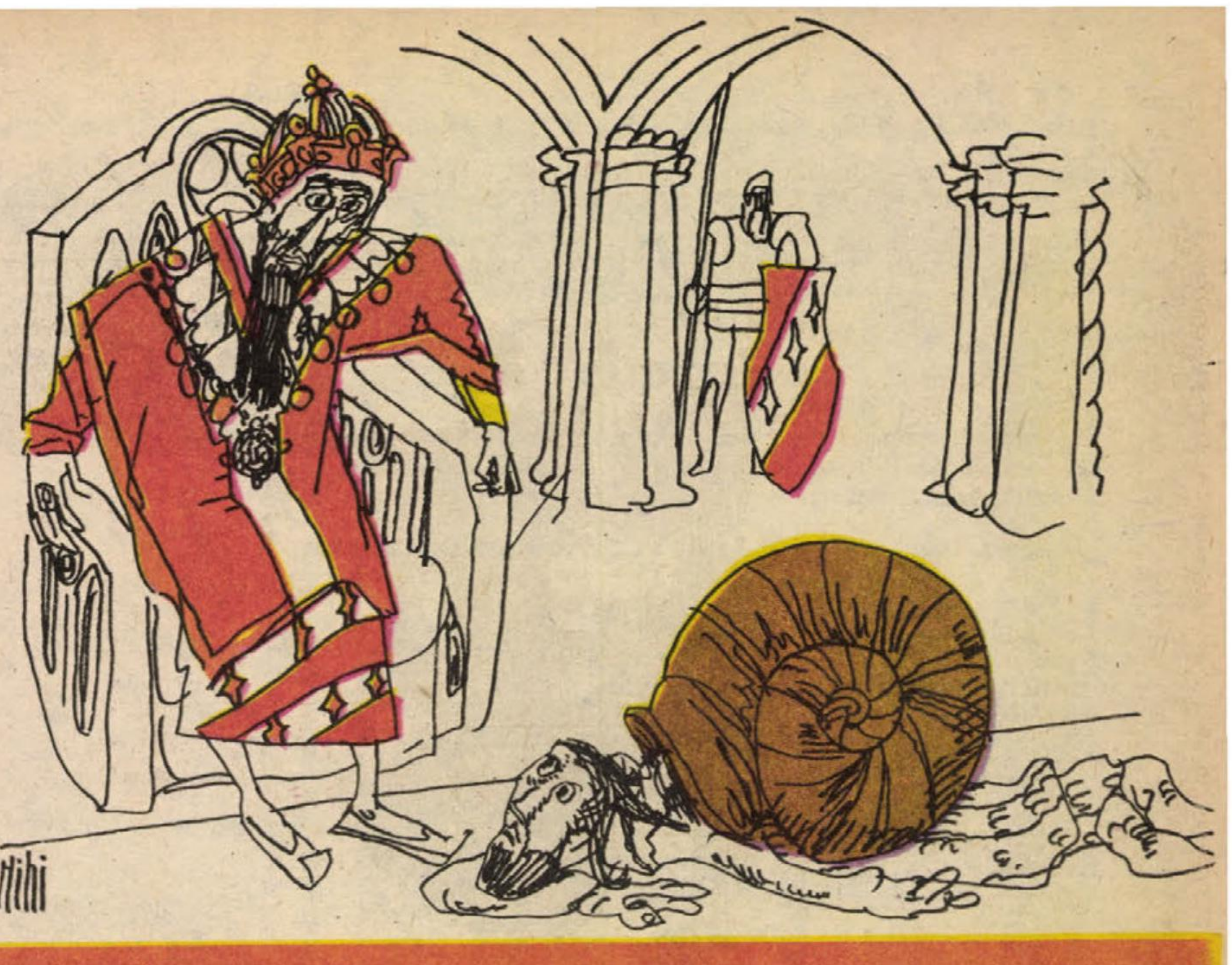

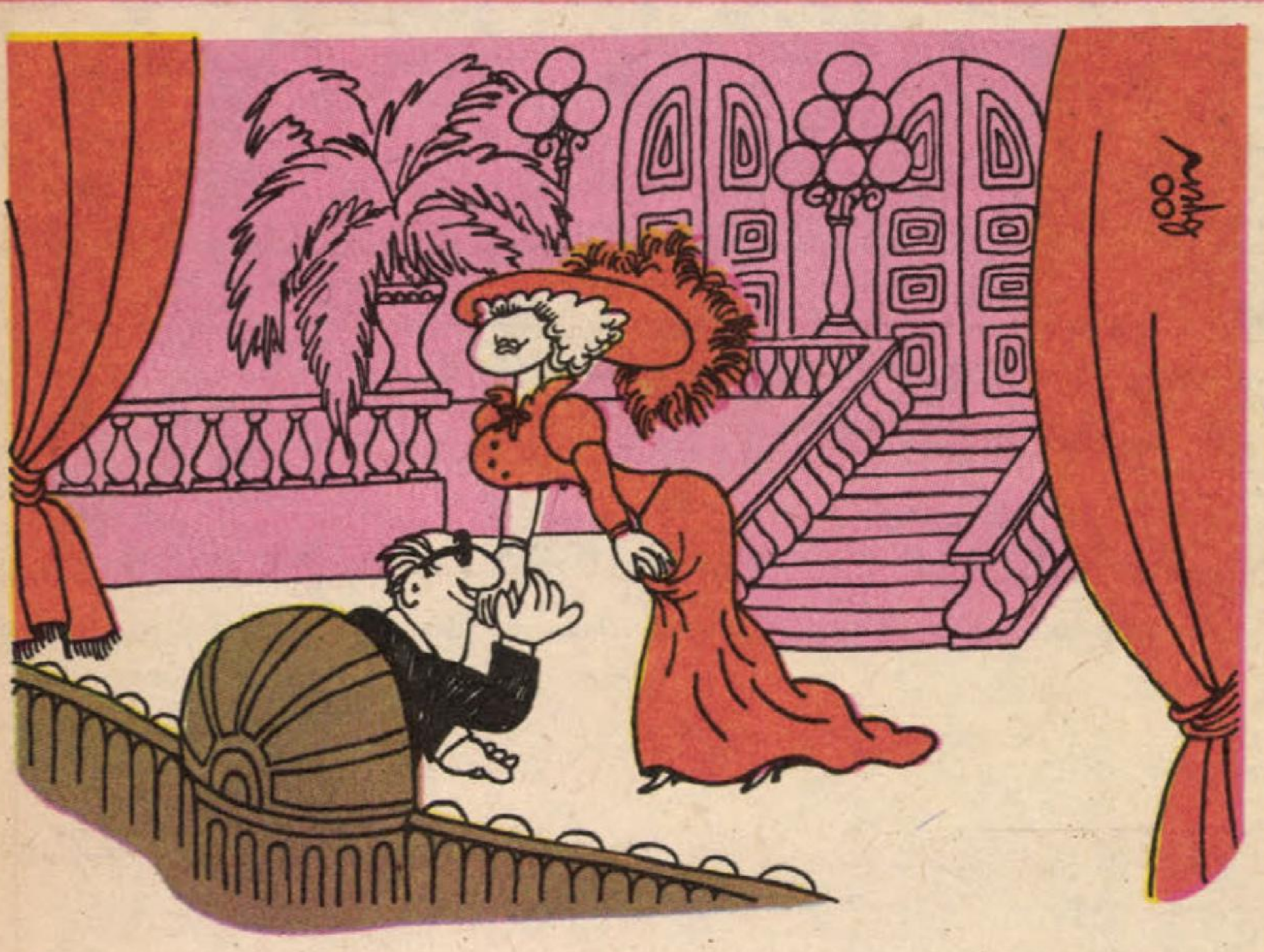

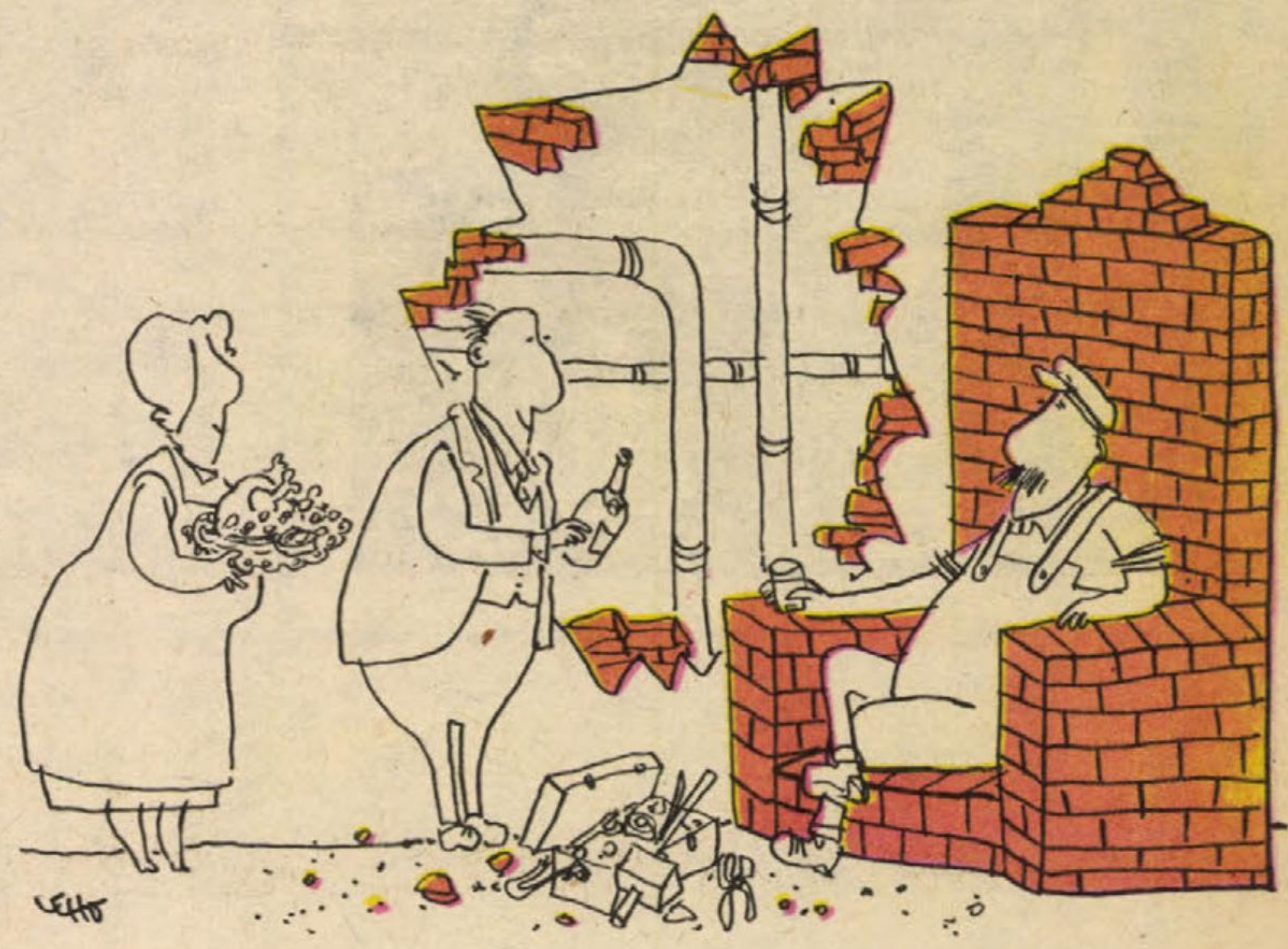

HÓDOLAT

VÁRNAI
HEGEDŰS
BALÁZS
-PIRI
LEHOCZKI
DALLOS.
FÜLÖP
SAJDIK

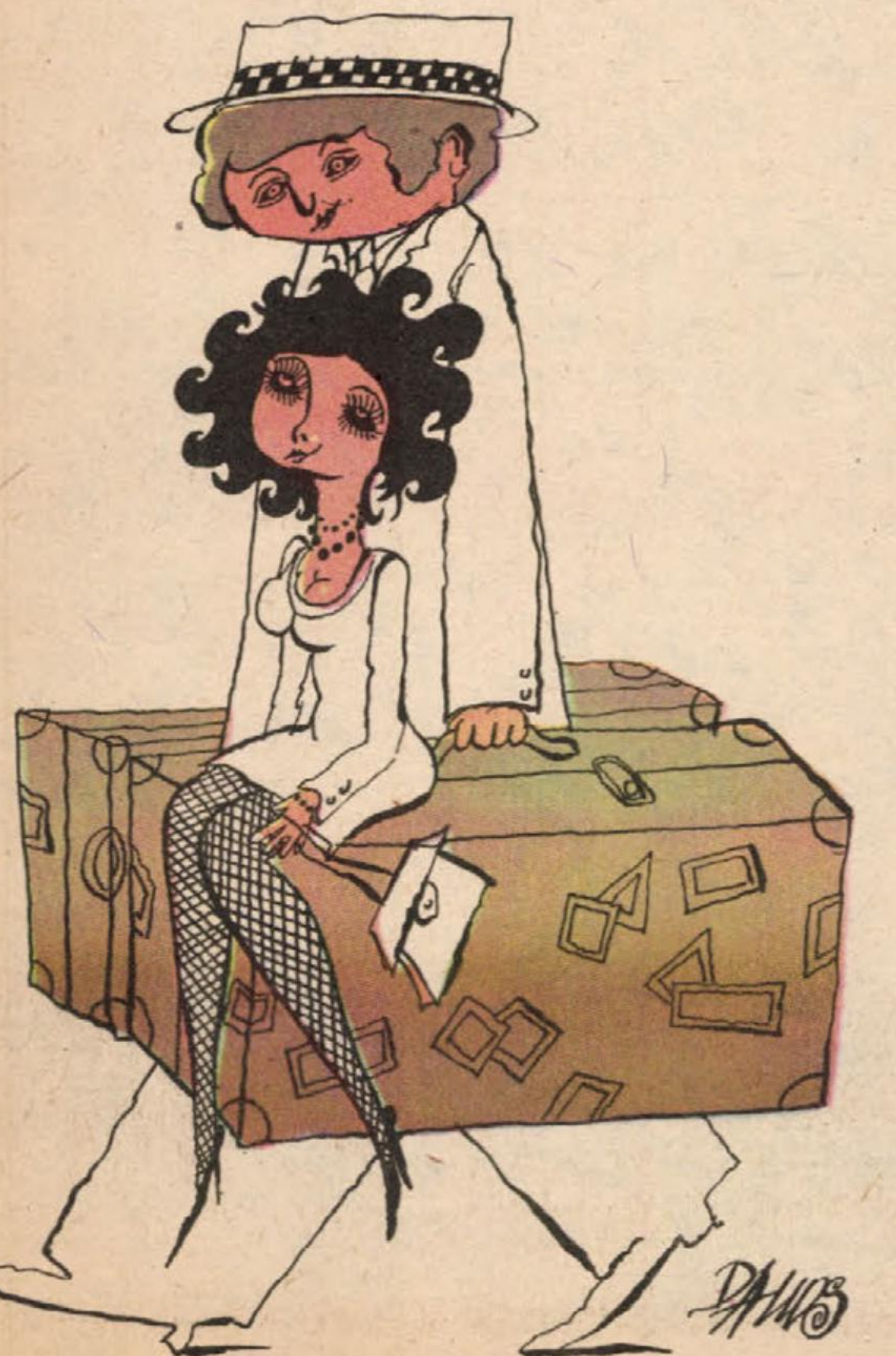

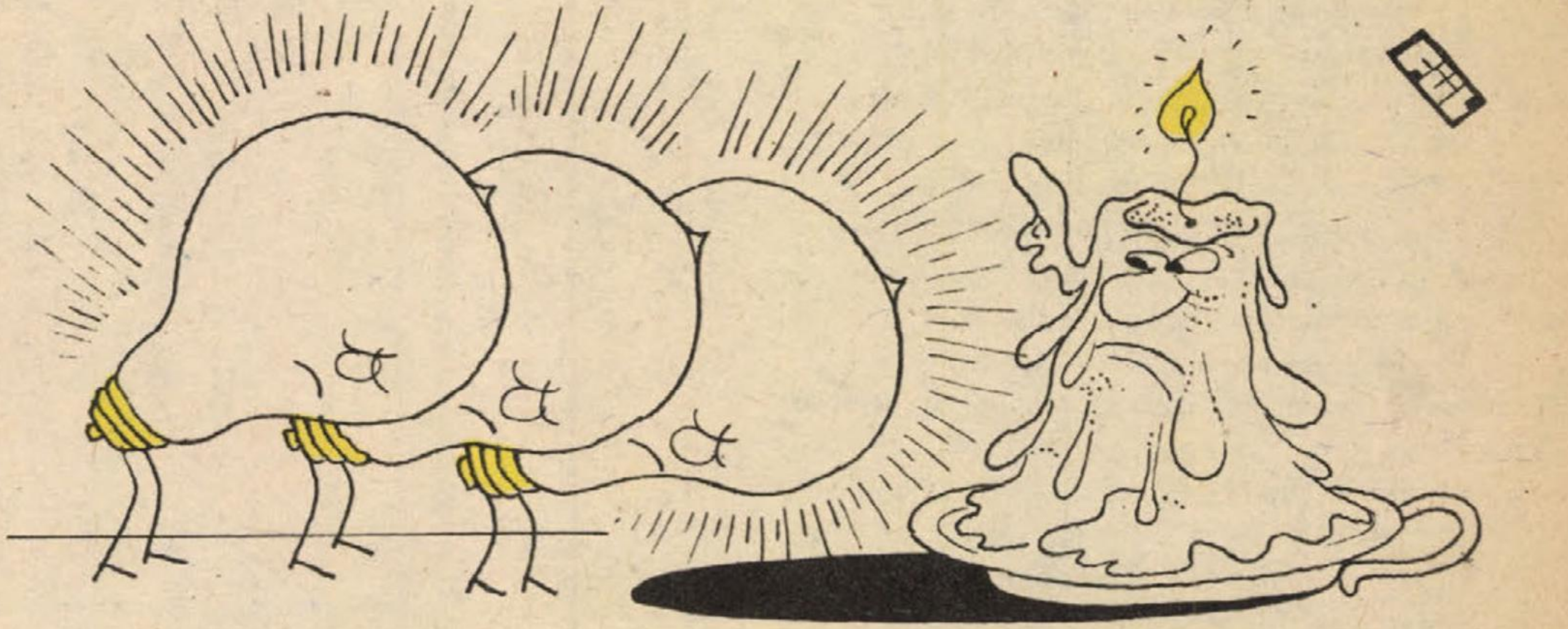

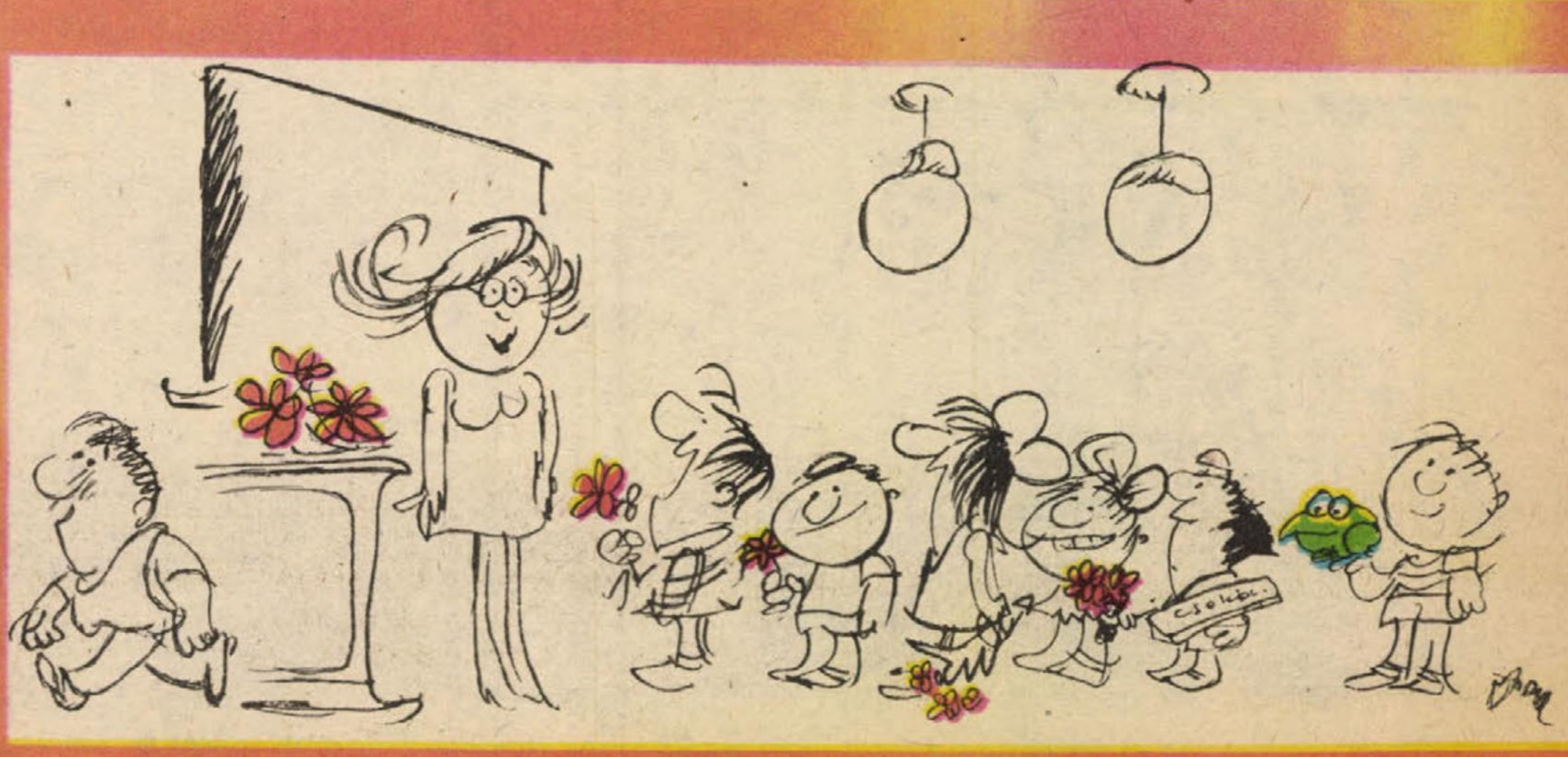

IMPORT HUMOR

A LESZERELÉS

volt a témája az idei szkopjei nemzetközi karikatúrakiállításnak. A tárlat anyagából mutatunk be most néhány rajzot.

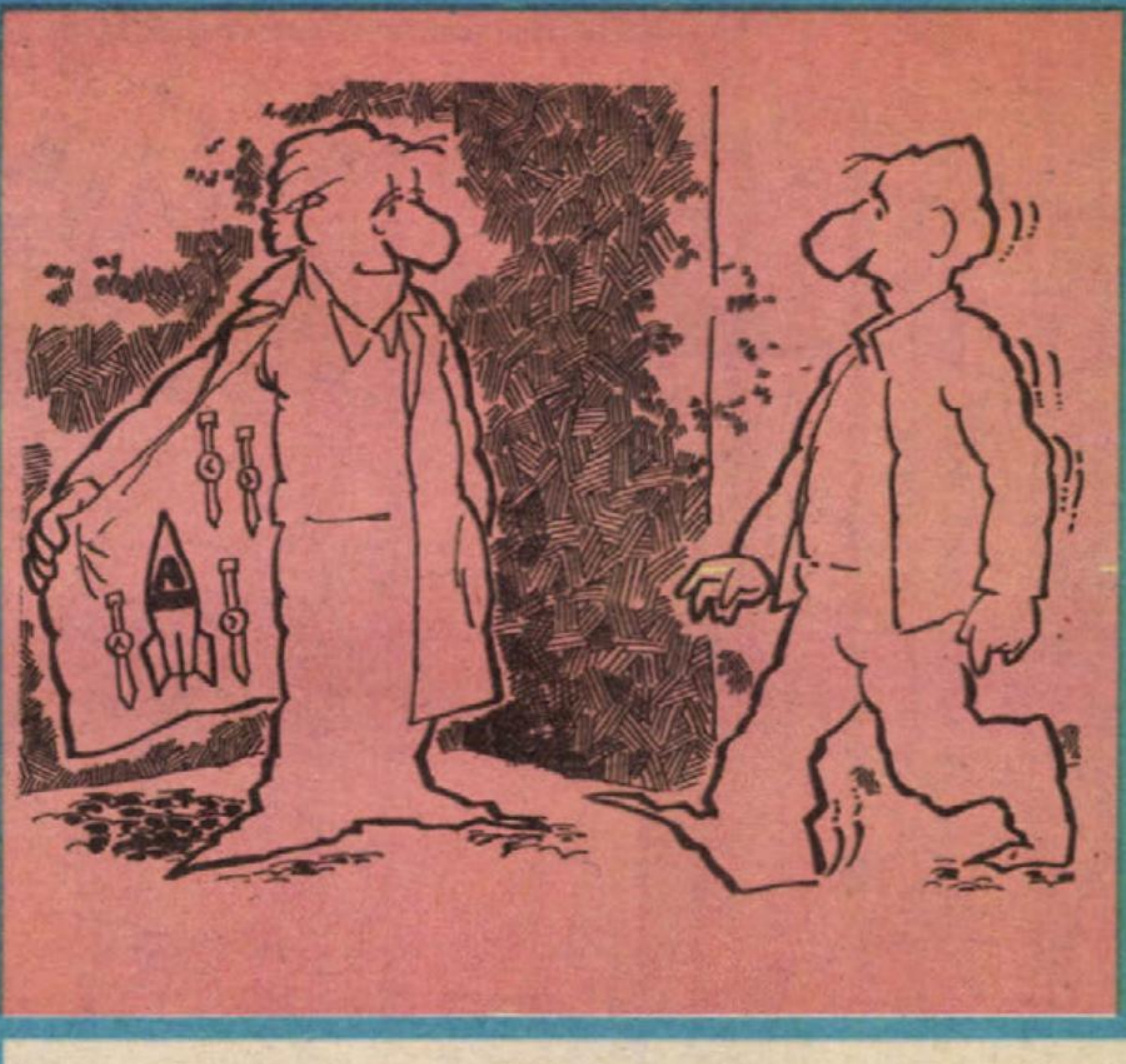

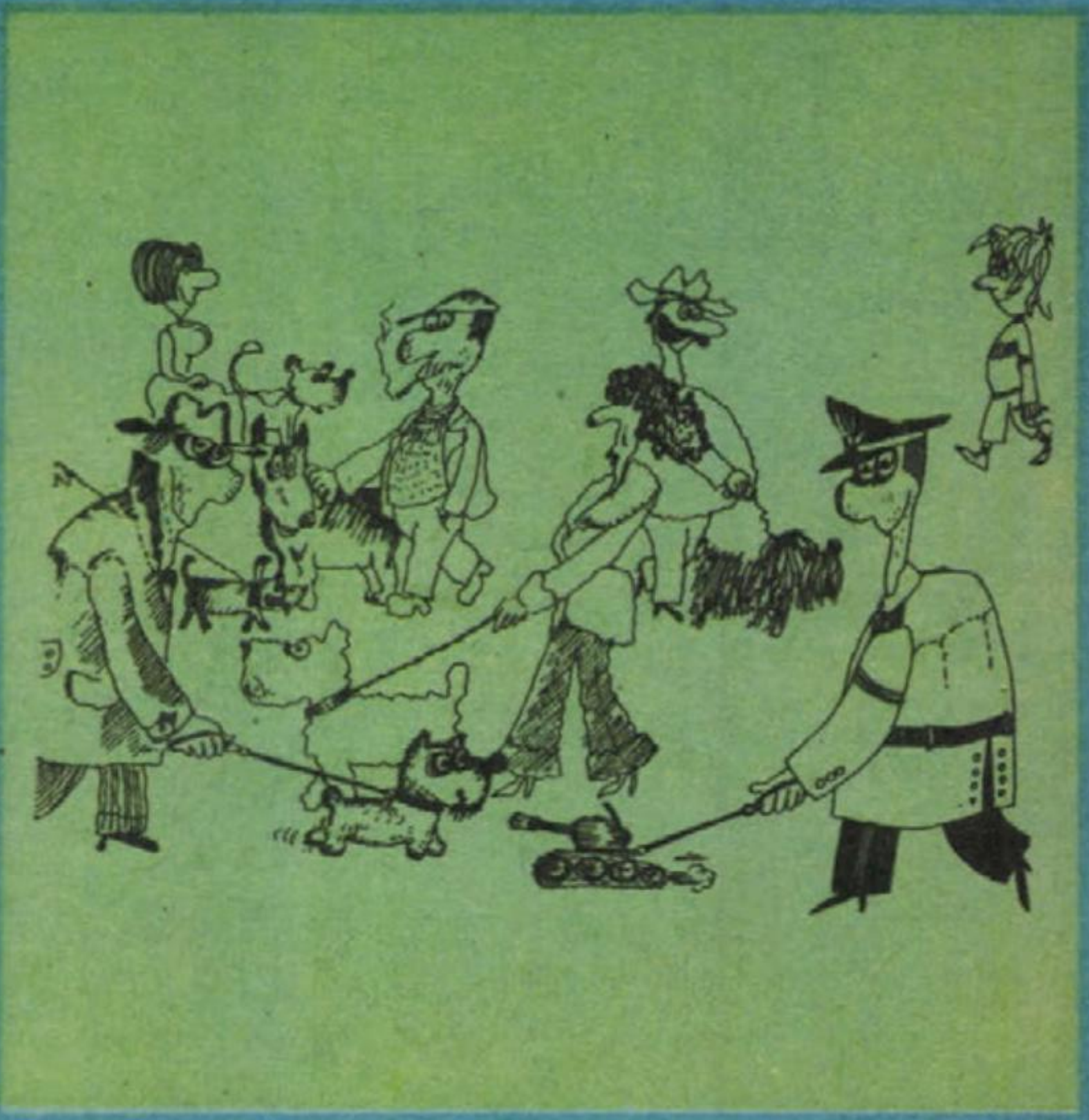

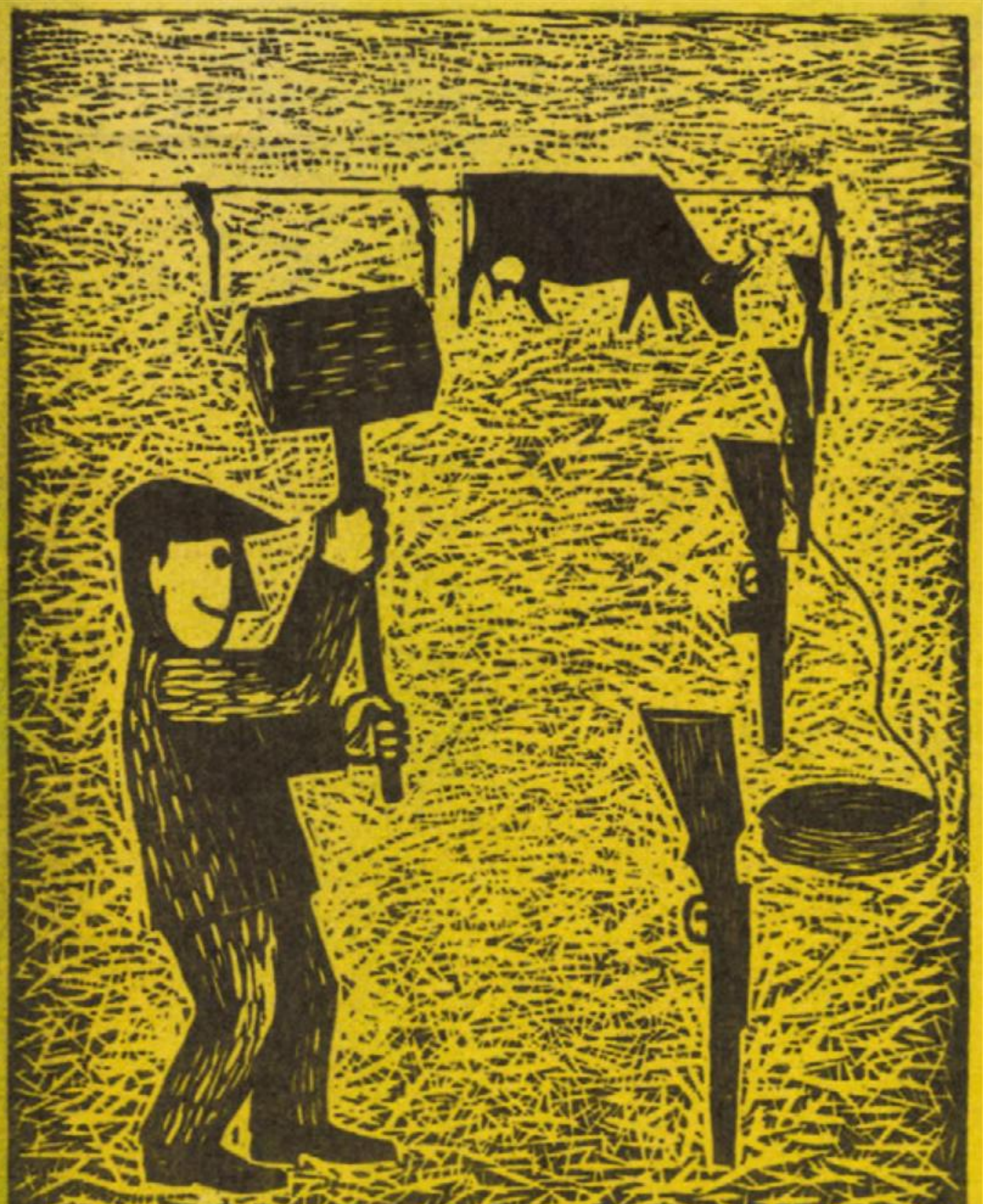

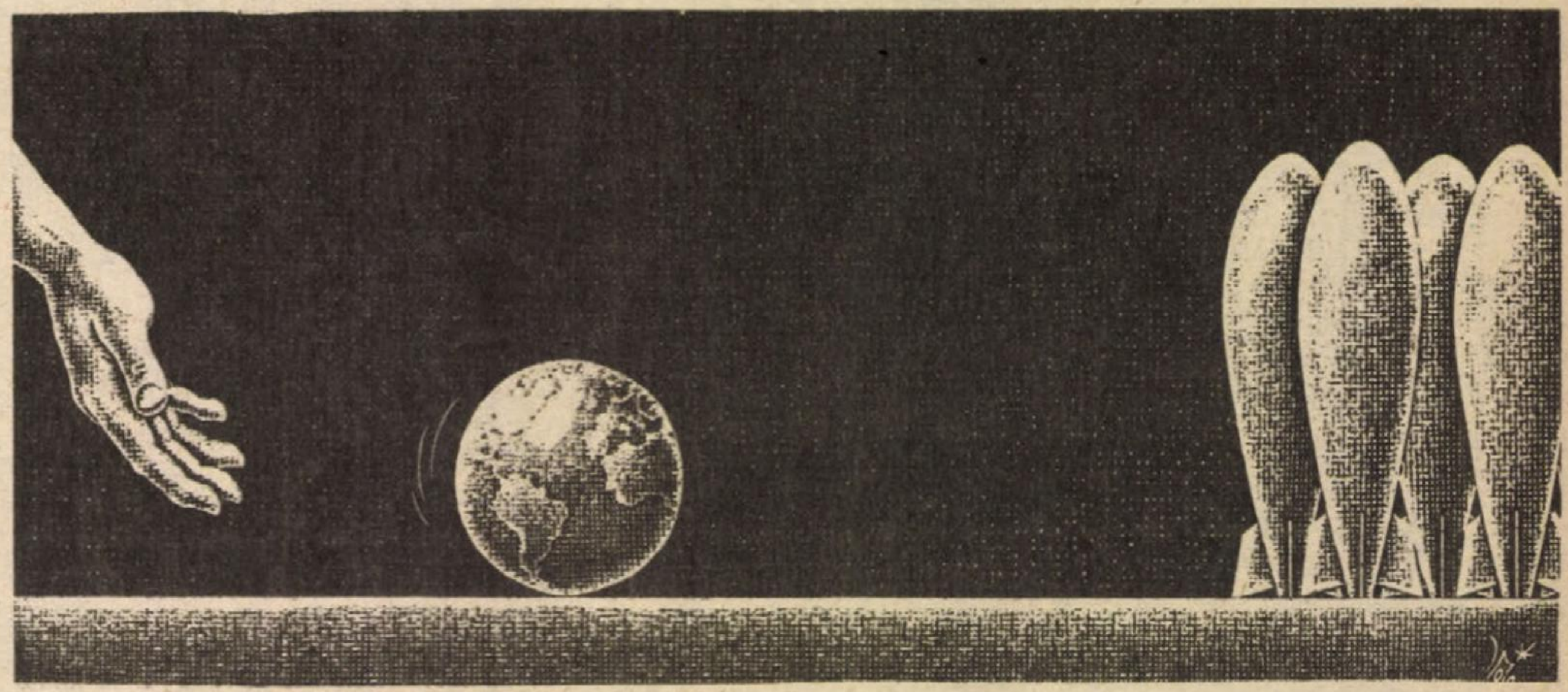

DERES DERŰ

A táj, mint a tarkóm, már őszbe vegyült,
az ősz énrám, kvázi, mint bázi hegy ült.
A diliből ismét dupla a dózis,
állandó vendégem a neurózis...
Három délceg fiam és apró lányom,
fejemre egy meleg kalapot rányom;
csak tűhegynyi napfény tűz, mint a lézer,
borzong a bensőm, mert vékony a blézer.
Korom- és füstfelhő úszik a ködbe,
mely reggel porszürke palástként föd be.
A gólyák is délen, ott kelepelnek,
ők nem rabjai e szürke lepelnek.
Elvitte messzire a nyár a cuccát,
már nem minket izzaszt; szavannák struccát...
Elsárgul a levél, deres a fűsor,
rendkívül sápadt ez az őszi műsor...
Leánykám rúgja a liget lapályán
labdáját, aztán lóg a papáján,
s amíg én fásultan tavaszra várok,
fülembe holló és a nejem károg...

Szilágyi György

SZUPERCIVILIZÁCIÓ

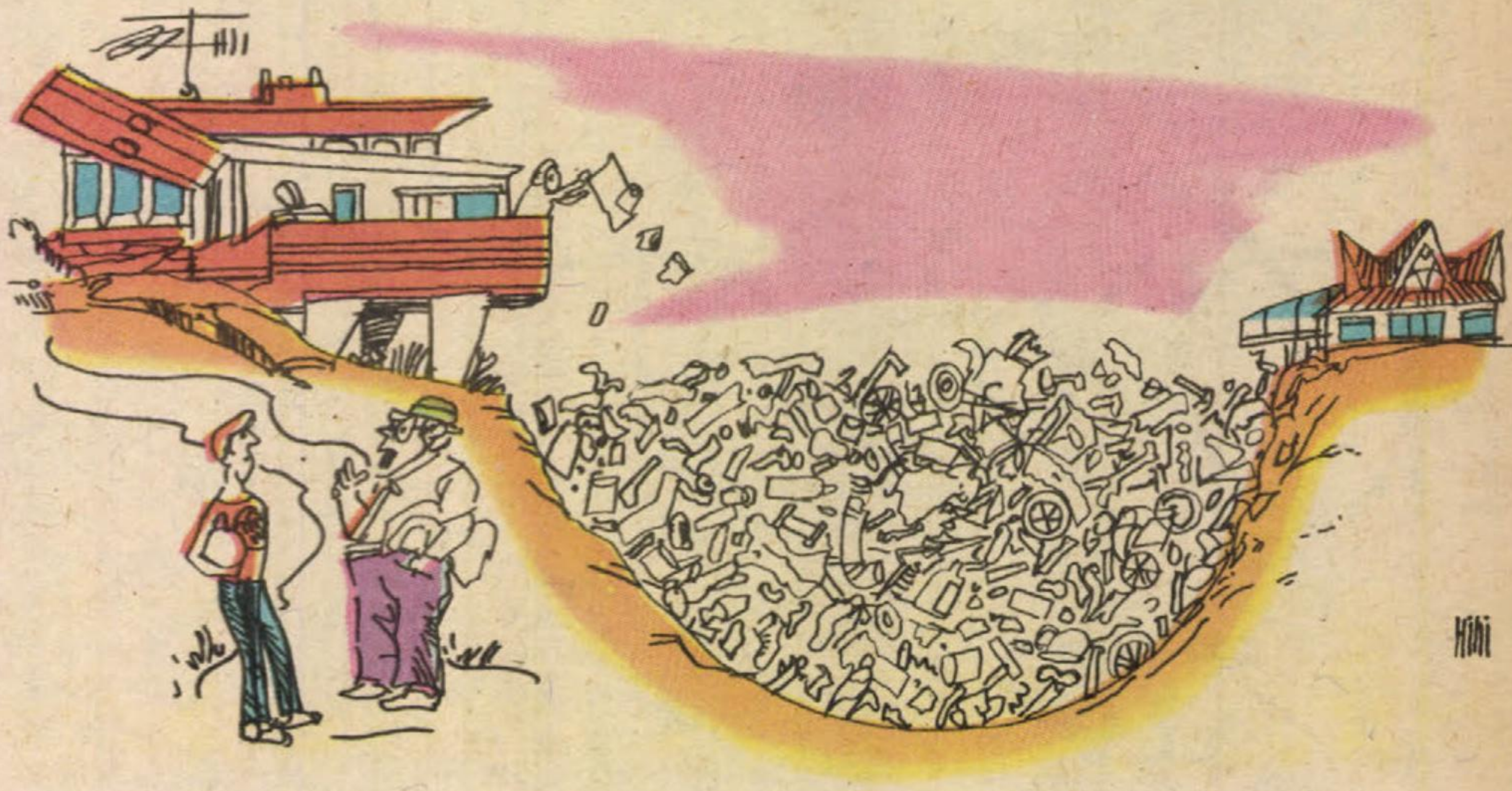

– Látod, fiam, így fognak a hegyek a földről eltűnni!

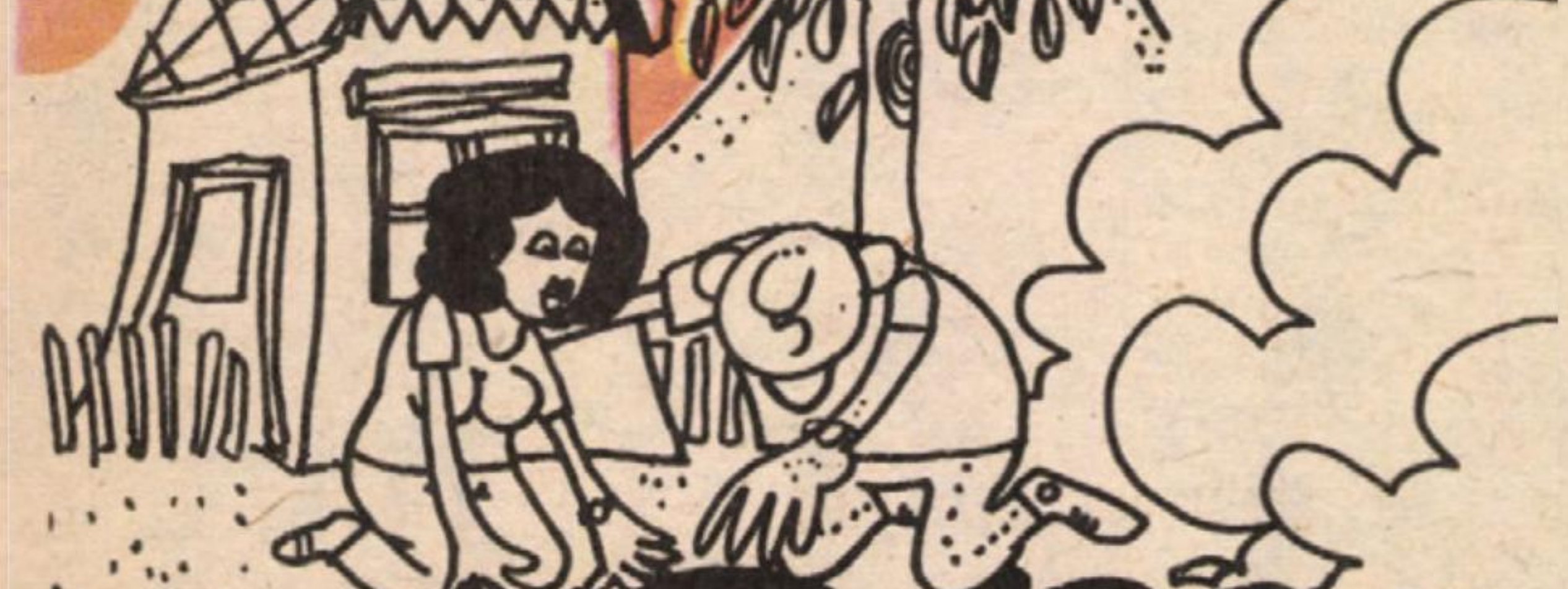

– Már megijedtem, fiam, hogy a rokonok utánunk jöttek a telekre!

TURISTA ÚT UTÁN

– Muszáj nektek háromévenként mindent látni?

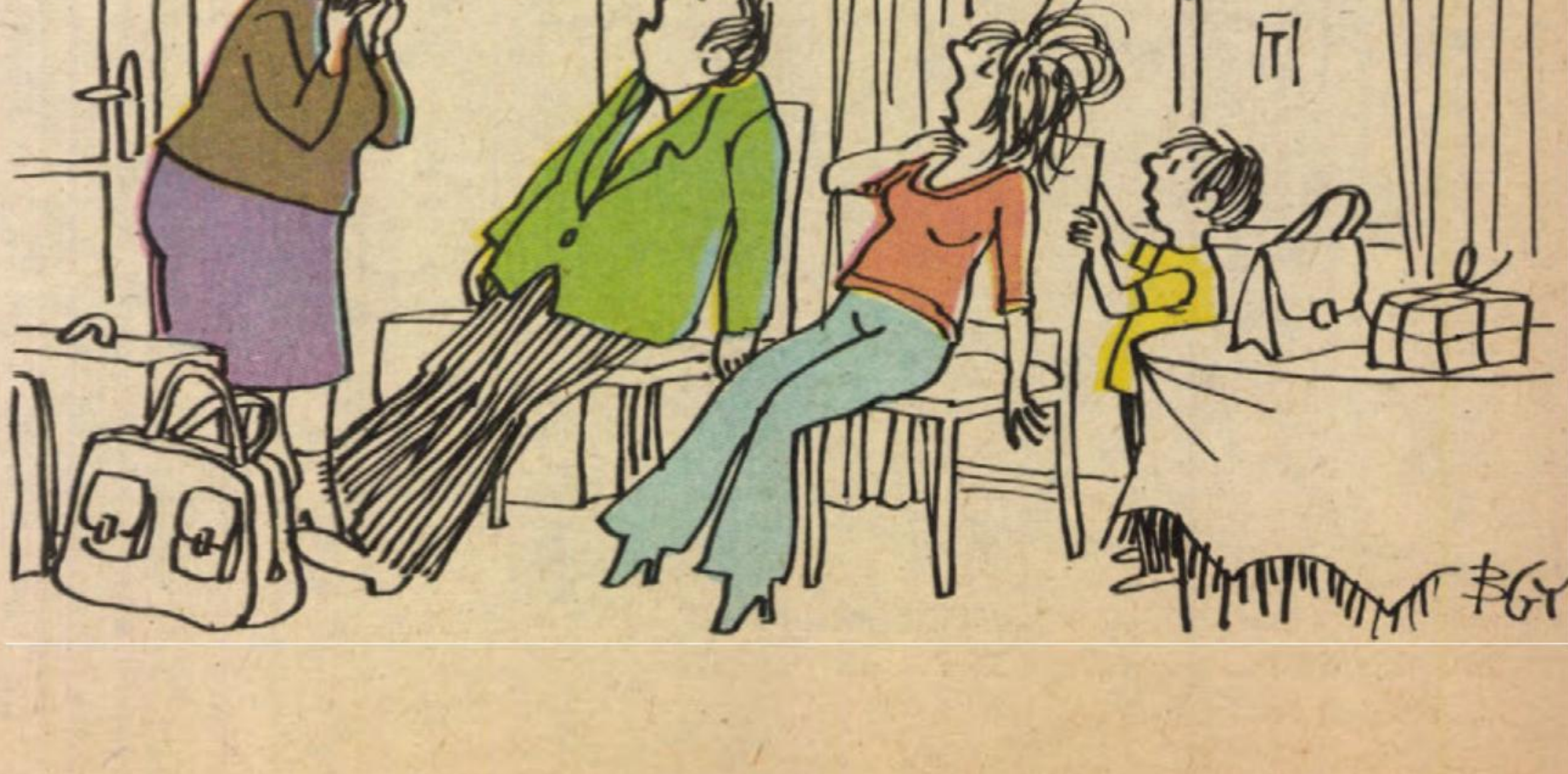

Aszongyák

hogy egy Walter Robinson nevű amerikai maga tervezte két és fél méter hosszú „vízicipőben" sétált át a La Manche-csatornán.

Vízicipő, ez igazán nagyszerű újítás, mert a szárazföldi cipőkkel, ezt Önök is tapasztalásból tudják, éppúgy, mint én, éppen elég baj van, vagy túl kicsi a szám, vagy túl nagy, természetesen nem az én szám, az mindig kicsi, ha nagyobb volna, figyelmesebben szolgálnának ki, itt a cipő számáról van szó, amelyet az energikus, szuggesztív hangú eladó ellentmondást nem tűrő hangon megfelelőnek nyilvánít s csak otthon derül ki, hogy egyáltalán nem megfelelő, mert vagy szűk, vagy bő, de úgy kell a vevőnek, ő se megfelelő, mert nem mer az erélyes eladónak megfelelő eréllyel megfelelni, sokan a nyulat tartják a leggyávább élőlénynek, de az élet minden viszonylatában jártas természetbúvárok szerint sok vevő még a nyúlnál is gyávább, igaz, hogy akad vevő, aki még a tigrisnél is bátrabb, de az utána mindig megbánja, mert kiderül (vagy ha nem derül ki, hát kiderítik), hogy nincs igaza, és szégyellje magát, amiért olyan pimasz a neki (a vevőnek) kiszolgáltatott kiszolgálóval szemben, hogy fel meri tételezni, miszerint neki (a vevőnek) van igaza, de ne általánosítsunk, ez igazságtalanság, mert nem minden cipőboltban van így és nemcsak cipőboltban lehet így, de térjünk vissza a vízicipőre, nem olyan új dolog az, vízicipőt már eddig is lehetett kapni.

Mármint olyan cipőt, amely az első megázásnál tele lett vízzel.

(gergely)

VESZTEGZÁR

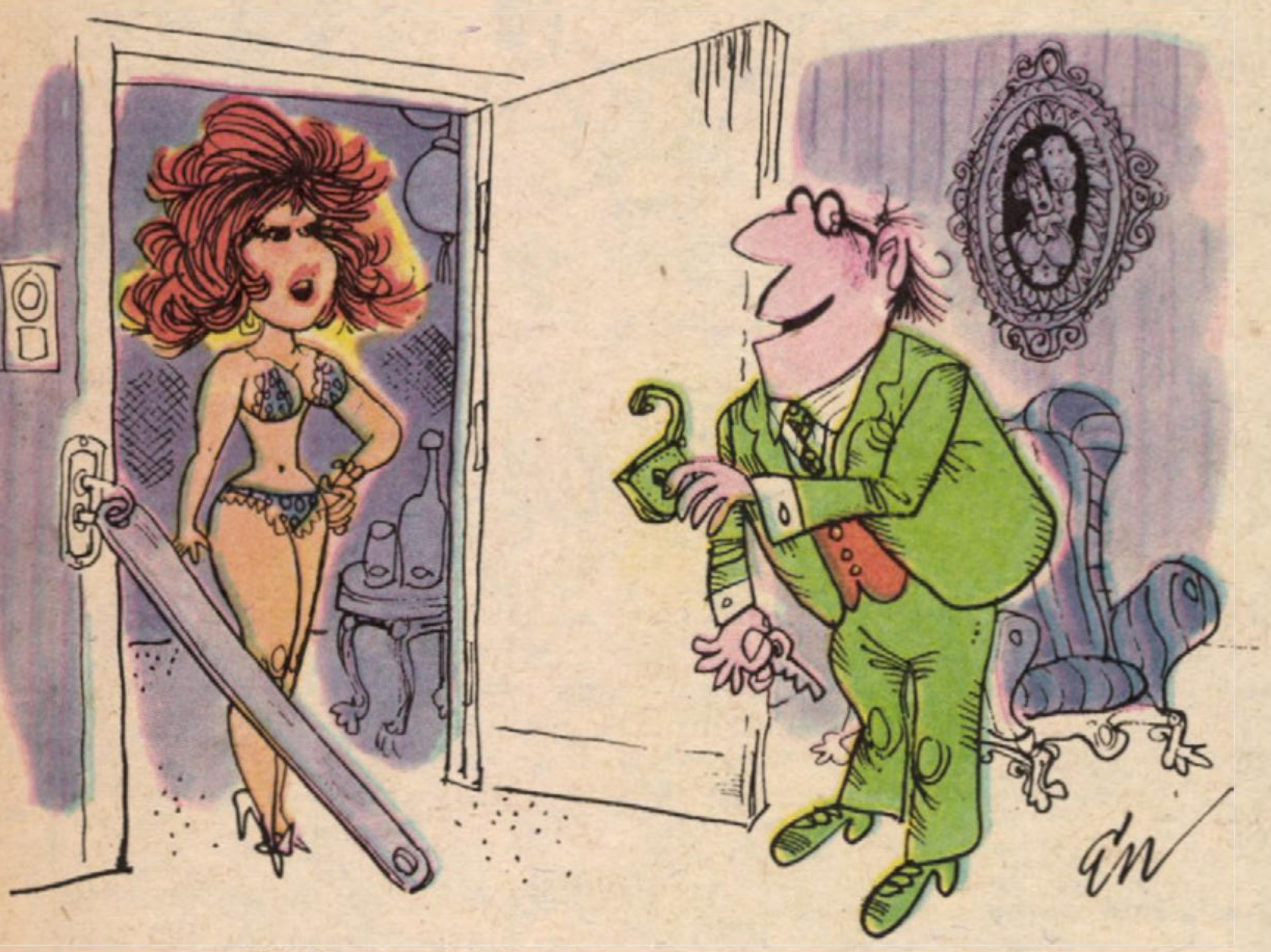

– Kijöhetsz, drágám, elmúlt már az árleszállítás!

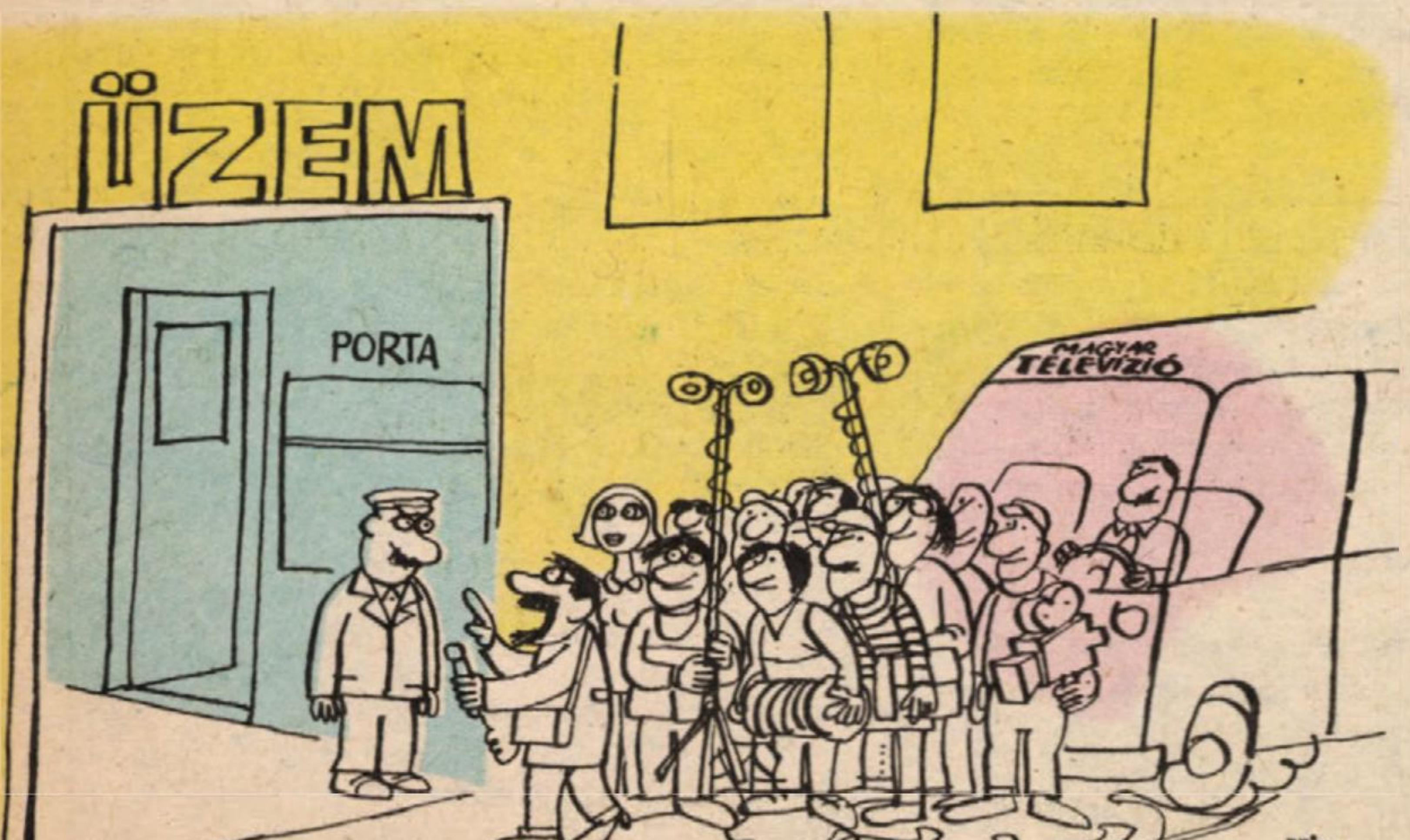

– A tévé Kötekedő műsorától jöttünk. A túlszervezésről szeretnénk riportot csinálni!

TÜCSÖK és BOGÁR

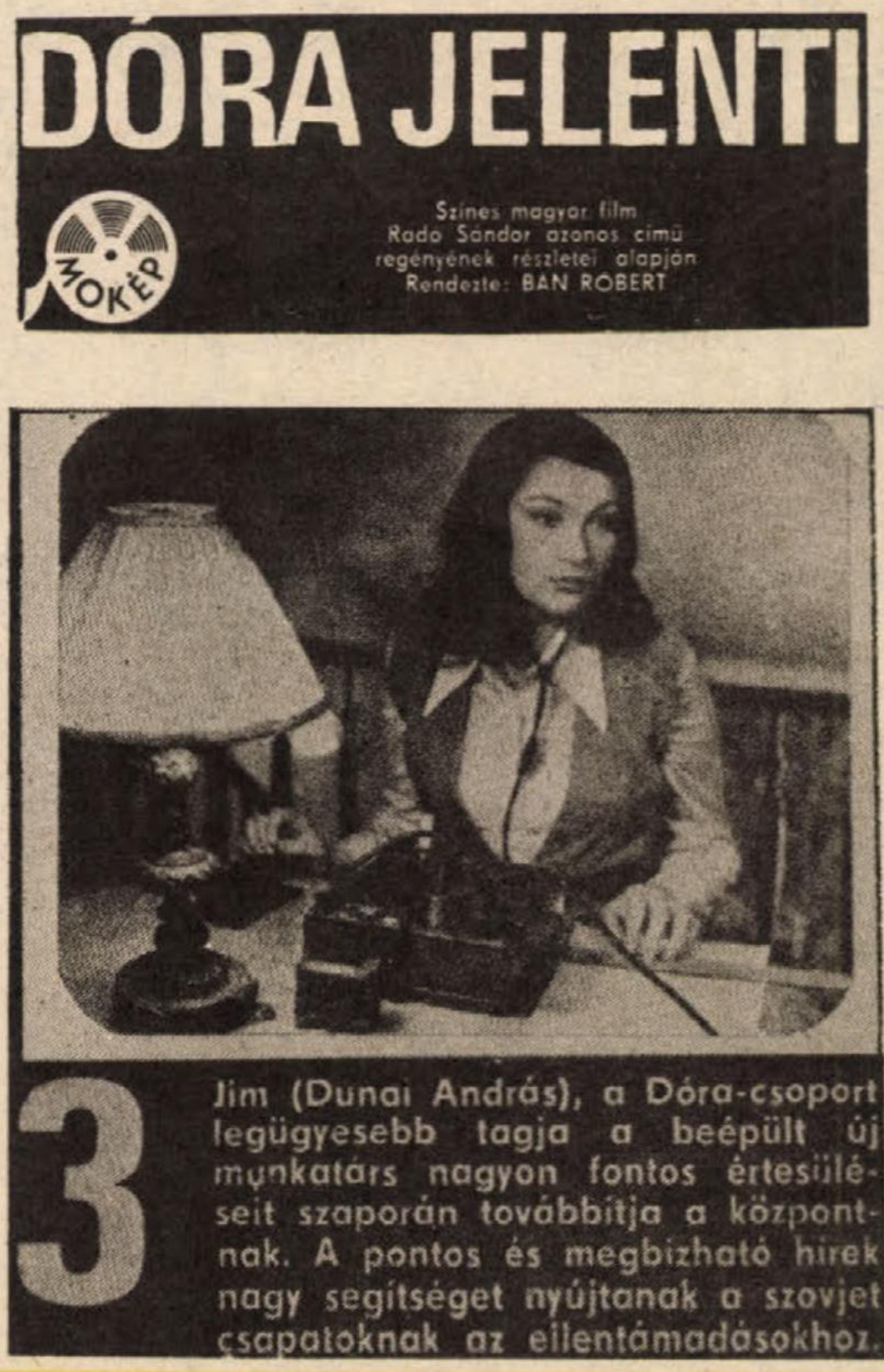

DÓRA JELENTI

Színes magyar film
Radó Sándor azonos című
regényének részletei alapján
Rendezte: BÁN RÓBERT

MOKÉP

3 Jim (Dunai András), a Dóra-csoport legügyesebb tagja a beépült új munkatárs nagyon fontos értesüléseit szaporán továbbítja a központnak. A pontos és megbízható hírek nagy segítséget nyújtanak a szovjet csapatoknak az ellentámadásokhoz.

Ez a Jim kétségkívül a Dóra-csoport legjobb nőimitátora. Azt már csak mellékesen említem, hogy Jimet nem Dunai András, hanem Dunai Tamás játssza.

(A Világ Ifjúsága c. lapból ollózta Nótáros Mihály, gyulai olvasónk)

dégek érkeztek. A tanács végrehajtó bizottsága, valamint a szakszervezet és a Hazafias Népfront meghízottjai tettek látogatást itt a balatonlellei vb-ülés előtt.

Stimmel!

(A Vas Népe c. lapban fedezte fel Imre József, kőszegi olvasónk)

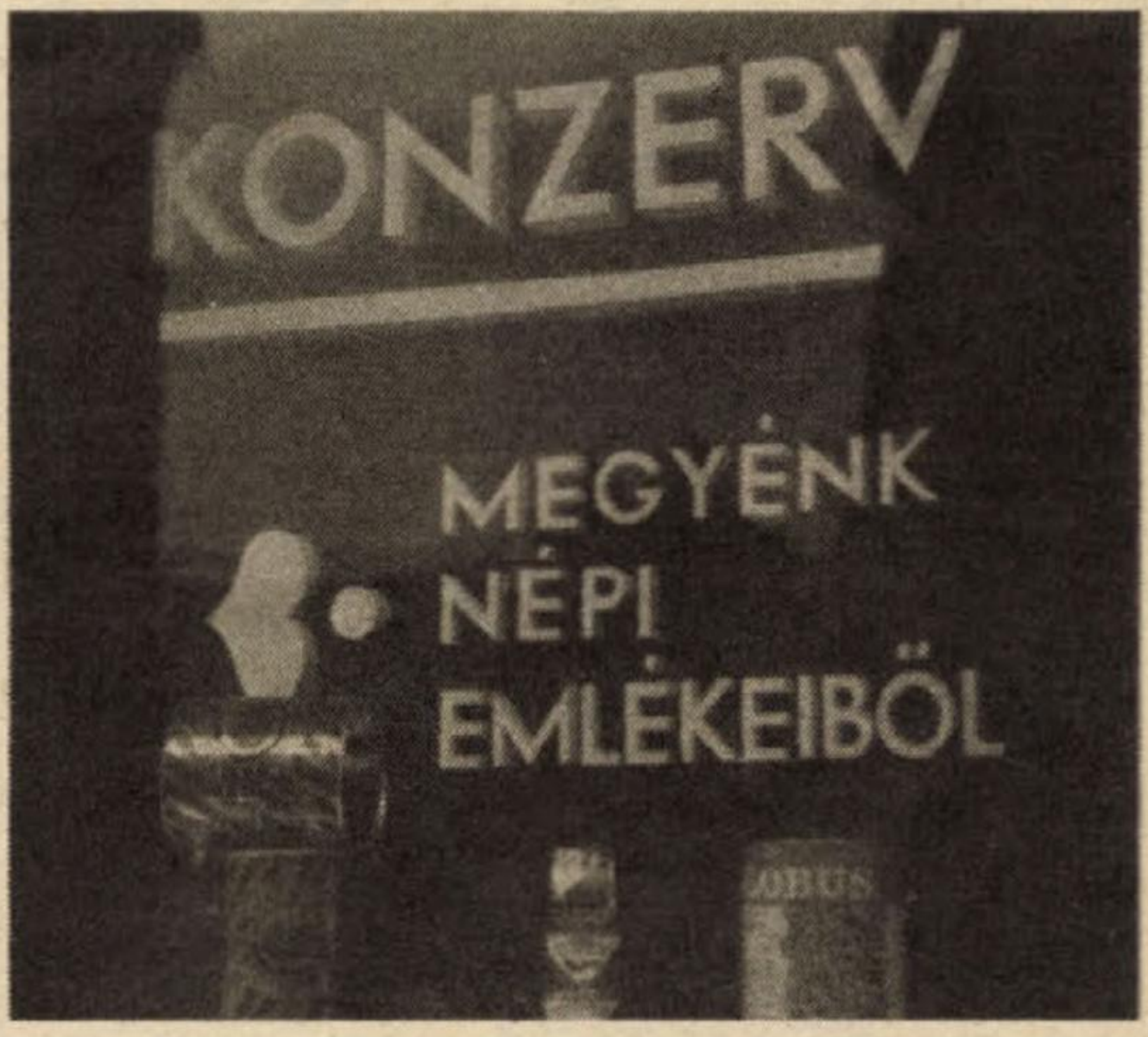

Nagyon helyes! Meg is kell őrizni!

(Egerben fotózta Hardy Judit, pécsi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

HIRDETÉS HIRDETÉS

A RÉSZLETKÖNYVSZOLGÁLAT AJÁNLJA

... pld. ARANY JÁNOS ÖSSZES KÖLTEMÉNYEI 1–2. kötet — — — —	97,– Ft
... pld. Andreasz Frangiasz: A VASRÁCSOS KAPU	32,– Ft
... pld. Gáspár Margit: HARLEKIN KERESZTLÁNYA — — — —	28,– Ft
... pld. Nadine Gordimer: AZ ŐRZŐ — — — —	28,50 Ft
... pld. Jókai Mór: SZABADSÁG A HÓ ALATT — — — —	35,– Ft
... pld. Krúdy Gyula: RÉGI ÉS ÚJ EMBEREK —	28,– Ft
... pld. Mao Tun: ÉJFÉL — —	34,– Ft
... pld. Vincas Mykolaitis-Putinas: OLTÁROK ÁRNYÉKÁBAN — —	39,– Ft
... pld. SZABÓ LŐRINC ÖSSZEGYŰJTÖTT VERSEI 1–2. kötet — —	63,– Ft
... pld. Lev Tolsztoj: ANNA KARENINA —	62,– Ft
... pld. Gyenes István: MI ILLIK, MI NEM ILLIK? (Rendhagyó illemtan)	19,– Ft
... pld. HÁZ KÖRÜLI MUNKÁK (Sajátkezűleg sorozat) — — — — —	40,– Ft
... pld. Reményi Tibor: POLCOK, BÚTOROK	20,– Ft
... pld. Ledács Kiss Aladár–Szüts Béláné: ISMERJÜK MEG A KELETI SZŐNYEGET — — —	82,– Ft
... pld. TERMÉSZETTUDOMÁNYI KISLEXIKON A–Z — — — — — —	225,– Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott, címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen. 400 Ft összértékű rendelés esetén kérésére négyhavi, 600 Ft felett hathavi részletfizetési kedvezményt adunk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a rendeléseket beérkezésük sorrendjében teljesítjük.

Címünk: ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT RÉSZLETKÖNYVSZOLGÁLATA
Budapest, Szekszárdi u. 25. – 1138
Budapest, pf.: 502. – 1397

A megrendelő neve: ....
..
Pontos címe (irányítószámmal): ....
..
Részletrendelésnél:
Születési helye, éve: ....
..
Anyja neve: ....
Személyi ig. száma: ....

..
olvasható aláírás

Keresse fel könyvesboltunkat. Gazdag választékkal várjuk vásárlóinkat!

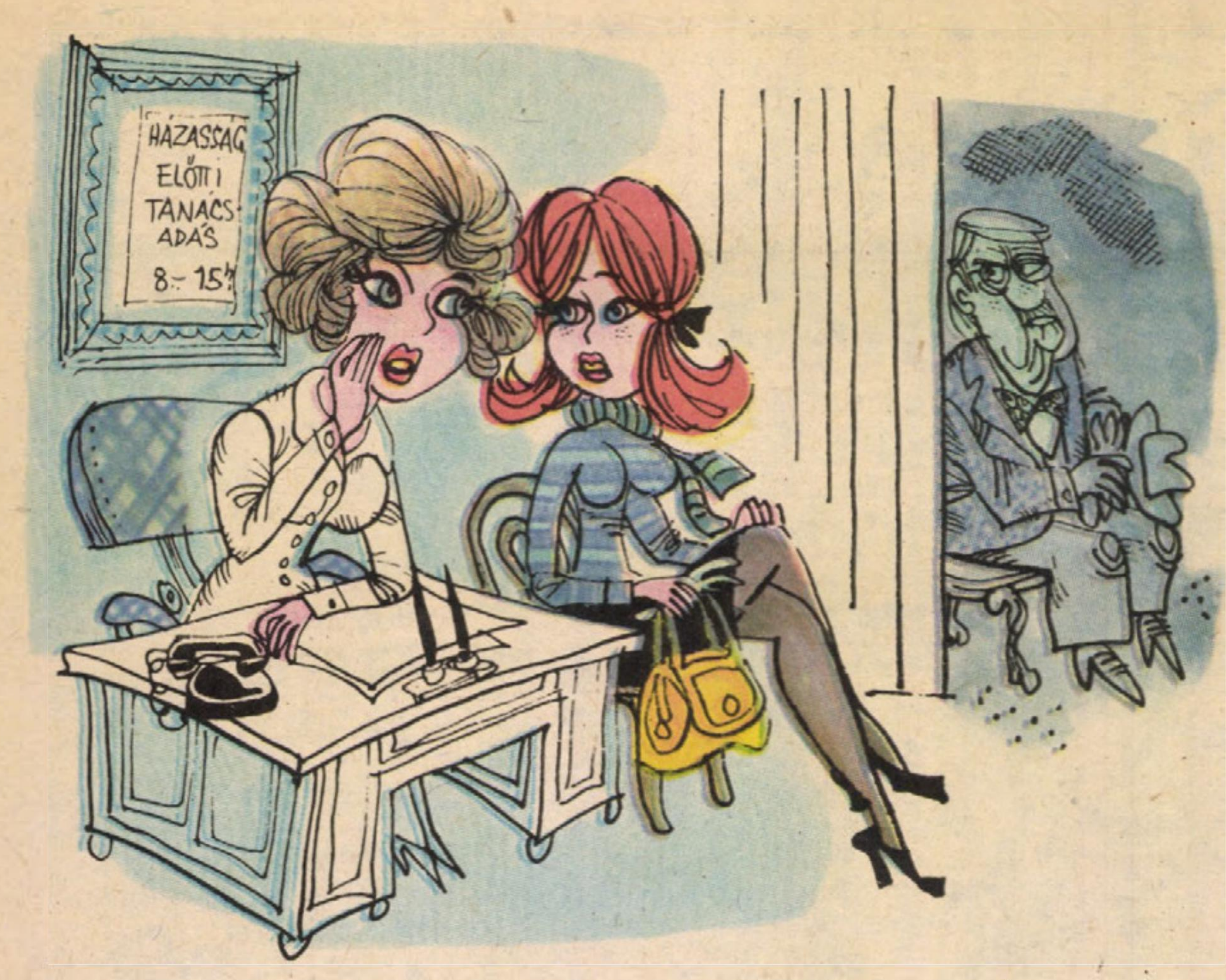

– Ne menjen hozzá, ismerem, azelőtt az én férjem volt!

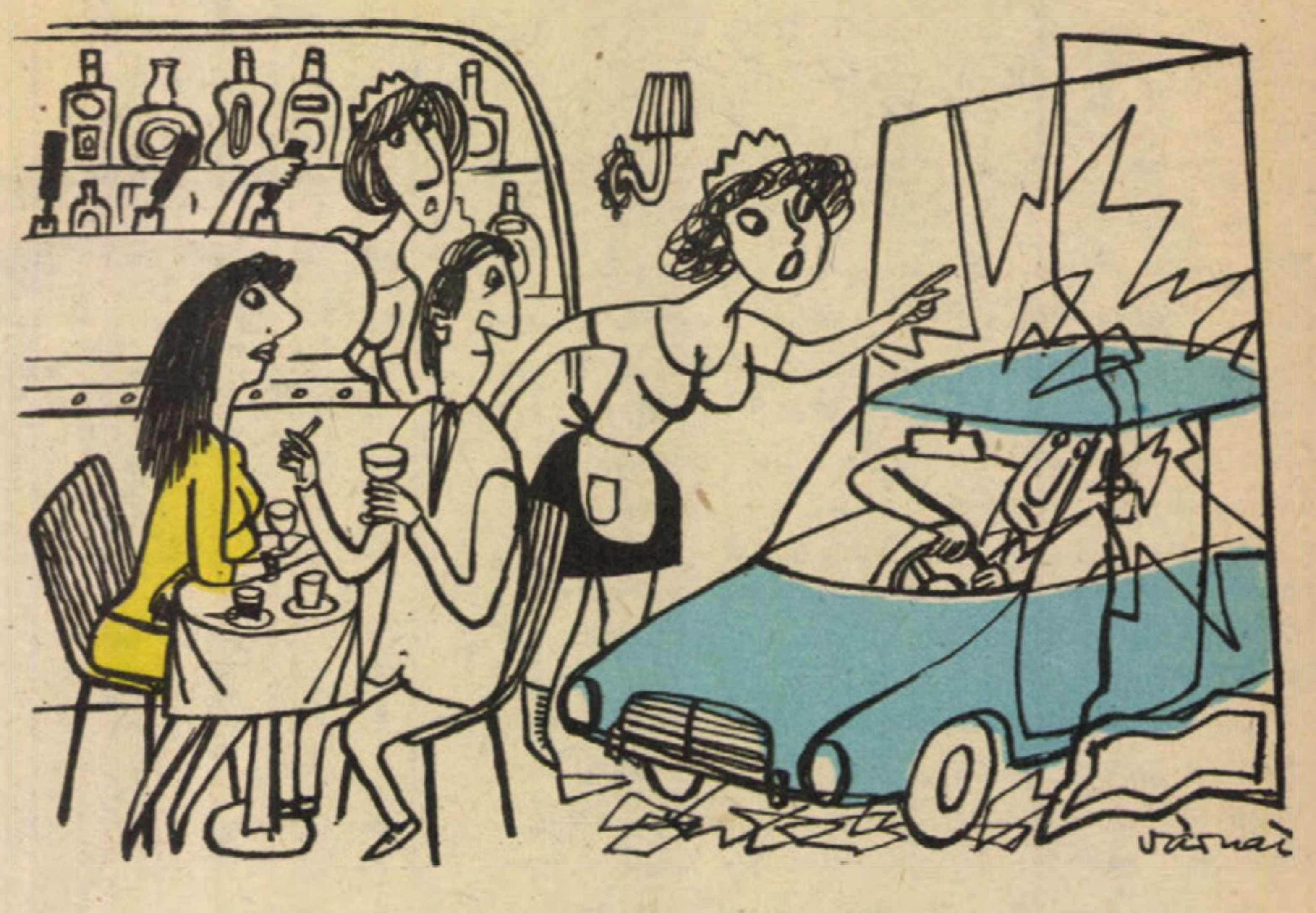

– De kérem, a terelőút pár méterrel odébb van!

EGÉSZSÉGÜGYI FELVILÁGOSULTSÁG

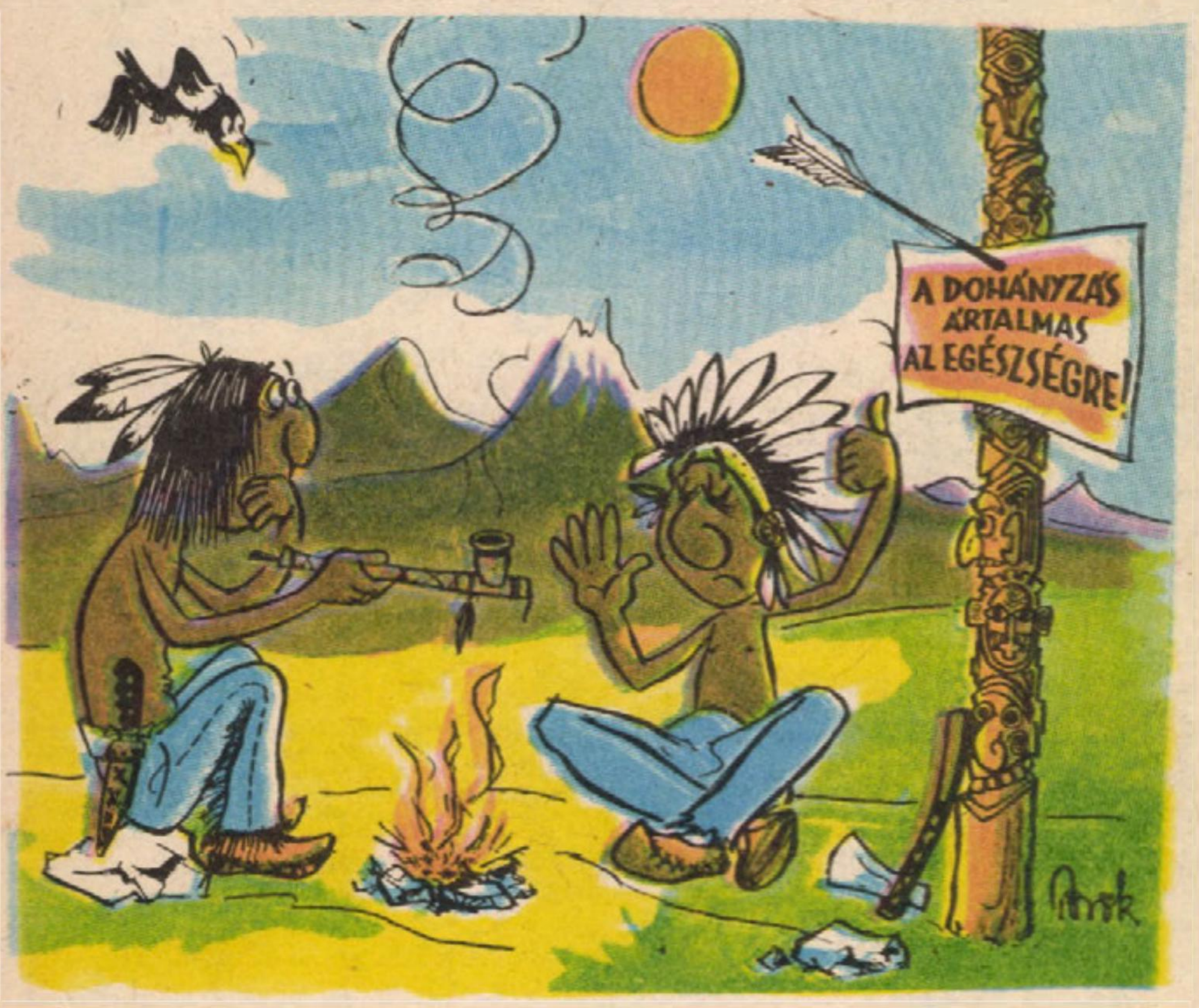
A DOHÁNYZÁS ÁRTALMAS AZ EGÉSZSÉGRE!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Ugye szép a kalapom, Zsuzsa?

— Csodálatos, drágám, de én a te helyedben másként hordanám.

— Hogyan?

— Dobozban.

*

— Három font az én képemért?! — sértődik meg a kezdő művész. — Mit képzel, gúnyolódik velem? A vászon többe van nekem!

— No igen, de maga tisztán vásárolta!

ATTÓL KOLDUL

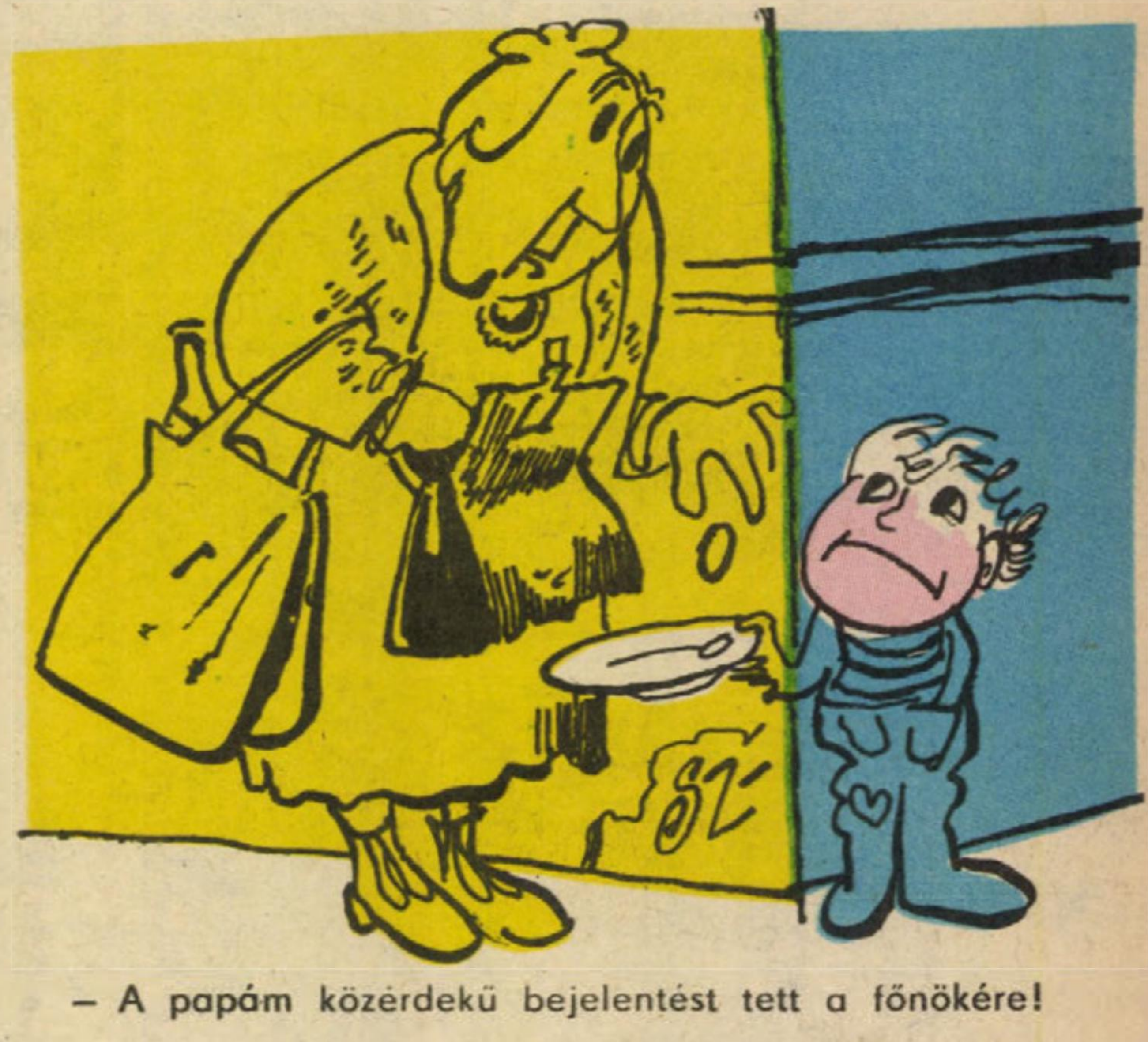

– A papám közérdekű bejelentést tett a főnökére!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A nagymama felelősségre vonja a kis Antit:

— Ki törte be az ablakot?

— A mama. De a papa volt a hibás, mert az ablak előtt ült, amikor a mama a fejéhez vágta a tányért.

VALÓDI ÁLHÍREK

A kubai cukor ismét betörhetne az amerikai piacra, nyilatkozta egy New York-i szindikátus vezetője, ha a kubai exportőrök a szigorú USA vámszabályokat kijátszva porcukrukat hasisnak álcáznák.

Semorozo köztársasági elnöke tegnapi sajtóértekezletén munkásságának eredményeiről beszélt. Elsősorban azt hangsúlyozta, hogy több helyen sikerült bevezettetnie a távfűtést, még több helyen a villanyt, és egész országában a rendkívüli állapotot.

Az ázsiai labdarúgó zónadöntőt bizonytalan időre elnapolták, miután az egyik mérkőzés szünetben félbeszakadt. A sárgamezes tizenegy ugyanis saját térfelének megnagyobbítását követelte, azzal az indoklással, hogy az első félidőben a pálya túloldala az övé volt.

A nagysikerű szántóverseny mintájára hamarosan megrendezik hazánkban a kőműves-bajnokságot. A felkészítést vezető edzők nyilatkozata szerint nagy gondot okoz, hogy a legtöbb csapat számára nem csak a győzelem, hanem a részvétel sem fontos.

Az Országos Vízcsőtörési Központ szóvivője szerint a Mártírok útja miatt az újságok felesleges hecckampányt indítottak ellenük, hiszen néha még a Duna vize is kiömlik, pedig nem csőben folyik.

Az Árellenőrzési Bizottság közleménye szerint: életszínvonalunk örvendetes fejlődése következtében ma már minden dolgozó megengedheti magának, hogy kimenjen a Tolbuhin csarnokba, és az ott árult I. osztályú libamáját megnézze.

D. A. jegyüzér nyilatkozatban dicsérte meg egyik kerületi bíróságunkat, amiért tettenérés után példás ezerkétszáz forint bírságra ítélte. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a pénzbüntetés elrettentő hatású, hiszen ezt az összeget két nap alatt sem keresi meg a mozik előtt.

Egon Erwin Kischre emlékezett ma délelőtt az Újságíró Szövetség. Az ünnepség szónoka a száguldó riporterről, mint példaképéről beszélt, a továbbiakban pedig felhívta a fiatal újságírók figyelmét a nagyvárosok utcáin életbeléptetett sebességkorlátozásra.

Selmeczi Tibor

ÚJ TURISTAÚT

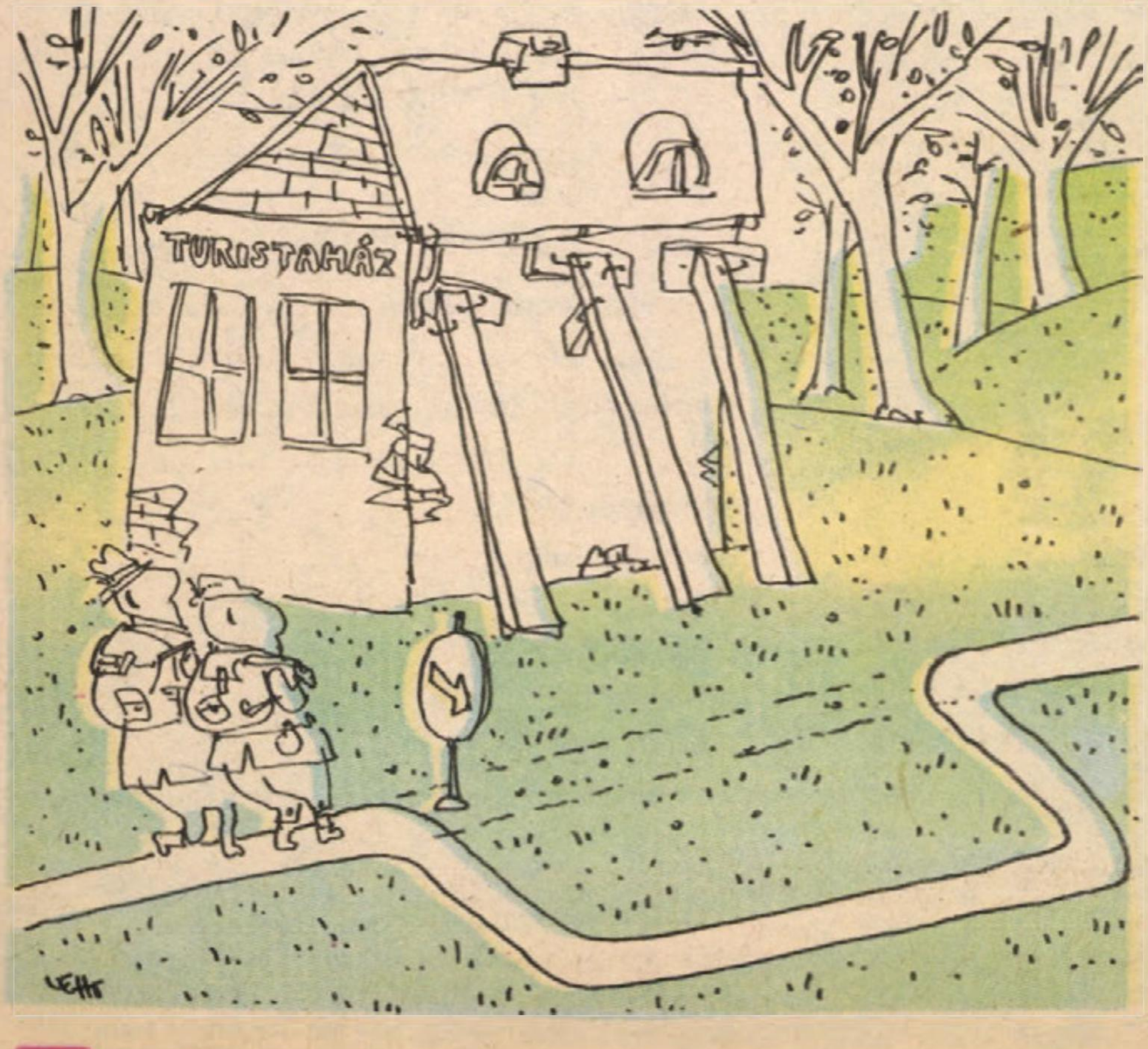

DÉLELŐTT A PRESSZÓBAN

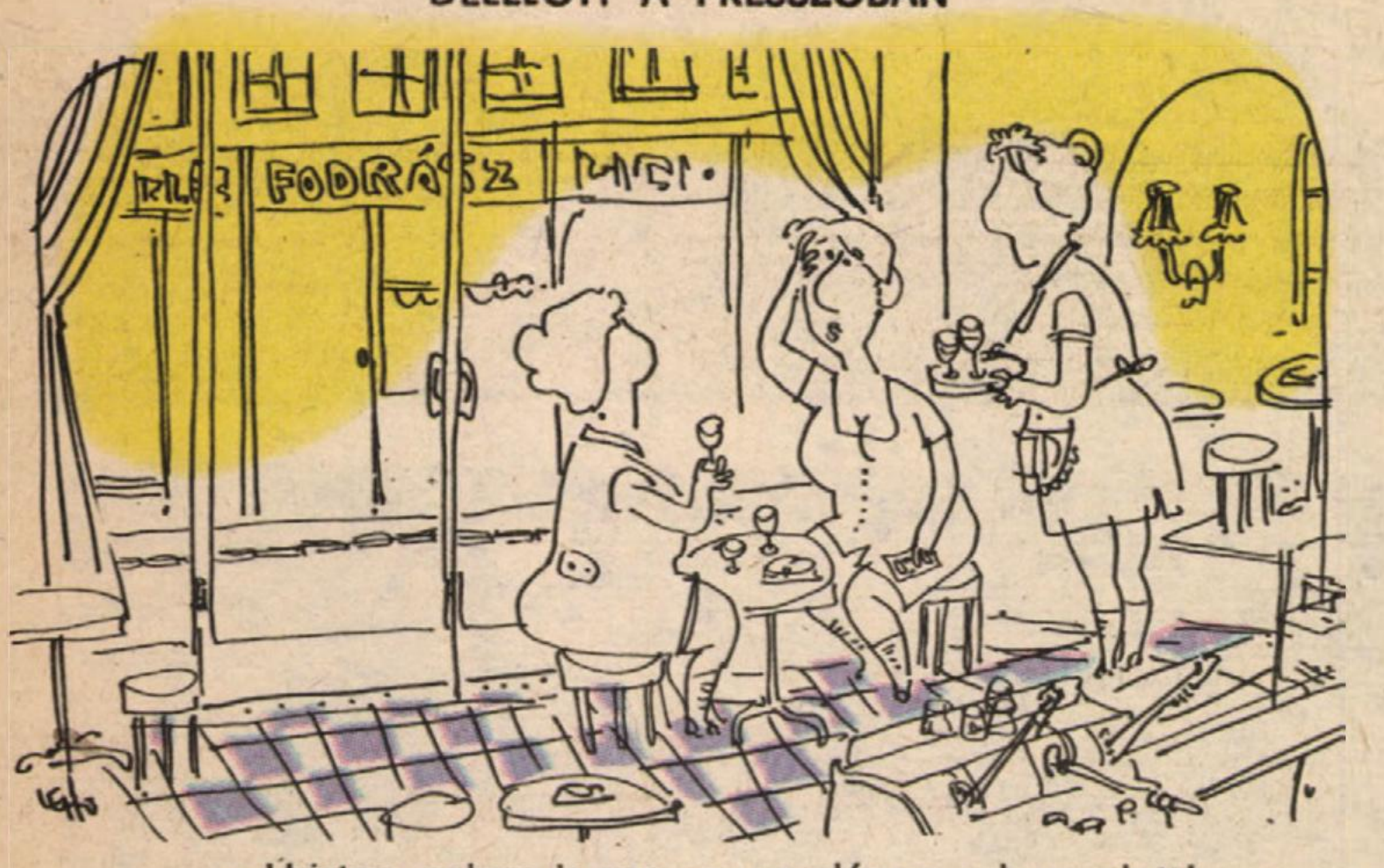

– Úristen, nekem is van egy vendégem a bura alatt!

MŰVÉSZHAJLAMÚ ÜZLETVEZETŐ

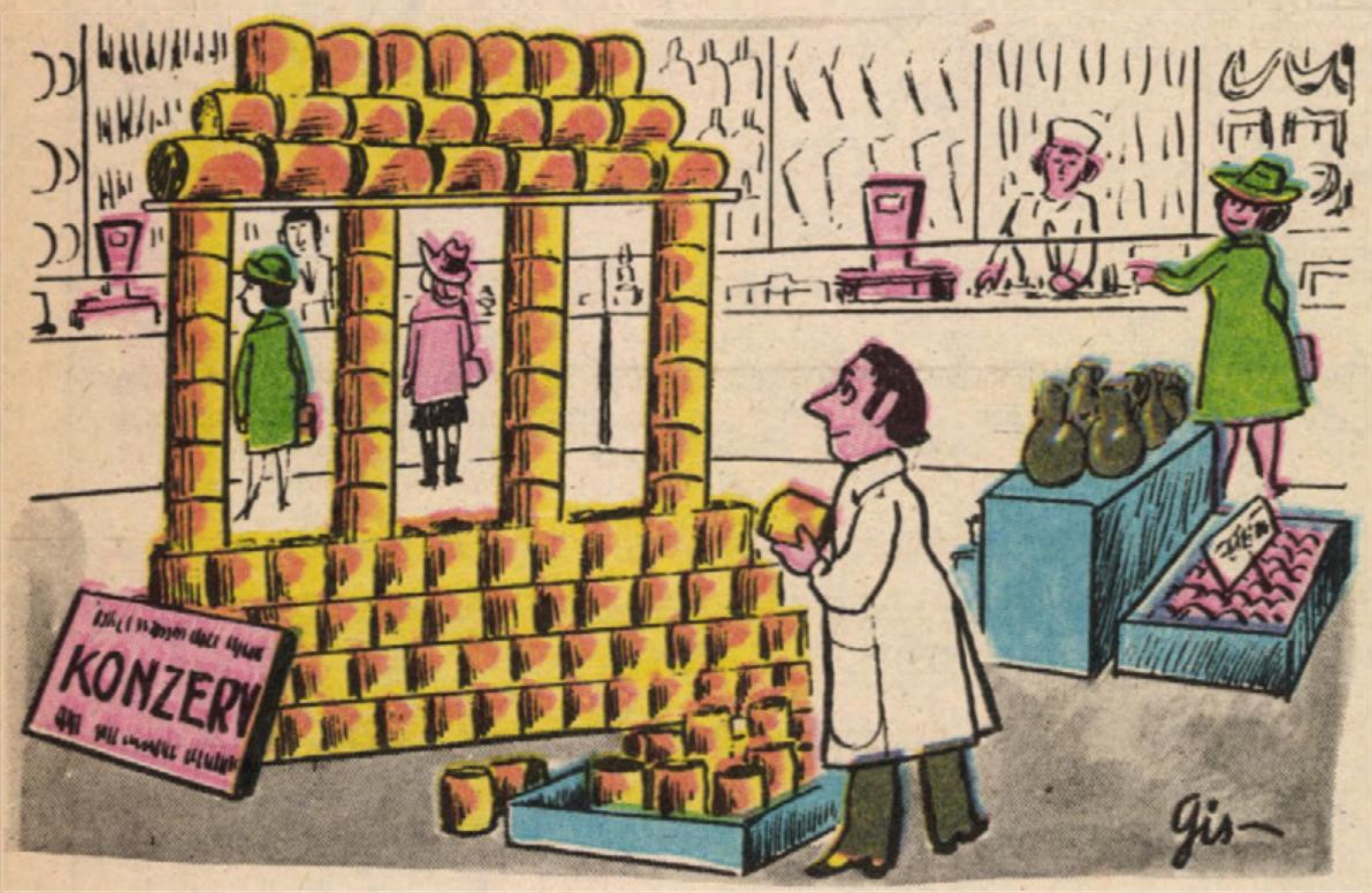

A JELZŐKUTYA ADÓMENTES

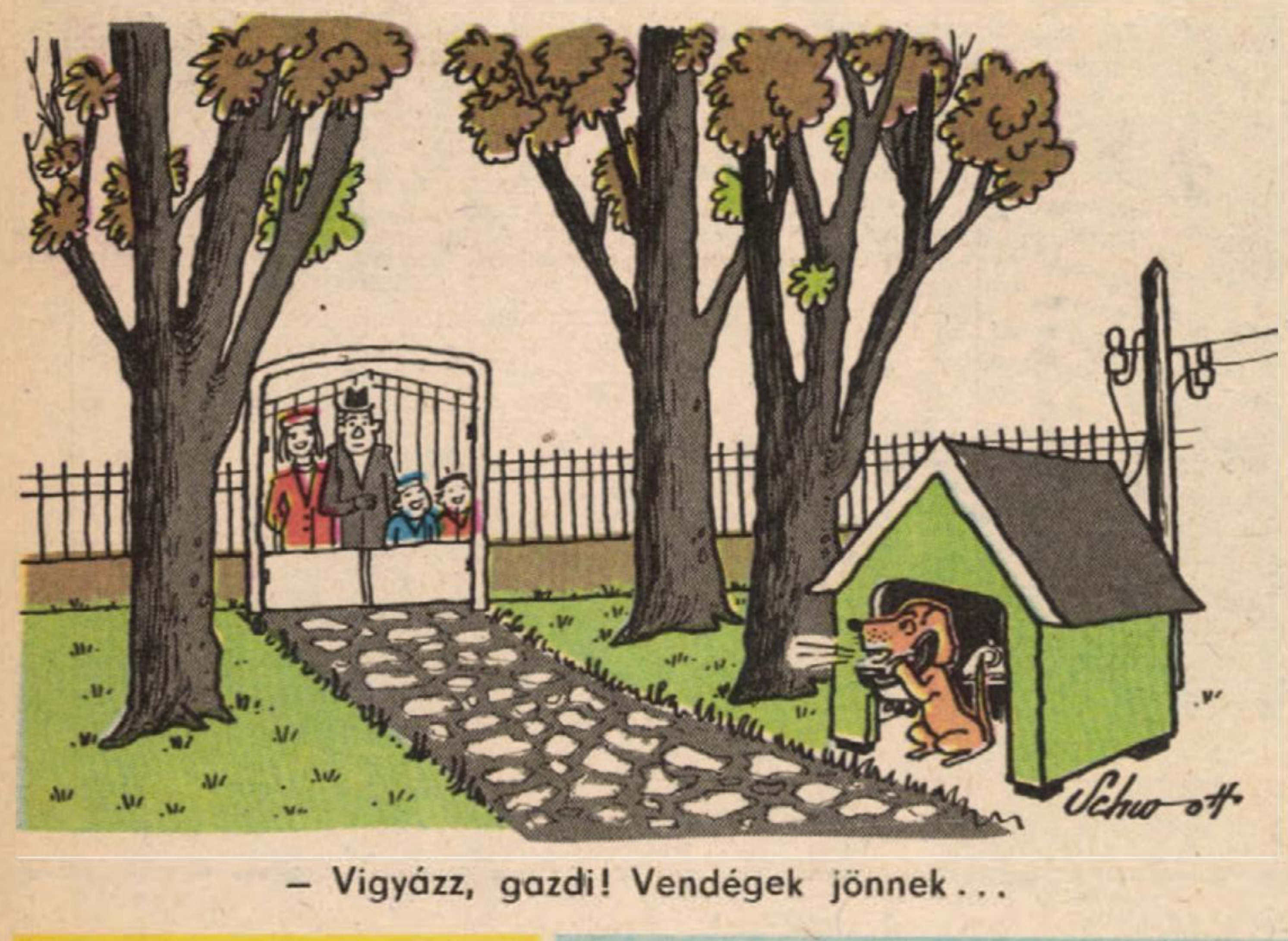

– Vigyázz, gazdi! Vendégek jönnek...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Családi és utóneve? — kérdi az orvos a kismamától.

— Smith Mária.

— A születendő gyermek apjának családi és utóneve?

— Azt nem tudom. Nem voltunk olyan közeli ismerősök.

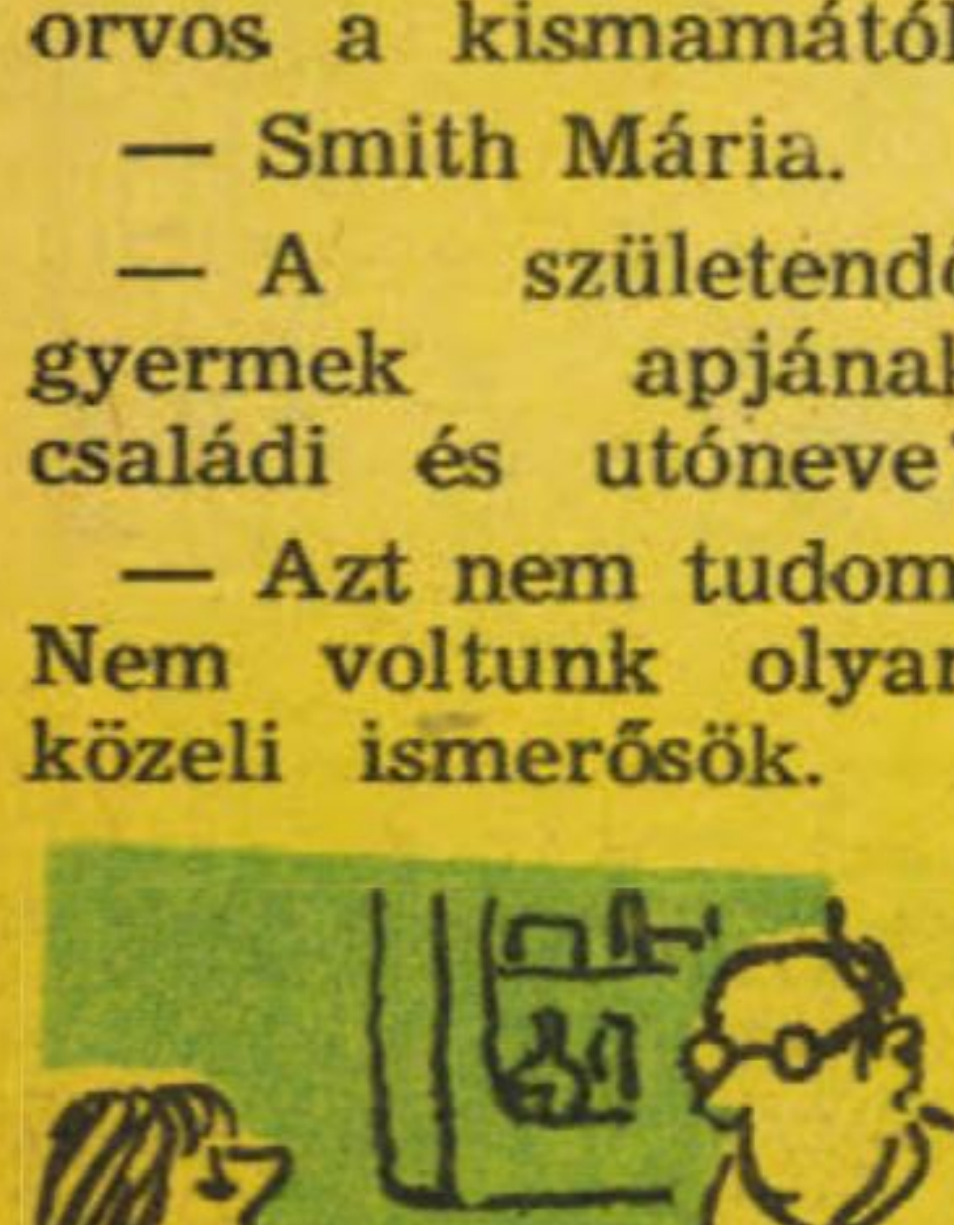

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámr; Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, negyedévre 22,50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-40 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

Találékony futballbíró

Jó néhány évtizeddel ezelőtt népszerű futballbíró volt Orova Henrik. Egy bajnoki mérkőzésen egyszer 11-est ítélt az egyik csapat ellen, hiába tiltakozott a büntetővel sújtott együttes. Amikor a 11-est rúgó csatár a kapu fölé rúgta a labdát, a kapus odakiáltott a bírónak: — Tetszik látni? Az Isten is velünk van! A szigorú Orova erre így felelt: Vízszintes 1. — függőleges 5. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 9-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Sütemények gyakori töltelékle
14. Napóleon egyik vereségének színhelye
15. Idegen Pál
16. Magyar ezüstpénz évszázadokkal ezelőtt
17. Részvénytársaság
18. Kisebb katonai egység (névelővel)
19. Szállítóeszköz
23. Ebből vezényel a karmester
26. Képzeletbeli természetfölötti lény
28. Apróra vágott gyümölcsök egyvelege (vegyesfagylalt is)
30. Igevégződés.
31. É. Z.
32. Verdi egyik operája
33. Színes virágú díszcserje
37. Gyógyhatású anyag
39. Könnyű álomban pihen
41. ... figura docet
43. Vallásos tárgyú festmény
44. Kisebb gazdasági épület
45. A nátrium vegyjele
46. Élénk, mozgékony
48. Csatorna a Balatonnál
49. Az olyan magánügy, ami nem nyilvánosság elé való
52. Vigyáz valamire
53. Elnyújtott, mély hangon szól (például a harang)
54. O. I.
55. A Duna bal oldali mellékfolyója
57. Kerek szám
59. Étel (többnyire csirkeaprólékból)
63. Indiánok diadalmi jelvénye volt
64. Csapadék

FÜGGŐLEGES

1. Meztelen test
2. Világhírű vulkán
3. A Nap, amikor a látóhatár fölé emelkedik
4. Tojásból készült étel
6. Az apály kezdete és vége
7. .. icerin
8. Svájci kanton
9. A sakkfigurák egyike
10. Férfiak nyári viselete
11. Fanatikus jakobinus, Corday Sarolta leszúrta (1744—1793)
12. Álruha egynemű betűi
20. Fel — németül
21. Azonos betűk
22. Színtelen, szagtalan gáz, a levegő egyik alkotórésze
24. A ruténium vegyjele
25. Bírói döntés
27. A relativitáselmélet Nobel-díjas atyja
29. Könnyed beszélgetés
34. Különlegesen nagy eszű ember
35. A „könnyű műfaj" híres francia művésze
36. Női név
37. Diplomát jelző két betű
38. Kisebb cserépfazék
40. Belső szerv
41. Jogtalanul nagy kamat követelése
42. Modern íróeszköz
47. Közeli rokon
50. Ijed, retten
51. Az arc része
53. Futballposzt
56. Ital
58. Z. S. A.
60. Zenei hang
61. Azonos betűk
62. Az ón jele

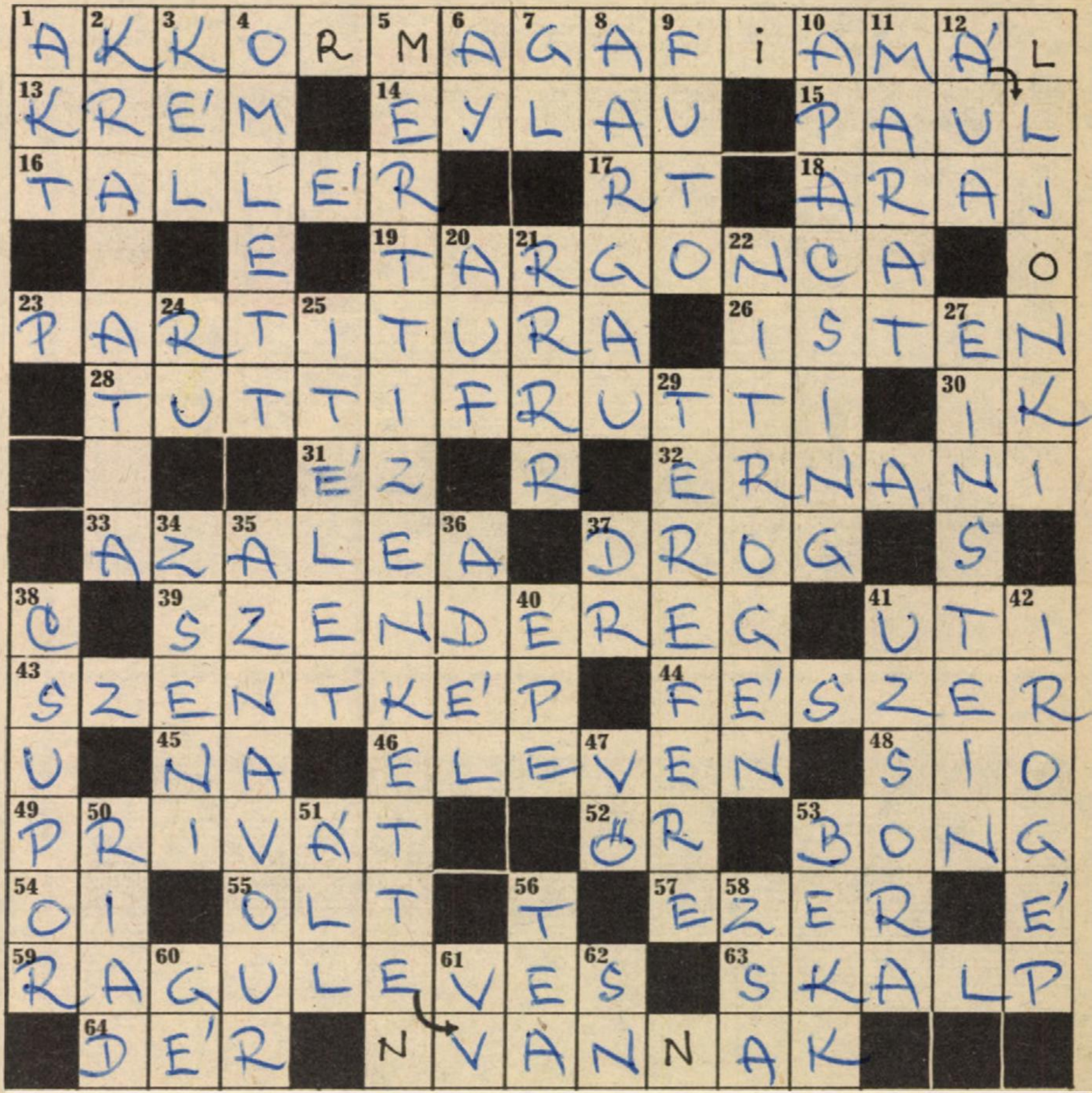

1 A	2 K	3 K	4 O	R	5 M	6 A	7 G	8 A	9 F	i	10 A	11 M	12 A	L
13 K	R	É	M	■	14 E	Y	L	A	U	■	15 P	A	U	L
16 T	A	L	L	É	R	■	■	17 R	T	■	18 A	R	A	J
■		■	E	■	19 T	20 A	21 R	G	O	22 N	C	A	■	O
23 P	A	24 R	T	25 I	T	U	R	A	■	26 I	S	T	27 E	N
■	28 T	U	T	T	I	F	R	U	29 T	T	I	■	30 I	K
■		■	■	31 É	Z	■	R	■	32 E	R	N	A	N	I
■	33 A	34 Z	35 A	L	E	36 A	■	37 D	R	O	G	■	S	■
38 C	■	39 S	Z	E	N	D	40 E	R	E	G	■	41 U	T	42 I
43 S	Z	E	N	T	K	É	P	■	44 F	É	S	Z	E	R
U	■	45 N	A	■	46 E	L	E	47 V	E	N	■	48 S	I	O
49 P	50 R	I	V	51 Á	T	■	■	52 Ő	R	■	53 B	O	N	G
54 O	I	■	55 O	L	T	■	56 T	■	57 E	58 Z	E	R	■	É
59 R	A	60 G	U	L	E	61 V	E	62 S	■	63 S	K	A	L	P
■	64 D	É	R	■	N	V	A	N	N	A	K	■	■	■

A FESTŐ VIGASZA

című rejtvényünk megfejtése:

„Csak az volna baj, ha szegény nő Olyan is lenne, ahogy látja."

200—200 forintot nyert:

Kaszás Sándor, Bp. XVI. (Árpádföld), Cékla u. 14. 1162.
Németh Judit, Pécs, Kun Béla tér 10. 7623
Frühzeitig Eszter, Bp. II., Mártírok útja 44. 1027.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

DALLOS
JENŐ:

VONALAK

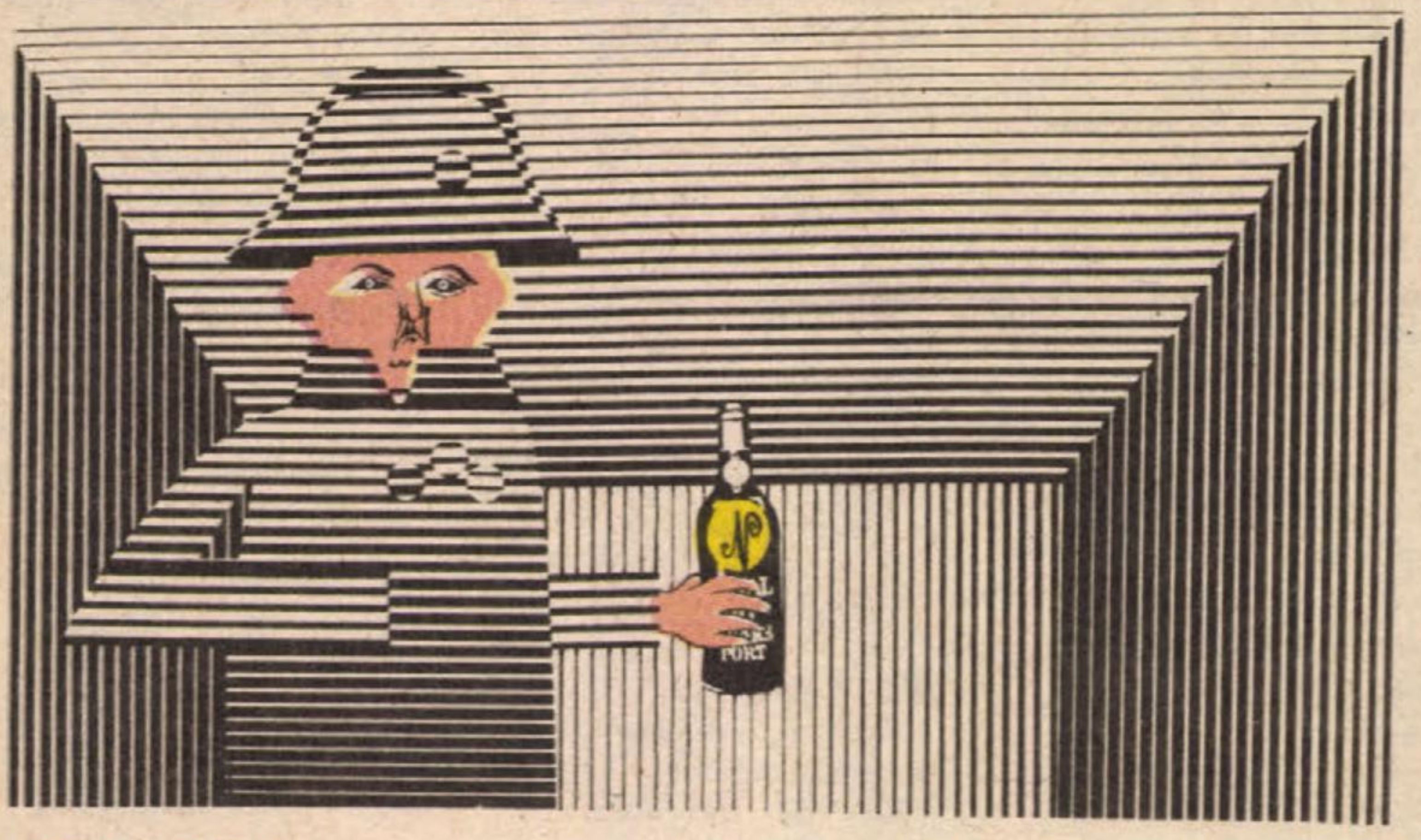

NAPÓLEON

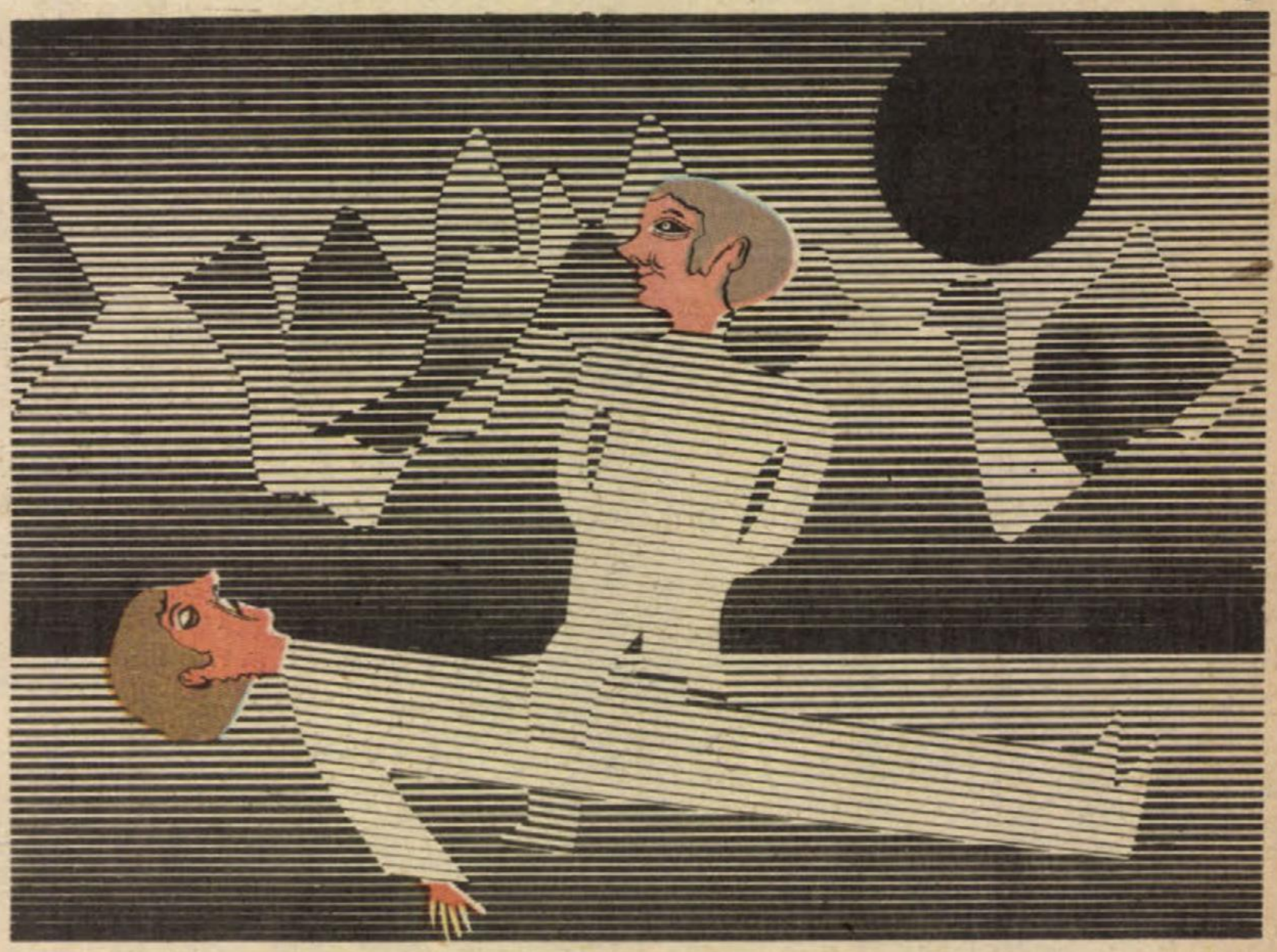

KÖZÖNY

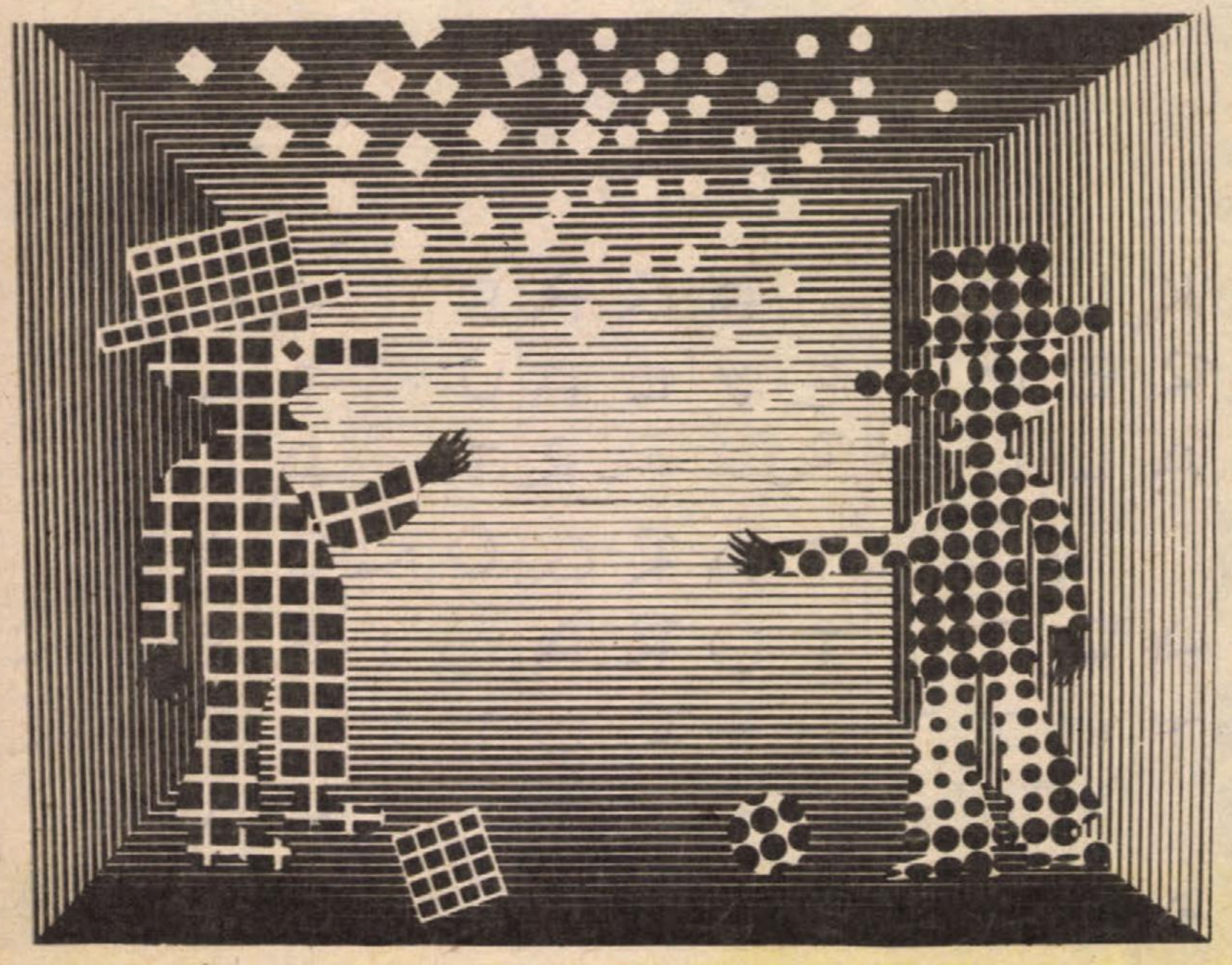

VÉLEMÉNYKÜLÖNBSÉG

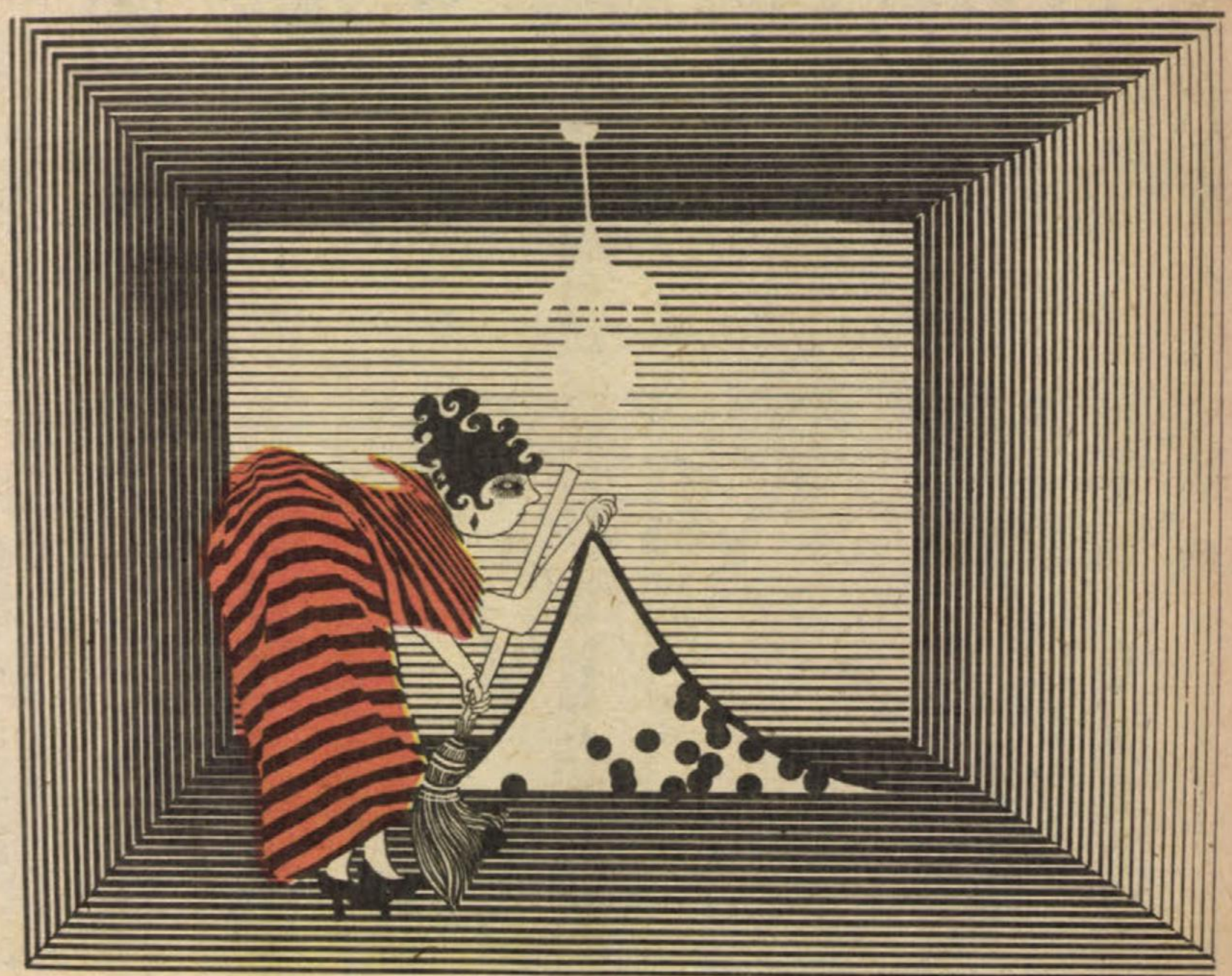

TAKARÍTÓNŐ

MIMIKRI

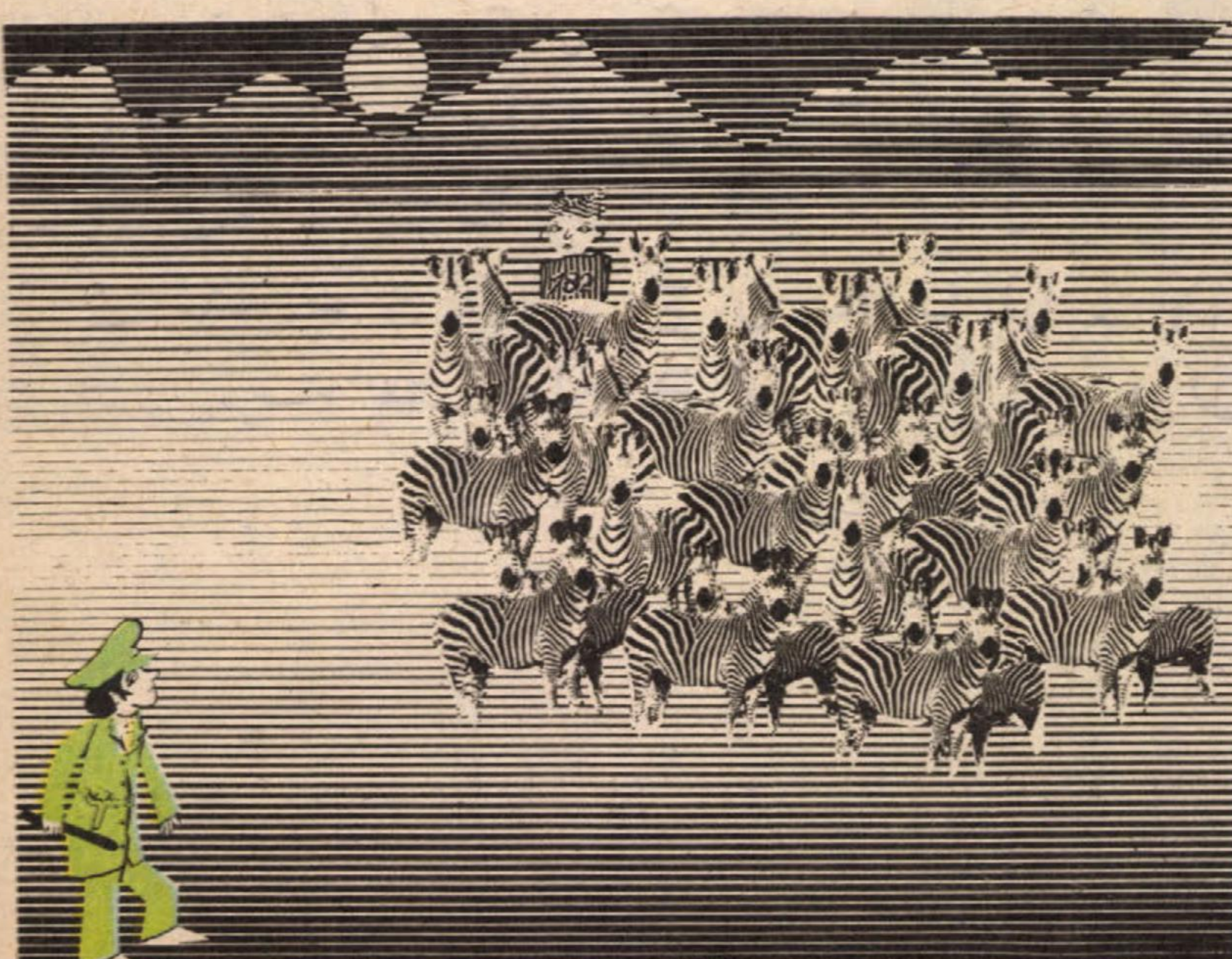

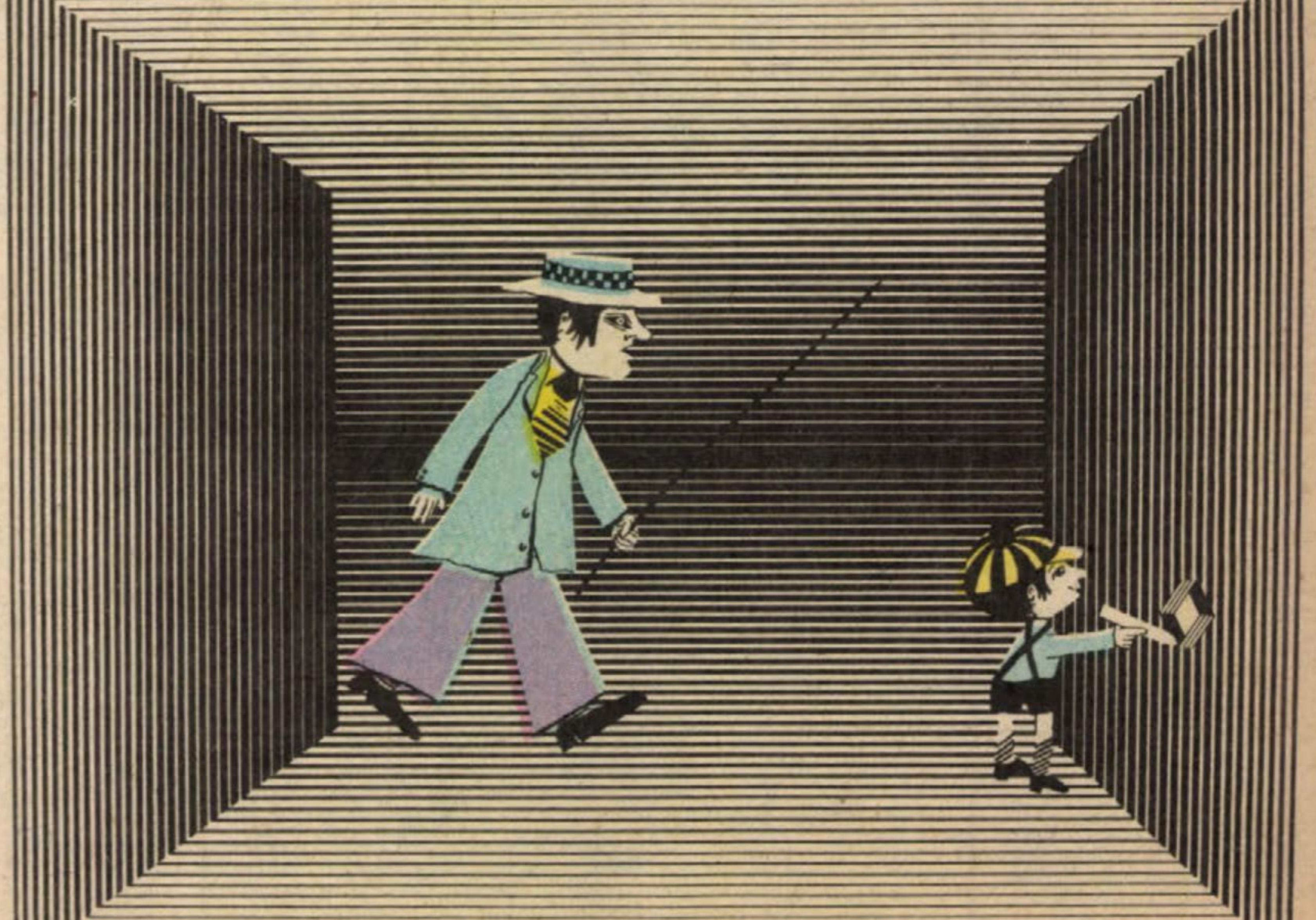EBADTA